

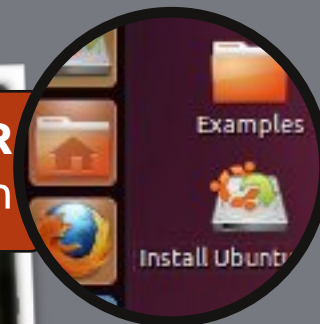
Full Circle

AZ UBUNTU LINUX KÖZÖSSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

2011. június - 50. szám

LINUX LABOR
GNOME 3 a UNITY ellen

VISSZATÉRTEK!
PAM ARÇ
FELISMERÉS

HOGYAN HASZNÁLJUK A KDE 4.6-OT
FOGCSIKORGATÁS A GNOME-RA, NYUGTALANSÁG A UNITY-VEL?

A Full Circle magazin nem azonosítandó a Canonical Ltd.-vel!

Hogyanok

Programozzuk Python-ban 8

Einstein had this to say
The whole of scie

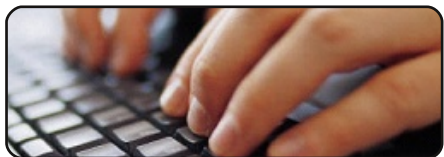
LibreOffice 14

Ubuntu fejlesztés 17

KDE 4.6 használata 21

Írjunk Full Circle Magazin
cikket! 24

Full Circle

AZ UBUNTU LINUX KÖZÖSSÉG FÜGGETLEN MAGAZINJA

Linux hírek 4

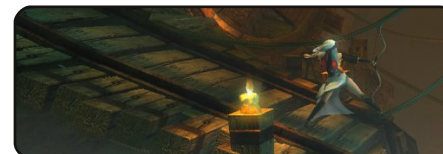

Az én asztalom 48

Rovatok

```
#An alias to make the  
command more detailed  
alias ls = "ls -la --  
color=always --classi
```

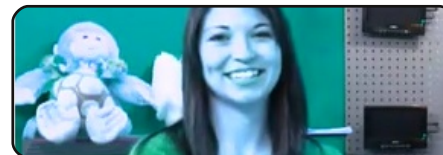
Parancsolj és uralkodj 5

Játékok Ubuntu 43

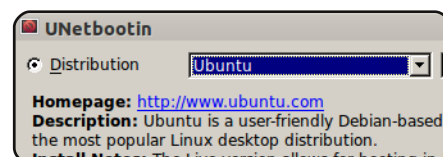
Linux Labor 25

Kávé 45

Hölgyek és az Ubuntu

Top 5 50

Vélemények

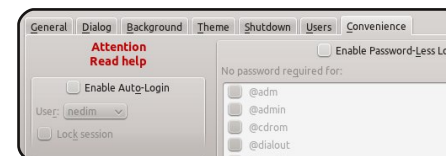
Az én történetem 27

CANONICAL

Különvélemény 31

Úgy gondolom... 33

Fókuszban 39

Levelek 41

Minden szöveg- és képanyag, amelyet a magazin tartalmaz, a Creative Commons Nevezd meg! - Így add tovább! 3.0 Unported Licenc alatt kerül kiadásra. Ez annyit jelent, hogy átdolgozhatod, másolhatod, terjesztheted és továbbadhatod a cikkeket a következő feltételekkel: jelezned kell eme szándékodat a szerzőnek (legalább egy név, e-mail cím vagy url eléréssel), valamint fel kell tüntetni a magazin nevét ('full circle magazin') és az url-t, ami a www.fullcirclemagazine.org (úgy terjeszd a cikkeket, hogy ne sugalmazzák azt, hogy te készítetted őket, vagy a te munkád van benne). Ha módosítasz, vagy valamit átdolgozol benne, akkor a munkád eredményét ugyanilyen, hasonló vagy ezzel kompatibilis licenz alatt leszel köteles terjeszteni.

A Full Circle magazin teljesen független a Canonicaltól, az Ubuntu projektek támogatójától. A magazinban megjelenő vélemények és állásfoglalások a Canonical jóváhagyása nélkül jelennek meg.

Előszó

Köszöntünk a Full Circle Magazin legújabb kiadásában!

Miután oly sok negatív dolog lengte körül a Unity-t és az Ubuntu 11.04-et, írtam egy cikket a KDE-ről. Ahogyan azt sokan tudjátok, régebben, még a 3.5-ös időkben használtam KDE-t, de mikor a 4.0 bukása megtörtént, elhagytam a süllyedő hajót, és a Gnome-os Ubuntu-ra váltottam. A KDE mára felnőtt, a 4.6-os verzió már eléggé olyan, mint a 3.5 volt, úgyhogy az asztali gépemen már Kubuntu 11.04 van. Olvassátok át a cikket, és nézzétek meg a videót, amit csináltam, talán első pillantásra megszeretitek a KDE-t, és elfelejtitek a horroret, amit a Unity-vel átéltetek.

Szintén szeretném megragadni az alkalmat, hogy boldog második évfordulót kívánjak Gregnek! Greg (Mr. Python), már két éve írja a Hogyanok sorozatot. Ebben a hónapban már a 24.-et írja meg nektek. Küldjétek neki köszönő emaileket, biztos, hogy örülni fog neki.

Ehavi címlapsztorink a PAM-ról, és az arcazonosítási technológiáról szól. Lehet, hogy véletlen, de napokkal azelőtt, hogy ezt a számot összeállítottuk, a főcímelek arról szóltak, hogy a Facebook automatikusan beazonosítja az arcokat a fotókon, és automatikusan bejelöli őket rajta. A PAM nem megy ilyen messzire, de lehetővé teszi, hogy az arcodat használd belépésre. Csak nehogyan eltörd az orrod, vagy plasztikáztasd az arcod!

És végül, azt hiszem az ehavi különvélemény vitákat fog kiváltani, mivel egy olvasói vélemény szerint az Ubuntu bukásának kiváltója nem más, mint a... Canonical! Kíváncsi vagyok, a többi olvasó mit szól majd mindehhez.

Minden jót!

Ronnie

ronnie@fullcirclemagazine.org

A magazin a következők segítségével készült:

Full Circle Podcast

Megjelenik minden második héten, mindig a friss Ubuntu hírekkel, véleményekkel, áttekintőkkel, interjúkkal és hallgatói visszajelzésekkel. A Side-Pod egy újdonság, egy extra (rendszeretlen) rövid podcast, ami mellékága a fő podcastnek. Leginkább általános technikai és nem-Ubuntu cuccokkal foglalkozik, melyek nem illenek a fő podcastbe.

Műsorvezetők:

Robin Catling

Ed Hewitt

Dave Wilkins

<http://fullcirclemagazine.org>

AUDIO MP3

AUDIO OGG

Előre telepített Ubuntu az Asus Eee PC-in

Az Asustek bejelentette, hogy a jövőben három Eee PC modellt előre telepített Ubuntu 10.10-el hoz forgalomba. A Canonical a döntést úgy kommentálta, hogy az Eee PC 1001PXD, 1011PX és 1015PX modellek az Ubuntu 10.10-nek köszönhetően „a piacon fellelhető legfelhasználóbarátabb számítógépekké válnak majd”.

Amikor az Asus 2007-ben bevezette az Eee PC-t, a gépeken Xandros Linux disztribúció kapott helyet, de amint a Microsoft ráébredt, hogy a netbookok nagy piacot jelentenek, gyorsan kiadott egy csökkentett Windows változatot. Az Ubuntu már évek óta készített saját Linux disztribúciót netbookokra optimalizálva. Mindazonáltal [...] sok felhasználó egyszerűen csak nem akar időt szánni egy újabb operációs rendszer telepítésére, úgyhogy tény az, hogy a Canonical sincs elveszve.

Forrás: theinquirer.net

Linux 3.0 „Folyamatban az állandó gürcölés”

Linus Torvalds felfedte, hogy a következő Linux kernel verzió a 3.0 számot kapja, ezáltal megszabadította a pingvineket a kínjaiktól.

Egy héttel azután, hogy Torvalds nyilvánosan bejelentette a Linux kernel következő iterációját, elmondta, hogy fogta magát és egyszerűen adott egy számot a cuccnak. Emlékeztetett arra, hogy a disztribúció újraszámolásáról a 2010-es Kernel Summit-on is volt már szó.

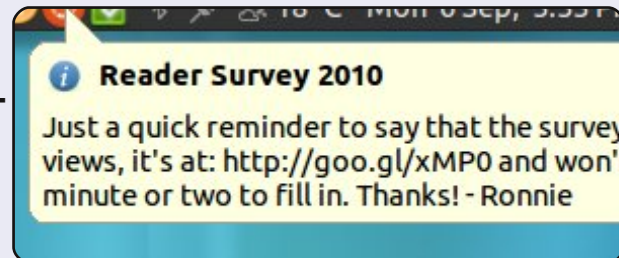
„De nézzünk csak szembe a dolgokkal – mi a jó abban, ha te hozod a döntéseket, viszont nem változtathatod meg a biciklid színét anélkül, hogy a kérdésről népszavazást tartanál? Így hát fogtam magam és felvállaltam az alfa-hím szerepét, adtam neki egy új számot. Szeretni fogjátok,” írta tegnap egy emailben, amelyben egyúttal bemutatta a 3.0-ás kód első Release Candidate változatát is.

Forrás: channelregister.co.uk

Full Circle Notifier

A saját **Full Circle Notifier** programunk most az 1.0.2 verzióán tart. Az FCN egy kis program, amely a rendszertálcádon ül és nemcsak a példányok/podcastok megjelenését fogja hirdetni, hanem beállíthatjuk úgy, hogy automatikusan le is töltsse őket a számodra! Az FCN csomagjait több ember készítette és megkezdődtek a fordítások.

További információért látogass el az FCN Google Csoport honlapjára:
<http://goo.gl/4Ob4>

Google Docs – Offline is használható

A Google-nek voltak problémái a Google Docs offline támogatottságával kapcsolatban. Míg a felhő alapú szolgáltatás hálózat nélküli használhatósága eddig korlátozott volt a Google Gears-el, úgy tűnik a Google hajthatatlan és offline módban is teljes egészében használhatóvá szeretné tenni a szolgáltatást HTML 5 és más egyéb technológiák segítségével. Ha ez összejön, az nagy mértékben növelné a mostanában piacra dobott Chromebook-ok értékét is. A felhasználók jelenleg offline is hozzáférhetnek a dokumentumokhoz, igaz az interfész nem pont olyan, mint amit a felhő alapú szolgáltatástól várnánk. A Google saját Cloud Connect-je szinkronizálja a dokumentumokat, prezentációkat és táblázatokat a Microsoft Office alkalmazásokkal. A Microsoft egyébként hamarosan indítja az Office 365-re keresztelt szolgáltatását, ez hasonló felhasználási lehetőségeket fog majd biztosítani.

Forrás: cmswire.com

Mielőtt elkezdeném a mai cikket, szeretnék megosztani két ötletet **John Niendorf**-tól a gm használatával kapcsolatban (köszö, hogy megírtad őket!). Íme:

```
alias imgresize='gm mogrify -
resize 640x480 *.jpg *.JPG'
```

```
alias frameall='gm mogrify -
mattecolor yellow -frame
5x5+0+5 *.JPG *.jpg *.jpeg
*.png'
```

Ezeket az alias-okat akár be lehet illeszteni a .bashrc fájlodba, vagy egy külön alias fájlba. A felső parancs minden jpeg fájlt átméretez 640 x 480 -as felbontásba, a második pedig ad egy keretet minden jpeg és png fájl köré.

Es akkor jöjjön az e havi téma. Talán néhányan tisztában vagytok vele, hogy matematikai képleteket írni (leckéhez, iskolában, vagy bármilyen más okból) olyan programokon belül, mint az OpenOffice vagy LibreOffice, nem éppen a legkönnyebb dolog a világon. Különösen amikor elmerülnél a halmazelméletben,

vagy egyéb magasabb szintű matematikai elméletben a görög ABC betűivel, szimbólumaival. Ezekhez a dolgokhoz a LaTeX-et tudom ajánlani (lásd a 11. kiadást, Bevezetés a LaTeX-be). Ebben a cikkben bemutatok néhány matematikai csomagot és pár hasznos tippet és trükköt a matematikai képletek szép formázásához. Ami a szoftvert illeti, eléggé kedvelem a Texmakert, valamint a hivatalos Ubuntu tárolóban található texlive csomagok tartalmazzák az összes szükséges csomagot.

Dokumentum bevezetés

A bevezetés az a szöveg, ami a `\begin{document}` sor előtt van a Latexben. Ez tartalmazza a dokumentum beállításokat, fejléceket, lábléceket, az importált csomagokat és ezek beállításait. Egy tipikus matematikai dokumentum a következő csomagokat tartalmazza:

tikz (diagramokhoz / grafikonokhoz, amikhez a `decorations.mar-`

`kings tikz` könyvtárat töltöm be) **amsmath** – az alap matematikai funkciókhoz kínál bővítéseket **amsfonts** – különleges matematikai formázásokat kínál (matematikai írásmód `\mathcal{}`), stb.) **amssymb** – egyenletek megjeleníté-

se, soron belüli képletek, stb.) **hyperref** (tartalomjegyzékben) – kattintható linkeket ad a TeX dokumentumhoz.

Íme egy bevezető, amit a lineáris algebra jegyzeteimhez használ-

```
\documentclass[12pt,a4paper]{article}
% page counting, header/footer
\usepackage{fancyhdr}
\usepackage{lastpage}
\usepackage[ngerman]{babel}
\usepackage{tikz}
\usetikzlibrary{decorations.markings}
\usepackage{amsmath}
\usepackage{amsfonts}
\usepackage{amssymb}
\usepackage{graphicx}
\usepackage[utf8]{inputenc}
\usepackage{hyperref}
\addtolength{\oddsidemargin}{-.525in}
\addtolength{\evensidemargin}{-.525in}
\addtolength{\textwidth}{1.5in}
\hypersetup{unicode=true,pdfborder={0 0 0 [0 0]},
linkcolor=blue}
\title{Lineare Algebra}
\author{Lucas Westermann}
\pagestyle{fancy}
\fancyhead{}
\fancyfoot{}
\fancyhead[L,L]{Lineare Algebra}
\fancyhead[R,R]{Lucas Westermann}
\fancyfoot[R,R]{Seite \thepage\ von \pageref{LastPage}}
\fancyfoot[L,L]{\hyperlink{contents}{Inhaltsverzeichnis}}
\renewcommand{\headrulewidth}{0.4pt}
\renewcommand{\footrulewidth}{0.4pt}
\setlength{\headheight}{16pt}
```

lok (a dokumentum rész csak két include állítást tartalmaz – az utf8 és ngerman hivatkozások pedig azért vannak, mert német nyelvű az előadásom).

A TikZ használata talán a legbojnyolultabb, úgyhogy ezzel kezdem. A következő kóddal lehet létrehozni az A grafikont:

```
\begin{tikzpicture}[node distance=2cm, auto]

\node (1) {\hat{1}};

\node (2) [right of = 1] {\hat{2}};

\node (3) [below of = 2] {\hat{3}};

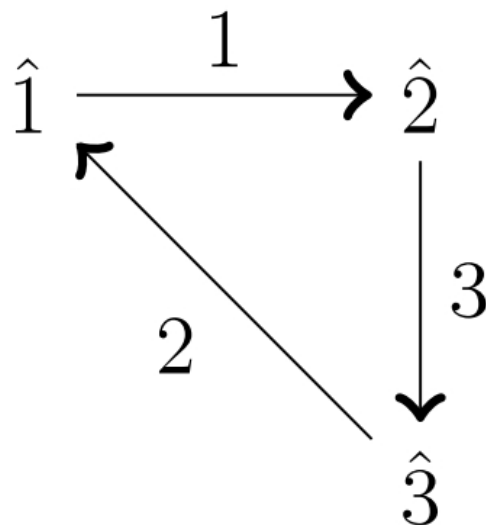
\draw[decoration={markings,mark=at position 1 with {\arrow[ultra thick]{>}},postaction={decorate}] (1) to node {1} (2);

\draw[decoration={markings,mark=at position 1 with {\arrow[ultra thick]{>}},postaction={decorate}] (2) to node {3} (3);

\draw[decoration={markings,mark=at position 1 with {\arrow[ultra thick]{>}},postaction={decorate}] (3) to node {2} (1);

\end{tikzpicture}
```

Az A grafikon:

Ez a kód 3 csomópontot csinál (1, 2, 3 néven). A kapcsos zárójelben („{ }”) lévő információ a csomópont címkéje (amit kiír), így ezt üresen hagyva üres csomópontot kapunk.

A következő három „\draw” sor vonalakat csinál a csomópontok közé (a neveiket használva – amik a zárójelek között vannak), és újracímkezi őket a zárójelben lévő módon.

Így kell használni a matematikai

csomagokat egyenletek készítéséhez és rendezéséhez:

```
\begin{align*}

(\mathbb{K}_1^1) & \& \alpha + (\beta + \gamma) = (\alpha + \beta) + \gamma \\

(\mathbb{K}_1^2) & \& \alpha + 0 = 0 + \alpha = \alpha \\

(\mathbb{K}_1^3) & \& \alpha \cdot -\alpha = -\alpha \cdot \alpha = 0 \\

(\mathbb{K}_1^4) & \& \alpha + \beta = \beta + \alpha

\end{align*}
```

Ez az alább látható szöveget eredményezi:

Az align* környezeti változónak köszönhetően tabulátor karakterekkel („&”) szépen lehet rendezni a

$$\begin{aligned}
 (\mathbb{K}_1^1) \alpha + (\beta + \gamma) &= (\alpha + \beta) + \gamma \\
 (\mathbb{K}_1^2) \alpha + 0 &= 0 + \alpha = \alpha \\
 (\mathbb{K}_1^3) \alpha \cdot -\alpha &= -\alpha \cdot \alpha = 0 \\
 (\mathbb{K}_1^4) \alpha + \beta &= \beta + \alpha
 \end{aligned}$$

szöveget. Ez különösen proof készítésénél hasznos, ahol az egyenleteket az egyenlőségjelhez akarod rendezni. A \mathbb{} eredménye lesz a körvonalas K betű. Az „_” és a „^” utal az alsó és felső indexre. Ha hosszabb az alsó/felső index, mint egy karakter, zárójelbe kell tenned. Az \alpha, \beta és \gamma a görög betűket jelenti. A \cdot egy szorzásjel, a dupla visszaperjel jelöli a sortörést, a többi meg magától értetődik.

Egyéb hasznos parancsok:

- “\forall” (fordított A jel)
- “\exists” (tükrözött E)
- “\in” (az ívelt E szimbólum, amivel halmazokat jelölünk)
- “\cup” (egységjel – halmazelmélet)
- “\cap” (metszet jel – halmazelmélet)

“ $\backslash\mathcal{\}$ ” (a zárójelzett betű dőlt lesz – a professzorom használja vektorok bázisának jelöléséhez)

Remélem, hasznos volt ez a cikk számodra. Több példát is felhozhatam volna, de akkor is csak néhány gyakorlati esetet tudtam volna lefedni. Ezek inkább arra példák, hogy mi mindent tudsz megtenni a LaTeX-szel. A további olvasnivalók között találsz linket egy hasznos kézikönyvhöz. Ha bármi kérdésed, kérdésed lenne, írd emailt az lswest34@gmail.com címre. Ha emailt küldesz, kérlek írd be a tárgyhoz, hogy Full Circle Magazine, FCM vagy C&C, így biztosan észreveszem.

További Olvasnivalók:

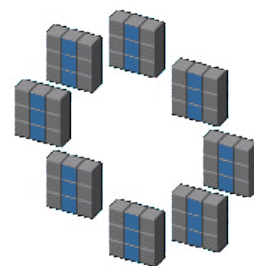
<http://en.wikibooks.org/wiki/LaTeX>

– Wiki könyv, amelyben rengeteg általános LaTeX használati példa van. Minden más egyéb esetben próbálkozhatsz egy gyors google kereséssel.

<http://sourceforge.net/projects/pgf/> - Egy zip fájlban (a Letöltések részben) van egy nagy kézikönyv a TikZ csomag használatáról.

Lucas a számítógépe folyamatos tönkretételétől a javításig mindent megtanult. Küldj neki emailt az lswest34@gmail.com címre.

ServerCircle

A **Server Circle** egy új, “kérdéss-felelek” oldal, amelyet “szakik” üzemeltetnek.

Bármilyen tapasztalattal rendelkező felhasználó tehet fel szerverrel kapcsolatos kérdéseket -ingyenesen-, és kaphat rá válaszokat megbízható szakemberektől, akiket a közösség értékelt.

Idővel a mások által feltett kérdésekre adott válaszaidért tekintélypontokat, és még pénzjutalmat is kapsz.

<http://www.servercircle.com>

Recent	Popular	Unanswered	Rewards	
Which packages can I safely uninstall on Ubuntu Server ?				17 views 0 replies
answer now				
by Squeeze (445 points) in Ubuntu Linux - 0 votes				
How to access a Intel Express 535T Switch Hub				34 views 4 replies
answer now				
by GoldAlchemist (50 points) in Networking - 1 votes				
How to use wired desktop for server to wireless notebook				38 views 2 replies
answer now				
by txtinman (50 points) in Linux Servers - 1 votes				
Help with mod_security in Apache please				

Megjegyzés: A Full Circle magazin nem áll kapcsolatban a “Server Circle”-lel, és nem is támogatja azt.

WOW! Nehéz elhinni, hogy a 24. cikkél tartunk. Már két éve tanuljuk a Python-t és egy elég hosszú út áll mögöttünk.

Ez alkalommal két témával fogunk foglalkozni. Az első a nyomtatóval való nyomtatás, a második az RTF (Rich Text Format) fájlok készítése.

Általános nyomtatás Linux alatt

Nos, akkor kezdjük a nyomtatással. Az ötlet, hogy ezzel a témával foglalkozzunk Gord Campbell leveléből jött. Valójában Linux alatt egész egyszerű a legtöbb nyomtatási feladat elintézése, mi több könnyebb mint azon a másik operációs rendszeren aminek neve „WIN-nel” kezdődik – és ezzel az OS-sel nem is foglalkozunk.

Mindaddig amíg csak egyszerű szöveget akarunk nyomtatni félkövérek, döltek és betűtípusok, stb. nélkül, addig könnyű. Itt van egy egyszerű alkalmazás, ami közvetlenül a nyomtatóra ír...

```
import os

pr = os.popen('lpr', 'w')

pr.write('print test from linux via python\n')

pr.write('Print finished\n')

pr.close()
```

Az egész elég egyértelmű, ha egy kicsit elengedjük a fantáziánkat. A fenti kódban az „lpr” a nyomtató spoolja. Az egyetlen előfeltétel, hogy legyen egy beállított és futó ‘lpd’. Több mint valószínű, hogy amikor egy nyomtatót használunk Ubuntu alatt, akkor ezt már megtették helyetted. Az ‘lpd’ többnyire egy „bűvös átalakító”, ami automatikusan átkonvertálja a különböző dokumentumokat a nyomtató által értelmezett adattá. Mi az ‘lpr’ eszközre/objektumra fogunk nyomtatni. Gondoljunk erre úgy mint egy fájlra. Megnyitjuk a fájlt. Ehhez be kell importálnunk az os-t. A második sorban megnyitjuk az ‘lpr-t’ írásra – közben hozzárendeljük az objektumot a ‘pr’ változóhoz. Ezután egy ‘pr.write’ hívást hajtunk végre a kinyomtatandó do-

loggal. Végül (5. sor) bezárjuk a fájlt, így küldve el az adatokat a nyomtatónak.

Egy szöveges fájlt is létre tudunk hozni, majd a következőképpen kinyomtatni...

```
import os

filename = 'dummy.file'

os.system('lpr %s' % filename)
```

Ebben az esetben is az lpr objektumot használjuk, de az ‘os.system’ utasítás úgy tesz, mintha a terminálba írtunk volna be egy parancsot.

Játszadozzatok el vele egy kicsit.

PyRTF

Most foglalkozzunk az RTF fájlokkal. Az RTF formátumot (olyan ez, mint a PIN number, ahol a PIN a Personal Identification Number rövidítése, így a jelölés valójában a Personal-Identification-Number-t takarja...) eredetileg a Microsoft készítette 1987-ben, a

WOW! Nehéz elhinni, hogy a 24. cikkél tartunk. Már két éve tanuljuk a Python-t és egy elég hosszú út áll mögöttünk.

szintaxisára pedig nagy hatással volt a TeX betűszedő nyelv. A PyRTF egy csodálatos könyvtár, amely megkönnyíti az RTF fájlok írását. Előre ki kell találnod, hogy a fájl megjelenését hogyan képzeled el, de a végeredmény bőségesen kompenzálja majd ezt a plusz munkát.

Először is, le kell töltened a PyRTF csomagot. Ehhez menj a <http://pyrtf.sourceforge.net> oldalra és töltsd le a PyRTF-0.45.tar.gz csomagot. Mentsd el valahová és a kicsomagoláshoz használd az archívum kezelőt. Nyiss egy terminált és lépj be abba a könyvtárba, ahová a kicsomagolt fájlokat tetted. A csomag telepítéséhez írd be ezt: „sudo python setup.py install”. Találsz majd itt egy könyvtárat példa-

fájlokkal, ez még a későbbiekben hasznos lehet, ha az egyszerű szöveg nyomtatásánál valami bonyolultabbat szeretnél csinálni.

Na, szóval akkor kezdjük is hozzá a már jól megszokott módon, egy egyszerű kis program csonkkal.

Mielőtt tovább mennénk, beszéljük meg gyorsan mi történt. A 2. sor importálja a PyRTF könyvtárat. Felhívnam rá a figyelmet, hogy más import formátumot használunk, mint általában. Ez a megoldás a könyvtárból mindent importál.

A fő munka rutinunk a MakeExample. A program vázát már elhelyeztük. Az OpenFile rutin paraméterként megkapja a létrehozandó fájl nevét, a végére pedig hozzáfűzi a .rtf kiterjesztést és „write” módba helyezi, majd visszaadja a fájlkezelőnek.

Korábban már beszéltünk az if __name__ rutinról. Emlékeztetőül csak annyit, hogy ha egy programot önállóan futtatunk, a __name__ belső változó a „__main__”-re van állítva. Ha ezt a rutint egy másik programból importálva hívjuk meg, akkor a kódrészlet ezen része egyszerűen csak figyelmen kívül lesz hagyva.

Most a példa kedvéért létrehozunk egy Renderer objektumot,

meghívjuk a MakeExample rutint és megkapjuk a visszatérő object doc-ot. Ez után az OpenFile rutint használva kiírjuk a fájlt (doc-ban).

Most jön a mi jó öreg MakeExample rutinunk. Cseréljük le a pass statement-et a következőkre.

Nézzük meg, hogy mit is hoztunk össze. Az első sorban egy Document, majd egy style sheet, illetve végül egy section példányt hozunk létre és csatolunk a dokumentumhoz. A section-re gondolkodunk úgy mint egy könyv fejezetére. Ezután létrehozunk egy paragrafust Normal stílussal. A PyRTF készítője ezt 11 pontos Arial betűtípusnak állította be. Ezután elhelyezzük a paragrafusban a kívánt szöveget és hozzáadjuk a section-höz, majd visszaadjuk a doc dokumentumot.

```
doc = Document()
ss = doc.StyleSheet
section = Section()
doc.Sections.append(section)

p = Paragraph(ss.ParagraphStyles.Normal)
p.append('This is our first test writing to a RTF file. '
        'This first paragraph is in the preset style called normal '
        'and any following paragraphs will use this style until we change it.')
section.append(p)

return doc
```

```
#!/usr/bin/env python
from PyRTF import *

def MakeExample():
    pass

def OpenFile(name) :
    return file('%s.rtf' % name, 'w')

if __name__ == '__main__' :
    DR = Renderer()
    doc = MakeExample()
    DR.Write(doc, OpenFile('rtftesta'))
    print "Finished"
```

Ez elég könnyű. Ismét nagyon körültekintően kell megtervezni a kimenetet, de semmi sem túl körülményes.

Mentsük a programot „rtftesta.py” néven és futtassuk. Amikor elkészült, használjuk az openoffice-t (vagy LibreOffice-t) a fájl megnyitásához és leellenőrzéséhez.

Most csináljunk egy-két trükkös dolgot. Először elhelyezünk egy címsort. A PyRTF fejlesztője ismét csak egy előre definiált Header1 nevű stílust készített számunkra. Ezt fogjuk felhasználni a címsorunkhoz. A doc.Sections.append sor és a p = Paragraph sor közé helyezzük el a következőket:

```
p = Paragraph(ss.ParagraphStyles.Heading1)
```

```
p.append('Example Heading 1')
```

```
section.append(p)
```

Változtassuk meg az rtf fájl nevét "rtftestb-re" Valahogy így...

```
DR.Write(doc, OpenFile('rtftestb'))
```

Mentsük ezt rtftestb.py néven és futassuk. Most már van egy címsorunk. Biztos vagyok benne, hogy most azon töröd a fejed, hogy még mi mindent tudunk csinálni. Itt van a készítő által létrehozott stílusok listája.

Normal, Normal Short, Heading 1, Heading 2, Normal Numbered, Normal Numbered 2. Van még egy List stílus is, amit rátok hagyok, hogy kipróbáljátok. Ha még többre vagytok kíváncsiak, akkor a stílusok definícióját megtalálhatjátok a tele-

“**Nézzük meg, hogy hogyan tudjuk megváltoztatni a betűtípusokat, betű méreteket és tulajdonságokat...**

```
p = Paragraph(ss.ParagraphStyles.Normal)
p.append( 'It is also possible to provide overrides for elements of a style. ',
        'For example you can change just the font ',
        TEXT(' size to 24 point', size=48),
        ' or',
        TEXT(' typeface to Impact', font=ss.Fonts.Impact),
        ' or even more Attributes like',
        TEXT(' BOLD',bold=True),
        TEXT(' or Italic',italic=True),
        TEXT(' or BOTH',bold=True,italic=True),
        '.' )
section.append(p)
```

pített disztribúció Elements.py fájlban.

Ugyan ezek a stílusok sok mindenre jók, de szükségünk lehet a felkínáltakon kívül másokra is. Nézzük meg, hogy hogyan tudjuk megváltoztatni a betűtípusokat, betű méreteket és tulajdonságokat (félkövér, dőlt, stb.) saját magunk. A paragrafusunk után, de még a dokumentum objektum visszaadása előtt írjuk be a következő kódot, és változtassuk meg a kimeneti fájl nevét rtftestc-re. Mentsük a programot rtftestc.py néven és futtassuk. A dokumentum új részének így kellene kinéznie...

Arra is lehetőségünk van, hogy felüldefiniáljuk a stílusok elemeit. Például átállíthatjuk csak a méretet 24 pontra vagy a betűtípust Impactra esetleg még több

attribútumot is, mint pl. félkövér vagy dőlt vagy MINDKETTŐ.

Most mit is csináltunk? Az első sor létrehoz egy új paragrafust. Ezután úgy folytatjuk, ahogy eddig is, a szöveg elhelyezésével. Nézzük meg a negyedik sort (TEXT(' size to 24 point', size = 48)),). A TEXT módosító használatával megmondjuk a PyRTF-nek, hogy a mondat közepén valami mást csináljon, ami ebben az esetben a betűméret 24 pontosra állítása a 'size =' utasítással. Várjunk csak! A méret itt 48, de amit írunk az 24 pont és a tényleges kimenet is 24 pontos szöveg lesz. Mi is történik itt? Nos, a size parancs fél-pontokkal működik. Tehát, ha 8 pontos betűket akarunk, akkor size = 16-ot kell használnunk. Érthető?

Következőnek a betűtípust állítjuk át a 'font =' parancssal. Ismét,

minden ami a TEXT parancson belül egyszeres idézőjelek között van, az fog módosulni és semmi más.

Ok. Ha mindezt megértettük, akkor mit tudunk még csinálni?

A szöveg színét is be tudjuk állítani a TEXT utasításon belül. Például így:

```
p = Paragraph()
p.append('This is a new paragraph with the word ',
        TEXT(' RED',colour=ss.Colours.Red),
        ' in Red text.')
section.append(p)
```

Vegyük észre, hogy a paragraph stílusát nem kellett újra Normalnak megadni. Ha egyszer már beállít-

tottuk, akkor az úgy is marad, egészen addig amíg újra meg nem változtatjuk. Vegyük észre azt is, hogy ha az Egyesült Államokban élünk, a „colour” szó nyelvtanilag „megfelelő” alakját kell használnunk.

Ezek lennének az előre definiált színek: Black, Blue, Turquoise, Green, Pink, Red, Yellow, White, BlueDark, Teal, GreenDark, Violet, RedDark, YellowDark, GreyDark and Grey.

Álljon itt egy lista az előre megadott betűtípusokról is (a jelölésben kell őket beállítani)...

Arial, ArialBlack, ArialNarrow, BitstreamVeraSans, BitstreamVeraSerif, BookAntiqua, BookmanOldStyle, BookmanOldStyle, Castellar, CenturyGothic, ComiCSansMS, CourierNew, FranklinGothicMedium, Garamond, Georgia, Haettenschweiler, Impact, LucidaConsole, LucidaSansUnicode, MicrosoftSansSerif, PalatinoLinotype, MonotypeCorsiva, Papyrus, Sylfaen, Symbol, Tahoma, TimesNewRoman, TrebuchetMS és Verdana.

Most biztos arra gondolsz, hogy ez mind szép és jó, de hogyan készít-

```
p = Paragraph(ss.ParagraphStyles.Courier)
p.append('Now we are using the Courier style at 8 points. '
        'All subsequent paragraphs will use this style automatically. '
        'This saves typing and is the default behaviour for RTF documents.',LINE)
section.append(p)
p = Paragraph()
p.append('Also notice that there is a blank line between the previous paragraph ',
        'and this one. That is because of the "LINE" inline command.')

section.append(p)
```

hetjük el a saját stílusainkat? Nagyon egyszerű, menj az eddig elkészített fájl elejére és a header sor előtt írd be a következő parancsokat.

```
result = doc.StyleSheet
```

```
NormalText = TextStyle(TextPropertySet(result.Fonts.CourierNew,16))
```

```
ps2 = ParagraphStyle('Courier',NormalText.Copy())
```

```
result.ParagraphStyles.append(ps2)
```

Mielőtt kipróbálnánk mit alkotunk, értsük meg előbb. Result néven létrehozunk egy új stylesheet-et. A betűtípust és méretet a 8 pontos Courier New-ra állítjuk a második sorban és „regisztráljuk” a stílust Courier néven. Ne feledd, a betűméret megadásához 16-ot kell írunk, mivel a betűméretet félpont egységben

kell megadni.

Most, mielőtt a rutin végén elérnénk a return sort, adjunk hozzá egy új bekezdést a Courier stílust használva.

Most már van egy új stílusod, amit bármikor használhatsz. A fent felsorolt listából bármelyik betűtípus a rendelkezésedre áll és létrehozatsz további stílusokat is. Egyszerűen csak másold át a stílus kódot és kedved szerint cseréld ki a betűtípusra és méretre vonatkozó információkat. Megtehetjük akár még ezt is...

```
NormalText = TextStyle(TextPropertySet(result.Fonts.Arial,22,bold=True,colour=ss.Colors.Red))
```

```
ps2 = ParagraphStyle('ArialBoldRed',NormalText.Copy())
```

```
result.ParagraphSty-
```

```
les.append(ps2)
```

Add még hozzá az alábbiakat is...

```
p = Paragraph(ss.ParagraphStyles.ArialBoldRed)
```

```
p.append(LINE,'And now we are using the ArialBoldRed style.',LINE)
```

```
section.append(p)
```

és nyomtass ArialBoldRed stílusban.

Táblázatok

Sok esetben a táblázat az egyetlen módja annak, hogy az adatokat megfelelő módon jelenítsük meg

Column Header 1	Column Header 2	Column Header 3
Row 1 data 1	Row 1 data 2	Row 1 data 3
Row 2 data 1	Row 2 data 2	Row 2 data 3

egy dokumentumban. A táblázatok készítése egy egyszerű szövegben nehézkes, de NÉHÁNY esetben kifejezetten könnyű PyRTF-ben. Ezt az állítást egy kicsit később szeretném megmagyarázni.

Nézzünk meg egy átlagos OpenOffice/LibreOffice táblázatot, minden egy oszlopban végződik. Mutatok egy egyszerű példát.

A sorok balról jobbra, az oszlopok lefelé orientáltak. Egyszerű koncepció.

Indítsunk egy új alkalmazást, legyen a neve rtfTable-a.py. Kezdsnek másoljuk bele a standard programkódunkat és onnan építjük tovább.

Ez a kód szinte ugyanaz, mint amivel korábban már volt dolgunk. Most a TableExample rutint fogjuk kivesézni. Lényegében a PyRTF szerzője által biztosított példaprogram egy részét használtam fel. Cseréld le a rutinban az alábbi kódra a pass statement-et...

```
doc = Document()
ss = doc.StyleSheet
section = Section()
doc.Sections.append(section)
```

Ez ugyanaz, mint ami korábban már előfordult.

```
table = Table(TabPS.DEFAULT_
WIDTH * 7,
TabPS.DEFAULT_WIDTH * 3,
TabPS.DEFAULT_WIDTH * 3)
```

Ez a sor (igen, valóban egy sorról van szó, csak az átláthatóság érdekében van így tördelve) hozza létre az alap táblázatot. Egy 3 oszlopos táblázatot készítünk, ahol az első 7, a második és a harmadik oszlop pedig 3 tab széles. A tab-okkal nem kell külön foglalkoznunk, a szélesség twip-ekben is megadható. Egy pillanat az egész.

```
c1 = Cell(Paragraph('Row
One, Cell One'))
c2 = Cell(Paragraph('Row
One, Cell Two'))
c3 = Cell(Paragraph('Row
One, Cell Three'))
table.AddRow(c1,c2,c3)
```

Itt most az első sor celláiba írandó adatokat állítjuk be.

```
c1 = Cell(Paragraph(ss.ParagraphStyles.Heading2, 'Heading2 Style'))
```

```
#!/usr/bin/env python
from PyRTF import *
def TableExample():
    pass
def OpenFile(name):
    return file('%s.rtf' % name, 'w')
if __name__ == '__main__':
    DR = Renderer()
    doc = TableExample()
    DR.Write(doc, OpenFile('rtftable-a'))
    print "Finished"
```

```
c2 = Cell(Paragraph(ss.ParagraphStyles.Normal, 'Back
to Normal Style'))
c3 = Cell(Paragraph('More Normal Style'))
table.AddRow(c1,c2,c3)
```

Ez a kódrészlet adja meg a második sorba írandó adatokat. A stílust akár külön minden cellában is megváltoztathatjuk.

```
c1 = Cell(Paragraph(ss.ParagraphStyles.Heading2, 'Heading2 Style'))
c2 = Cell(Paragraph(ss.ParagraphStyles.Normal, 'Back
to Normal Style'))
c3 = Cell(Paragraph('More Normal Style'))
```

```
table.AddRow(c1,c2,c3)
```

Ez pedig megadja az utolsó sort.

```
section.append(table)
return doc
```

Ez hozzácsatolja a táblázatot az adott részhez és visszakapjuk a dokumentumot, lehet nyomtatni.

Mentsd el és futtasd az alkalmazást. Észre fogod venni, hogy minden olyan lett, mint amit szerettél volna, egyedül csak a táblázat széle fog hiányozni. Ez elbonyolíthatja a helyzetet, ezért gyorsan javítsuk ki. Ismét csak egy meglévő példa programkódot fogok használni, amit a PyRTF alkotója készített.

Mentsd el a fájlt rtftable-b.py

néven. Most a TableExample rutinban törölj ki mindent a 'doc.Sections.append(section)' és 'return doc' rész között és helyette írd be ezt...

```
thin_edge = BorderPS(
width=20, style=BorderPS.SINGLE )
```

```
thick_edge = BorderPS(
width=80, style=BorderPS.SINGLE )
```

```
thin_frame = FramePS(
thin_edge, thin_edge,
thin_edge, thin_edge )
```

```
thick_frame = FramePS(
thick_edge, thick_edge,
thick_edge, thick_edge )
```

```
mixed_frame = FramePS(
thin_edge, thick_edge,
thin_edge, thick_edge )
```

Most állítottuk be a határokat és a kereteket megszabó paramétereiket.

```
table = Table( TabPS.DEFAULT_
WIDTH * 3, TabPS.DEFAULT_
WIDTH * 3,
TabPS.DEFAULT_WIDTH * 3 )
```

```
c1 = Cell( Paragraph( 'R1C1'
), thin_frame )
```

```
c2 = Cell( Paragraph( 'R1C2'
) )
```

```
c3 = Cell( Paragraph( 'R1C3'
), thick_frame )
```

```
table.AddRow( c1, c2, c3 )
```

Az első sorban az első oszlop (vékony keret) és a harmadik oszlop (vastag keret) cellái határokat kaptak maguk köré.

```
c1 = Cell( Paragraph( 'R2C1'
) )
```

```
c2 = Cell( Paragraph( 'R2C2'
) )
```

```
c3 = Cell( Paragraph( 'R2C3'
) )
```

```
table.AddRow( c1, c2, c3 )
```

A második sorban egyik cella sem kap határokat.

```
c1 = Cell( Paragraph( 'R3C1'
), mixed_frame )
```

```
c2 = Cell( Paragraph( 'R3C2'
) )
```

```
c3 = Cell( Paragraph( 'R3C3'
), mixed_frame )
```

```
table.AddRow( c1, c2, c3 )
```

A harmadik sor első és harmadik oszlopában ismét csak vegyes keretekkel találkozunk.

```
section.append( table )
```

Nos, most már mindened megvan ahhoz, hogy kód által RTF dokumentumokat készíts.

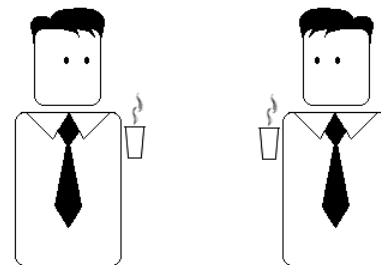
Találkozzunk legközelebb is!

A forráskódok – ahogy általában – most is megtalálhatók pastebin-en. Az első csomag a <http://pastebin.com/3Rs7T3D7> címen érhető el, ami az rftest.py (a-e) részt foglalja össze. A második részben az rfttable.py (a-b) található, letölthető a <http://pastebin.com/XbaE2uP7> linkről.

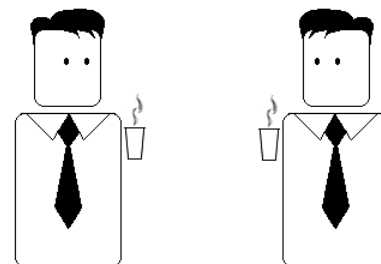

Greg Walters a *RainyDay Solutions Kft.* tulajdonosa, amely egy tanácsadó cég a coloradói Aurórában. Greg 1972 óta foglalkozik programozással. Szeret főzni, túrázni, zenét hallgatni, valamint a szabadidejét családjával tölteni. Weblapja a címen www.thedesignedgeek.com található meg.

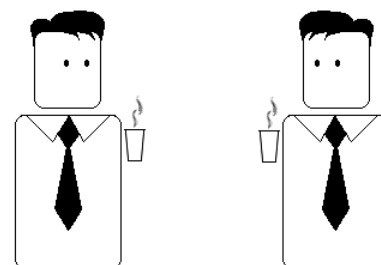
A tény, hogy elértük az 50. kiadást újra definiálja az online kiadást.

Mindent megváltoztat.

Mondtam, hogy ne vegyéi iPhone-t.

by Richard Redei

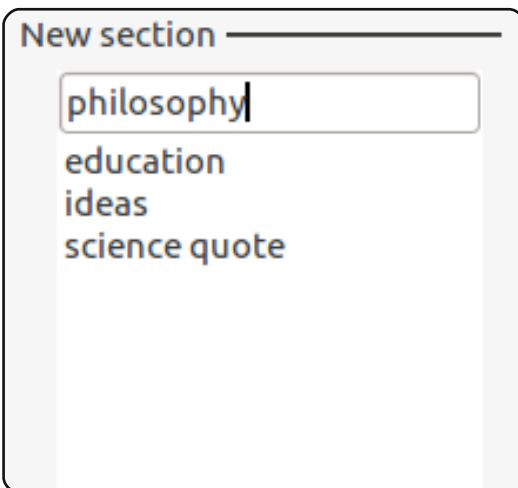
Ennel a sorozatnak az előző részében a keretek használatáról írtunk a dokumentum formázásánál. Ebben a részben egy másik hasznos formázási eszközhöz fordulunk a LibreOffice Writerben: ezek a szakaszok. A szakaszok a kerektől sokban különböznek, de bizonyos esetekben ugyan az az eredmény érhető el velük. Habár mindkettővel oszlopokra tudod osztani a dokumentum egy részét, ha szakaszokat használasz, a szélességet nem tudod szabályozni. A szakaszok az egész szélességet ki fogják tölteni, a bal margótól a jobb margóig. Szakaszokat nem lehet törni egy bekezdés közepén. Szakaszokat nem kapcsolhatsz össze úgy, mint a kereteket. Míg egymáshoz nem tudod kapcsolni őket, addig a szakaszok kapcsolhatók más dokumentumokhoz, vagy egy másik dokumentum szakaszához.

A szakaszok használata valószínűleg a legjobb módja annak, hogy dokumentumunkat olyan részekre bonthassuk, mint a bevezetés vagy

az egyes fejezetek. A szakaszok segítségével dokumentumunkat olyan elemekké bonthatjuk fel, melyekre más állományok képesek hivatkozni. Ennek segítségével lehet beemelni külső tartalmat egy adott szövegbe.

Szakaszok használata

A következő példában egy idézetet tartalmazó állományról fogunk elemeket beilleszteni a saját

dokumentumunkba. Ehhez először hozzunk létre egy új dokumentumot, amibe másoljunk be néhány idézetet, majd mindegyikre hajtsuk végre a következőket:

Jelöljük ki a teljes idézetet.

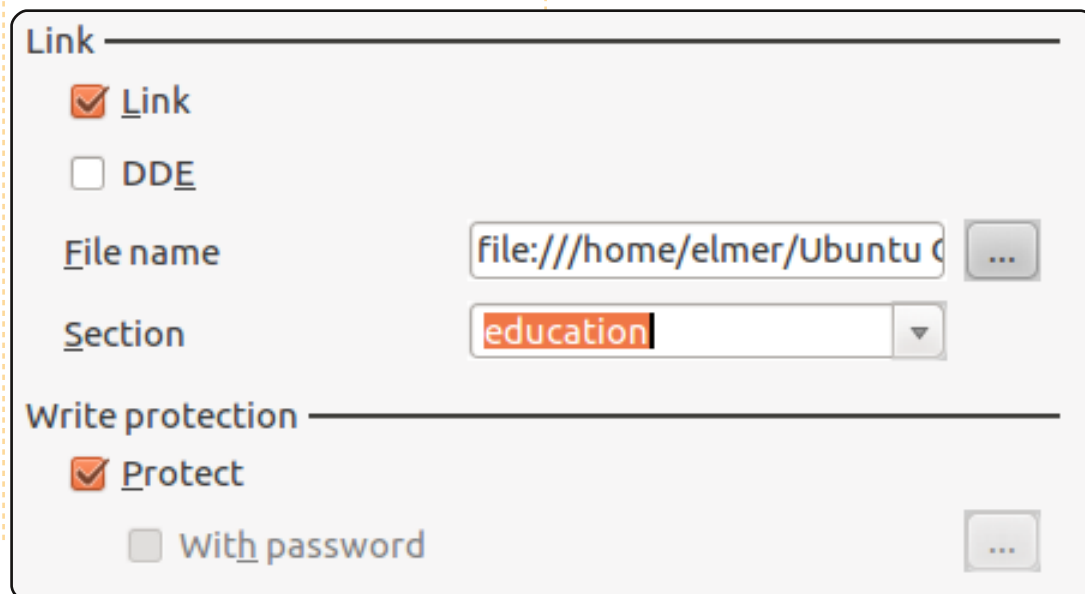
Válasszuk a menü > Beszúrás > Szakasz pontot

Adjunk az idézetnek értelmes nevet, ami alapján felismerjük azt (például egy Albert Einstein idézethez jó választás lehet a „tud_idezet”).

Ha ezzel megvagyunk, mentjük el a dokumentumot idezetek.odt néven.

Most hozzunk létre egy új dokumentumot és írjunk bele valamit (Tipp.: ha csak helykitöltő szöveget szeretnénk generálni, írjuk be,

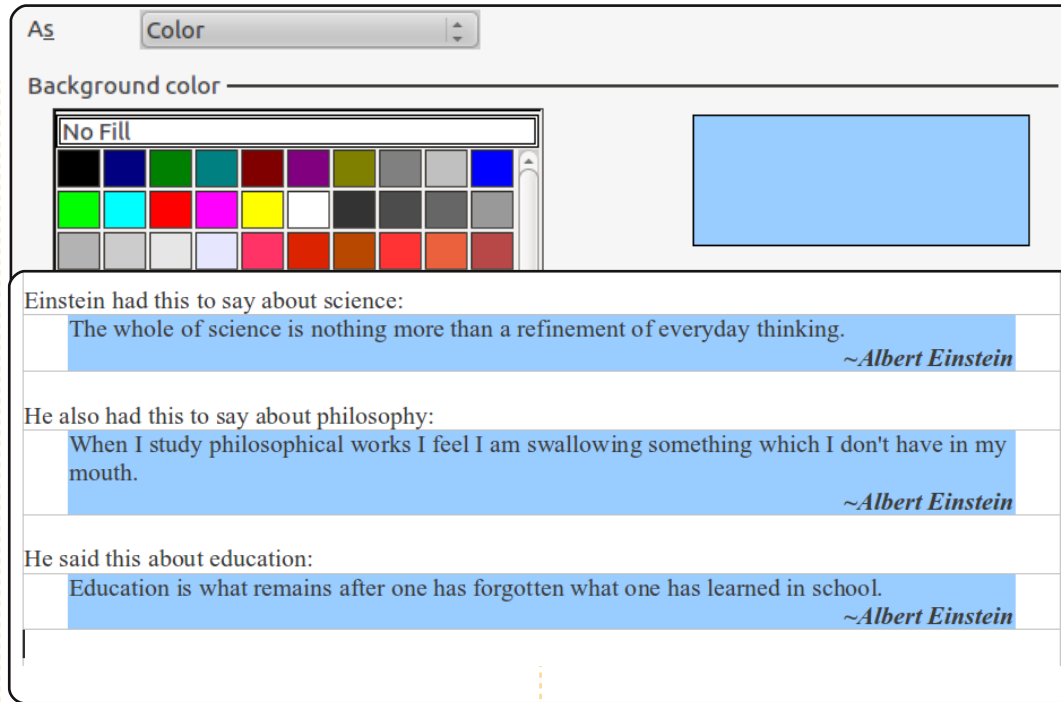
hogy „dt” és nyomjunk F3-at). Írjunk bevezetőt az idézetünkhöz és üssünk Entert. Az idézet beillesztéséhez válasszuk újra a Beszúrás > Szakasz pontot, és mint az előbb, most is adjunk neki egy könnyen megjegyezhető nevet. Jelöljük be a „Hivatkozás” jelölőnégyzetet és a fájlnevnél válasszuk ki az előzőleg létrehozott állományt. Válasszunk ki idézetet az állomány elérési útja alatt. Ha nem akarjuk, hogy lehessen szerkeszteni a beillesztendő szöveget, jelöljük be a „Védelem” lehetőséget. Az idézet szerkeszthetőségét köthetjük jelszóhoz is (Fontos: az írásvédelem még a jelszavas

esetben sem képes elhárítani annak a lehetőségét, hogy valaki feltörje a dokumentumot és megváltoztassa annak tartalmát). A többi idézet ugyanígy illeszthetjük be a saját dokumentumunkba.

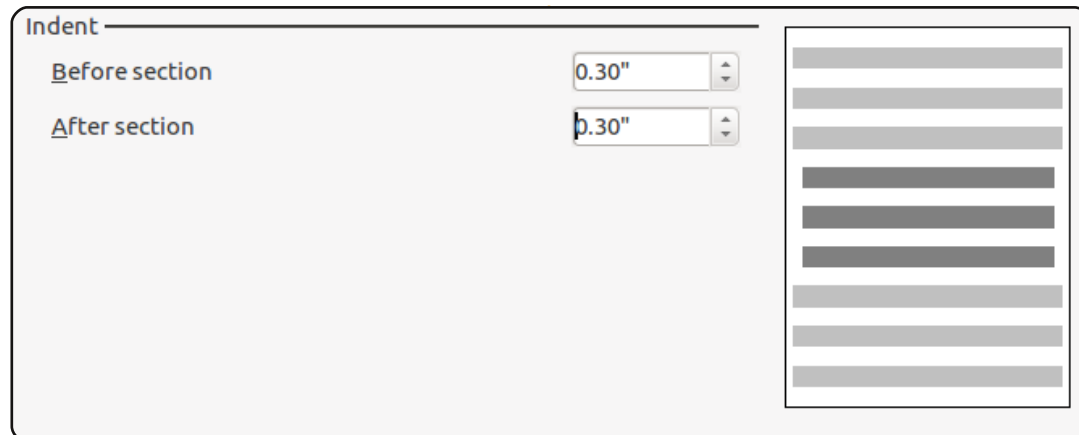
Szakaszok szerkesztése

Most, hogy beillesztettünk néhány idézetet, emeljük ki őket azzal, hogy beljebb húzzuk és háttérszínt adunk nekik. A Formázás > Szakasz pontban tehetjük ezt meg. Itt megtaláljuk a szakaszaink listáját. Válasszuk ki azt, amelyiket szerkeszteni szeretnénk. A dialógusablakban lehetőség van arra, hogy megváltoztassuk a hivatkozott dokumentum referenciáját, vagy a beillesztett szakaszt is, illetve átállíthatjuk az írásvédelem aktuális beállítását is. (Bár nem tudok olyan helyzetet elképzelni, hogy miért is

kellene láthatatlanná tenni a dokumentum egy részét, de ezt is itt lehet megtenni, ha szükség lenne rá).

Kattintsunk a „Beállítások” pont-ra, ahol a „Behúzás” fülön állítsuk a

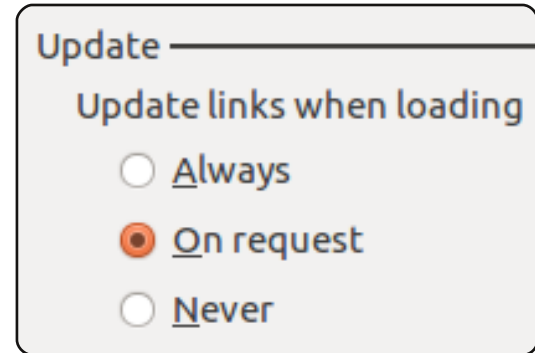

bal és jobb oldali behúzást 0,3-ra. A „Háttér” fülön válasszunk ki egy számmunkra megfelelő háttérszínt, majd kattintsunk az „OK” feliratú gombra. Hajtsuk ugyanezt végre a többi idézetre is, majd a fő dialógusablakban is kattintsunk az „OK”-ra. Ezzel sikeresen beljebb húztuk az idézeteit, illetve megváltoztattuk azok háttérszínét.

Változtatások a hivatkozott dokumentumban

Felmerül a kérdés, hogy ha egy hivatkozott szöveget szeretnénk módosítani, akkor az eredeti forrás-

ban, vagy a hivatkozásnál érdemes azt megtenni. Jelen esetben mindkettőre van lehetőség, a választás a felhasználón múlik, egyet azon-

ban fontos megjegyezni: ha a hivatkozást tartalmazó dokumentumot módosítjuk, akkor a változtatások nem kerülnek bele az eredeti dokumentumba, ha viszont az eredetit változtatjuk meg, akkor minden hivatkozó dokumentumban megjelenik a módosítás.

A referenciák frissülésének módját az Eszközök > Beállítások > LibreOffice Writer > Általános pontban lehet beállítani. A „Frissítés” résznél megadható, hogy automatikusan, kérésre, vagy soha ne történjen meg a frissítés. Az első esetben akkor frissül a dokumentum, ha a hivatkozott állományt megnyitjuk. manuális esetben pedig, ha mi magunk kezdeményezük. Az utolsó lehetőség esetén a dokumentum megnyitása esetén

sem történik meg a frissítés.

Hivatkozások igény szerinti frissítése

Ha az eredeti dokumentumon szeretnénk alkalmazni a hivatkozott szövegek változásait, akkor ezt kétféleképpen tehetjük meg. A Szerkesztés > Hivatkozások ablakban a linkeket egyesével frissíthetjük. Ha ugyanezt az összes hivatkozáson egyszerre szeretnénk végrehajtani, akkor azt az Eszközök > Frissítés > Hivatkozások menüpontra keresztül tehetjük meg.

Keret vagy Szakasz?

Néhány esetben csekély különbség van a keretek és a szakaszok használata között. Egyes helyzetekben mindkettővel meg lehet valósítani a kívánt eredményt. Viszont nagy előnyt jelenthet, ha jól megfontoljuk, hogy adott esetben melyiket használjuk. Ha például egy publikációt készítünk, ahol egy külön Writer dokumentumba gyűjtjük a jegyzeteinket és adatainkat, akkor a szakaszok használata az előnyös az egyes elemek beillesztéséhez. Azonban ha például arra van szükség, hogy egy cikk első oldalán szöveg legyen, azt

egy üres oldal kövesse, majd pedig egy újabb oldal szöveg jöjjön, akkor az összekapcsolt keretek használata a kézenfekvő megoldás. Fontos, hogy ha végiggondoljuk, mi is a cél, milyen a dokumentum elrendezés és tartalma, és mi a keretek és szakaszok funkciója, akkor a jó döntés meghozatala sokkal egyszerűbb lesz.

Bár a keretek és szakaszok sokban hasonlítanak, feladatuk, funkciójuk merőben eltérő. A különböző helyen található szövegrészek összekapcsolhatóságának képessége igen hasznos funkció. Hasznos, ha megtervezzük a dokumentum elrendezését és előre eldöntjük, melyik eszköz segít a feladatunk elvégzésében.

A következő cikkben a stílusok, valamint a fejléc- és láblécek használatát fogjuk áttekinteni.

Elmer Perry, gyermekszolgálat, Észak-Karolina, Ashville. Hobbijai közé tartozik a web design, programozás, és írás. Honlapja az eeperry.wordpress.com címen érhető el.

Below Zero

Nulla állásidő

A **“Below Zero”** egy Co-located szerver hosting specialista az Egyesült Királyságban.

Egyedülállóan, kizárólag rack-helyet és sávszélességet szolgáltatunk. Ez teszi a szolgáltatásunkat megbízhatóbbá, rugalmasabbá, összpontosítottabbá, és versenyképesebb árúvá. Kizárólag a co-located szerverek és velük összekapcsolt rendszerek elhelyezésére koncentrálnak a Skóciai adatközpontokban.

A hálózati infrastruktúránk szívében a legkorszerűbb BGP4 routolás gondoskodik az optimális adattovábbításról, és automatikus “multihomed” átterhelésről a nevesebb szolgáltatóink között. Az ügyfeleink biztosak lehetnek benne, hogy csak a legjobb minőségű sávszélességet alkalmazzuk; irányelvünk: többet fizetni a legjobb szolgáltatóknak, és mivel nagy tételben vásárolunk, ez nem befolyásolja a rendkívül versenyképes árainkat.

Mi, a “Below Zero”-nál, segítünk, hogy elérd a “Nulla Állásidőt”.

www.zerodowntime.co.uk

Sok dolgot kell tenned ahhoz, hogy elkezdhess Ubuntu-t fejleszteni. Ezt a cikket arra terveztük, hogy beállítsd a számítógépedet úgy, hogy elkezdhess csomagokkal dolgozni és a csomagjaidat feltöltheted a Launchpadra. Erről lesz szó:

- Csomagkezelő szoftver telepítése. Ez a következőket tartalmazza:
 - Ubuntu csomagoló segédprogramok
 - Titkosító szoftver, amivel a munkád ellenőrizheted, amint elkészülsz
 - További titkosító szoftver, amivel biztonságosan tudsz fájlokat átvenni
 - Launchpad-fiók létrehozása és beállítása
 - A fejlesztőkörnyezet beállítása úgy, hogy segítsen a csomagok helyi fordításában, a többi fejlesztővel való együttműködésben és a módosítások Launchpad-on történő közzétételében.

Megjegyzés: Javasoljuk, hogy a csomagolási munkát az Ubuntu jelenlegi fejlesztői verziójával végezd. Így lehetővé teszi, hogy ugyanabban a

környezetben teszteld a módosításokat, ahol azokat valóban alkalmazni és használni fogják.

De ne aggódj, az Ubuntu fejlesztői kiadás wiki oldala (<https://wiki.ubuntu.com/UsingDevelopmentReleases>) több módszert is bemutat ahhoz, hogy magabiztosan használd a fejlesztői kiadást.

Alap csomagkezelő szoftver telepítése

Sok olyan eszköz van, amely Ubuntu fejlesztőként megkönnyíti az életedet. Később az útmutatóban találkozol ezekkel az eszközökkel. A legtöbb előírt eszköz telepítéséhez ezt a parancsot futtasd:

```
sudo apt-get install gnupg
pbuilder ubuntu-dev-tools
bzip-builddeb apt-file
```

Ez a parancs a következő szoftvert telepíti:

gnupg – GNU Privacy Guard olyan eszközöket tartalmaz, amik kellenek a titkos kulcs készítéséhez,

amellyel a Launchpadra feltöltendő fájlokat fogod aláírni.

pbuilder – eszköz a csomag tiszta és elszigetelt környezetben végezhető, másolható fordításaihoz.

ubuntu-dev-tools (és devscripts, közvetlen függőség) – olyan eszköztár, amely könnyíti a csomagolási feladatokat.

bzip-builddeb (és bzip, függőség) – elosztott verziókezelő eszközök, amelyek sok fejlesztőnek megkönnyítik az ugyanazon kódon végzett munkát, míg az egymás munkájának egyesítése nyilvánvaló.

apt-file könnyű módszert nyújt adott fájl tartalmazó bináris csomag keresésére.

apt-cache (az apt csomag része) még több információt nyújt az Ubuntu csomagokról.

A GPG kulcsod létrehozása

A GPG a GNU Privacy Guard rövidítése és az OpenPGP szabványt valószínűleg meg, amely az üzenetek és fájlok aláírását és titkosítását teszi lehetővé. Ez több célra használható. Esetünkben az a fontos, hogy a

kulcsoddal fájlokat tudsz aláírni, így azok a te munkádként azonosíthatók. Ha feltöltesz egy forráscsomagot a Launchpadra, csak akkor fogadja el a csomagot, ha egyértelműen meg tudja határozni, ki töltötte fel azt.

Új GPG kulcs generálásához futtasd:

```
gpg --gen-key
```

A GPG először megkérdezi, milyen kulcsot akarsz generálni. Az alapértelmezett (RSA és DSA) kiválasztása jó lesz. Azután a kulcsméretet kérdezi. Az alapértelmezett (jelenleg 2048) jó, de a 4096 biztonságosabb. Utána megkérdezi, hogy akarod-e, hogy lejárvon a kulcs valamelyik fázisban. A „0” választása biztonságos, amely azt jelenti, hogy a kulcs soha nem jár le. Az utolsó kérdések a nevedet és e-mail címedet kérik. Itt olyan címet válassz, amelyet az Ubuntu

fejlesztéshez fogsz használni, később még adhatsz hozzá címeket. Megjegyzés megadása nem szükséges. Majd be kell állítanod egy kulcsmondatot. Válassz biztonságot.

A GPG most készít neked egy kulcsot, amely rövid időt vesz igénybe; véletlenszerű bájtokat igényel, ha adsz egy kis munkát a gépnek, az jó lesz. Mozgasd a kurzort.

Ha elkészült, a következőhöz hasonló üzenetet fogsz kapni:

```
pub 4096R/43CDE61D 2010-12-06
Key fingerprint = 5C28 0144
FB08 91C0 2CF3 37AC 6F0B
F90F 43CD E61D
uid Daniel
Holbach <dh@mailempfang.de>
sub 4096R/51FBE68C 2010-12-06
```

Ebben az esetben a 43CDE61D a kulcs ID.

Ezután fel kell töltened a kulcsod nyilvános részét egy kulcsszerverre, így tiedként fogják azonosítani az üzeneteket és fájlokat. Ehhez géped be:

```
gpg --send-keys <KEY ID>
```

Ez egyetlen kulcsszerverre küldi fel a kulcsodat, de a kulcsszerverek

hálózata automatikusan szinkronizálja a kulcsokat egymás között. Ha ez a szinkronizáció befejeződött, az aláírt nyilvános kulcsod készen áll arra, hogy világszerte ellenőrizze a közreműködéseidet.

Az SSH kulcsod létrehozása

Az SSH a Secure Shell rövidítése, és olyan protokoll, amely lehetővé teszi a hálózaton keresztüli biztonságos adatcserét. Az SSH-t használhatjuk arra, hogy egy másik géphez hozzáférjünk és megnyissunk egy shellt, és biztonságos fájlátvitelre használjuk. A céljainkra főleg SSH-t fogunk használni, hogy biztonságosan kommunikáljunk a Launchpaddal.

Az SSH kulcs generálásához géped be:

```
ssh-keygen -t rsa
```

Az alapértelmezett fájljénv többnyire értelmes, így is hagyhatod. Biztonsági okokból erősen ajánlott, hogy kulcsmondatot használj.

A pbuilder beállítása

A pbuilder megengedi, hogy a saját gépeden fordítsd a csomago-

kat. Ez több célt szolgál:

- A fordítást minimális és tiszta környezetben végzed. Ez segít annak ellenőrzésében, hogy a fordításod sokszorosítva is működni fog, de nem módosítja a helyi rendszeredet.
- Nem kell minden szükséges fordítási függőséget helyben telepíteni.
- Több példányt is beállíthatsz a különböző Ubuntu és debian kiadásokhoz.

A pbuilder beállítása nagyon könnyű. Szerketésre nyisd meg az `~/pbuilder` állományt és add hozzá a következő sort:

```
COMPONENTS="main universe multiverse restricted"
```

Ez biztosítja, hogy a fordítási függőségeket minden komponens használatával kielégíted. Majd futtasd:

```
pbuilder-dist <release> create
```

ahol `<release>` pl. a `natty`, `maverick`, `lucid`, vagy, Debian esetén a `sid`. Több időt vehet igénybe, mivel minden „minimális telepítéshez” szükséges csomagot letölt. Ezek viszont bekerülnek a gyorsítótárba.

Beállítás a Launchpaddal való működéshez

Az elemi helyi konfigurálás helyett az a következő lépésed, hogy beállítsd a rendszered a Launchpaddal való működéshez. Ez a szekció a következő témákra fókuszál:

- Mi az a Launchpad, és a Launchpad fiók létrehozása
- A GPG és SSH kulcsaid feltöltése a Launchpadra
- Bazaar beállítása a Launchpaddal való működéshez
- Bash beállítása a Bazaarral való működéshez

A Launchpadról

A Launchpad az Ubuntu általunk használt infrastruktúra központi darabja. Nemcsak a csomagjainkat és kódunkat tárolja, hanem olyan dolgokat is, mint a fordítások, hibajelentések és az Ubuntu dolgozó emberekről és azok csapattagságairól szóló információkat is. Arra is fogod használni a La-

unchpadot, hogy közzétedd a javasolt javításaidat, és elérj más Ubuntu fejlesztőket, hogy átnézzék és támogassák.

Regisztrálnod kell a Launchpadra és meg kell adnod egy minimális mennyiségű információt. Ez lehetővé teszi, hogy kódot tölts le és fel, hibajelentést tegyél közzé, stb.

Launchpad fiók létrehozása

Ha nincs Launchpad fiókod, könnyen létrehozatsz egyet (itt: <https://launchpad.net/+login>). Ha már van Launchpad fiókod, de nem emlékszel a Launchpad azonosítóra, kitalálhatod, ha meglátogatod a <https://launchpad.net/people/+me> címet, és megkeresed a ~ utáni részt az URL-ben.

A Launchpad regisztrációs folyamata kérni fogja, hogy válassz egy megjeleníthető nevet. Javasoljuk, hogy itt a valódi nevedet használd, hogy az Ubuntu fejlesztő kollégáid jobban felismerhessenek.

Amikor új fiókot regisztrálsz, a Launchpad küld egy emailt egy linkkel, amelyet a böngésződben meg kell nyitnod, hogy ellenőrizzék az

email címed. Ha nem kapod meg, nézd meg a levélszemét mappádban.

Az új fiók sűgóoldala (<https://help.launchpad.net/YourAccount/NewAccount>) a Launchpadon több információt nyújt a folyamatról és a kiegészítő beállítasokról, amelyeket módosíthatsz.

A GPG kulcsod feltöltése a Launchpadra

Hogy kitaláld a GPG ujjlenyomatodat, futtasd:

```
gpg --fingerprint <email@address.com>
```

és ez valami ilyesmit fog kiírni:

```
pub      4096R/43CDE61D 2010-12-06
Key fingerprint = 5C28 0144
FB08 91C0 2CF3  37AC 6F0B
F90F 43CD E61D
uid              Daniel
Holbach <dh@mailempfang.de>
sub      4096R/51FBE68C 2010-12-06
```

Menj a <https://launchpad.net/people/+me/+editpgpkeys> címre és másold ki a „Kulcs ujjlenyomat” utáni részt a szövegdobozba. A fenti esetben ez a 5C28 0144 FB08 91C0 2CF3 37AC 6F0B F90F

43CD E61D. Kattints a „Kulcs importálására”.

A Launchpad arra használja az ujjlenyomatot, hogy megkeresse az Ubuntu kulcsszerveren a kulcsodat és ha sikerült, küld neked egy titkosított emailt, amelyben megkérnek, hogy erősítsd meg a kulcsimportálást. Nézd meg a levelezési fiókodat és olvasd el a levelet, amelyet a Launchpad küld. Ha a levelező kliensed támogatja az OpenPGP titkosítást, kérni fogja a kulcshoz választott jelszót. Írd be a jelszót, majd kattints a linkre, hogy megerősítsd, tiéd a kulcs.

A Launchpad a nyilvános kulcsod használatával titkosítja a levelet, hogy biztos legyen, hogy a kulcs a tied. Ha a levelezőprogramod nem támogatja az OpenPGP titkosítást, másold ki a titkosított levél tartalmát, gépeld be a gpg-t a terminálodba, majd illeszd be az email tartalmát terminálablakba.

Visszatérve a Launchpad honlapra, használd a Megerősít gombot és a Launchpad befejezi az OpenPGP kulcsod importálását.

Több információt itt találhatsz: <https://help.launchpad.net/YourAccount/ImportingYourPGPKey>

Az SSH kulcsod feltöltése a Launchpadra

Nyisd meg a <https://launchpad.net/people/+me/+editsshkeys> honlapot a böngésződben és a ~/.ssh/id_rsa.pub fájlt a szövegszerkesztőben. Ez az SSH kulcsod nyilvános része, így biztonságosan megosztható a Launchpaddal. Másold ki a fájl tartalmát és illeszd be a honlapon lévő szövegdobozba, amelynek felirata „SSH kulcs hozzáadása”. Most kattints a „Nyilvános kulcs importálása” gombra.

Ha több információt szeretnél a folyamatról, látogasd meg az SSH kulcspár készítése lapot (<https://help.launchpad.net/YourAccount/CreatingAnSSHKeyPair>) a Launchpadon.

A Bazaar beállítása

A Bazaar olyan eszköz, melyet arra használunk, hogy a kódmódosításokat logikus módon tároljuk, kicseréljük és egyesítsük a javasolt változásokat akkor is, ha a fejlesztés egyidejű. Hogy közöld a Bazaaral, ki vagy, egyszerűen futtasd:

```
bzr whoami "Bob Dobbs <subgenius@example.com>"
```

```
bzr launchpad-login subgenius
```

A whoami megmondja a Bazaar-nak, milyen nevet és email címet kell használnia a megerősítő üzenet-idhez. A launchpad-loginnal beállítod a Launchpad ID-det. Így a Launchpadon közzétett kódot hozzád társítják.

Megjegyzés: Ha nem emlékszel az ID-re, menj a <https://launchpad.net/people/+me> címre és nézd meg, hová irányít át. Az URL „~” utáni része a Launchpad azonosítód.

A parancsértelmeződ beállítása

A Bazaarhoz hasonlóan a Debian/Ubuntu csomagkezelő eszközeinek is szükségük van arra, hogy felismerjenek. Egyszerűen nyisd meg a ~/.bashrc fájlot a szövegszerkesztőben és add hozzá ezt az aljához:

```
export DEBFULLNAME="Bob Dobbs"
```

```
export DEBEMAIL="subgenius@example.com"
```

Most mentsd el a fájlt, és vagy indítsd újra a terminált vagy futtasd a parancsot:

```
source ~/.bashrc
```

(Ha az alapértelmezettől (bash) eltérő shellt használsz, kérlek szerkeszd át a konfigurációs fájlt annak megfelelően.)

A KÖVETKEZŐ HÓNAPBAN:
Javítsunk ki egy hibát!

KÉRÉS A PODCAST PARTYVAL KAPCSOLATBAN

Ahogy azt a podcast 15. epizódjában hallhatjátok, szeretnénk hallani a ti véleményeteket a show bizonyos részeiről.

Ahelyett, hogy csak úgy fecsegnénk a levegőbe arról, hogy éppen milyen csapások érnek minket, miért ne segítenétek inkább egy topic-kal és néznétek a horizont fölött kialakuló gombafelhőket! Elég valószínűtlen, hogy mind a hárman azonos véleményen leszünk.

Vagy hogy egy még radikálisabb gondolattal álljunk elő: küld el nekünk a véleményed közreműködőként.

Kommenteket és véleményeket a saját Ubuntu Forum részlegünkön, pontosabban a fullcirclemagazine.org podcast oldalán várunk vagy emailben a podcast@fullcirclemagazine.org címen. Ide egy 30 másodpercnél rövidebb hangfájl formájában is elküldheted a véleményed. A kommentek és a hangfájlok terjedelme a későbbiekben szerkeszthető. Kérlek ne feledjétek, hogy ez egy családbarát műsor.

Nagyon jó lenne, ha a közreműködők meg tudnának jelenni a műsorban és személyesen is el tudnák mondani a véleményüket.

Robin

Hogyanok

Írta: Ronnie Tucker

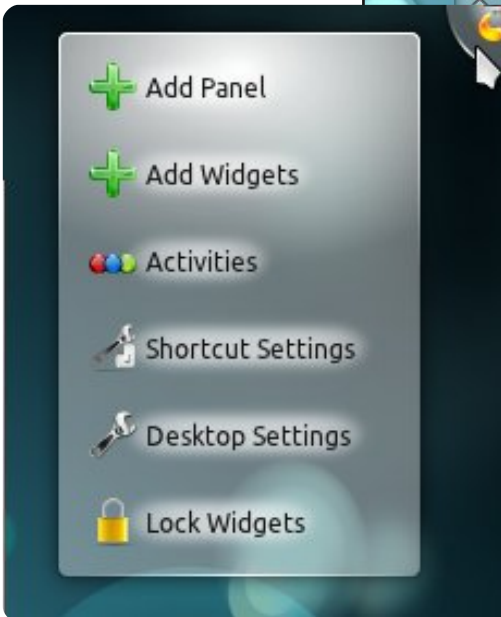
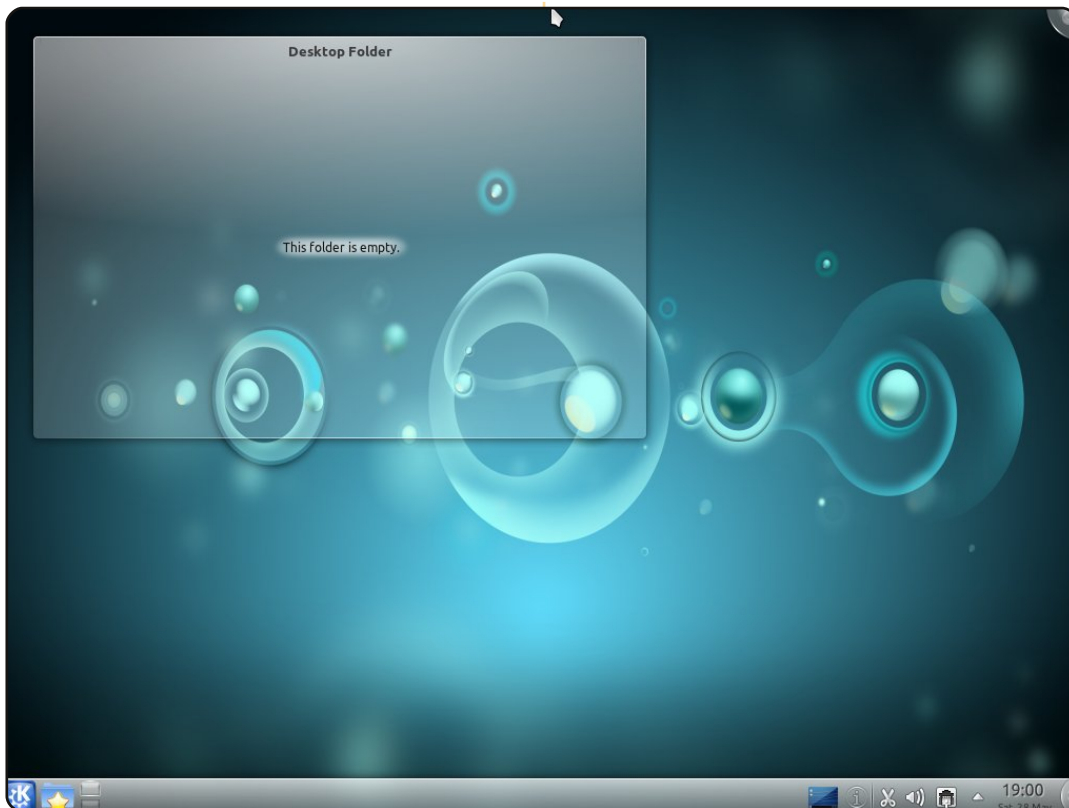
Használjuk a KDE 4.6-ot

Ha a fogad csikorgatod a Gnome3-ra, vagy boldogtalan vagy a Unity-vel, talán ki kellene próbálnod a KDE-t. A Kubuntu mindkét világ legjobbját adja. Ezt az Ubuntu nemcsak alpból nyújtja, hanem alapértelmezett asztalként a KDE 4-gyel érkezik. Ez a cikk azoknak szól, akik gondoltak már a KDE kipróbálására, de félnek, hogy túl sokban különbözik a szeretett Gnome-juktól.

Az első különbség, amit észlelni fogsz az alapértelmezett KDE asztalon, hogy a fő tálca a képernyő alján van, de ne aggódj, a KDE-ben sok mindent átrendezhetsz. Az 'Asztal mappa' doboz az, amit 'widget'-ként ismerünk. A widgetek mini alkalmazások (jobb szó híján), amelyek az asztalodon futnak és gyors hozzáférést adnak a dolgokhoz. A widget fölötti mozgatás olyan vezérlőelemekhez ad hozzá-

férést, amelyekkel a widgetet tudod eltávolítani, zárolni vagy beállítani.

A beállításokhoz vezető másik út, ha a képernyő jobb felső sarkában lévő ikonra kattintunk.

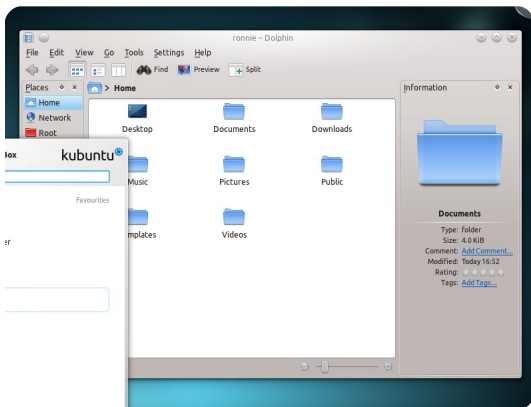

kalmazásra jobb gombbal kattintással hozzáadhatók a kedvencekhez), az Alkalmazásokhoz (amelyeket telepítettél), a Számítógéphez (a meghajtókhoz és helyekhez), a Legutóbbi fájlokhoz (vagy alkalmazásokhoz) és a Kilépéshez, amely engedi az újraindítást vagy a leállítást.

A balra lent lévő nagy „K” gomb a fő hozzáférési pont az összes alkalmazásodhoz.

Az alul lévő fülek gyorslinkek a Kedvencekhez (a menüben lévő al-

Míg a Gnome-nak a Nautilus a fájlböngészője, a KDE-nek a Dolphin. Ezt úgy érhetjük el, ha a K > Kedvencek > Fájlkezelő (Dolphin) menüpontra kattintunk.

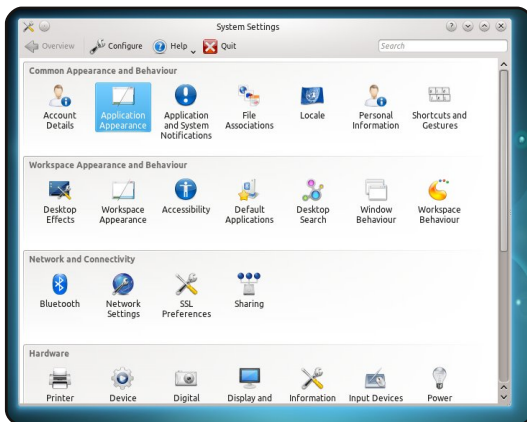

Kezdetben terjedelmes lehet a balra lent lévő Helyekkel és a jobbra lent lévő Információkkal, de ezek eltávolíthatók, vagy beállíthatók úgy, hogy jól lássd, különösen a jobboldali Információk dobozt. A KDE engedi a fájlok értékelését (öt csillagból), leíró szavakkal való 'címkézését'. Ez sokkal könnyebbé teszi a fájlok megtalálását.

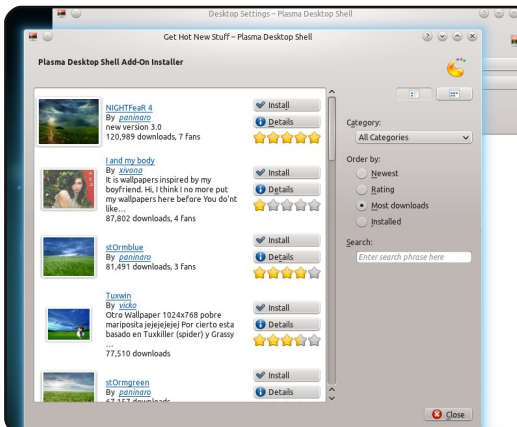
A K > Alkalmazások > Grafika menüben többek között megtalálható a dokumentumok nézegetésére való Okular, a képnézegetésre való Gwenview és a képernyőkép-készítő KSnapshot. A K > Alkalmazások > Internet ad torrent klienst (KTorrent), csevegő klienst (Kopete), IRC klienst, asztali megosztókat, hírforrás-olvasókat, betárcsázó klienst is. Alapértelmezett böngészője a rekonq, de van benne egy kattintásra lévő link a Firefox telepítéséhez. A Multimédia alatt a KDE az Amaro-

kot, az egyik legjobb audió-lejátszót adja. Nemcsak ezt kapod, hanem az egyik legjobb lemezíró programot, a K3b-t is. Amikor Gnome-ot használtam, akkor is az Amaro-ot és a K3B-t telepítettem. Ha a 11.04-et telepíted, a LibreOffice-t kapod az Iroda szekcióban, sok kapcsolati és személyi szervezővel, háttérnaplókval, sőt képletszerkesztővel együtt. A Rendszerben elérhető információk központ, partíciókezelő, képernyő méretező/forgató, rendszerfigyelő, stb. Van Szoftverkezelő (KPackageKit) is, a Synaptic KDE-s megfelelője a tárolókhoz való hozzáféréshez. A Kellékek szövegszerkesztőket, virtuális billentyűzeteket, stb. adnak. A Beállítások a teljes KDE Rendszerbeállításaihoz vezet.

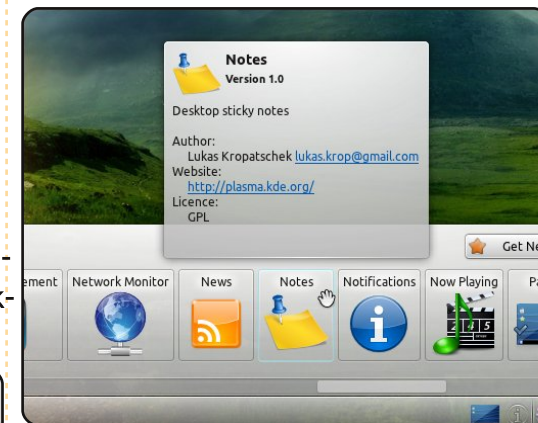
Ebben az ügyes ablakban szerkeszthetők a fiókok részletes ada-

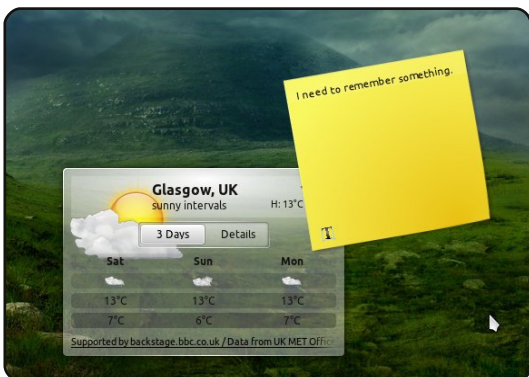
itai, az alkalmazások megjelenítése (ahol a GTK alkalmazások natív KDE-sekké tehető), a fájlok társításai, stb. Az Asztali effektusok menüponttal használhatod a KDE natív effektjeit, amelyek a Compizban láthatókat utánozzák. A Megosztás, ahogy a neve sugallja, engedi a más gépekhez való kapcsolódást - akár Windowsos, akár Linuxos. A Hálózati beállításokkal mélyebbre juthatsz a hálózatban, míg a Munkaterület megjelenítésével teljesen megváltoztathatod az alapértelmezett KDE megjelenítését. A KDE olyan oldalakhoz kapcsolódik, ahonnan nagyon könnyen lehet témákat és háttérképeket letölteni. Jobb gombbal az asztalra kattintva és az Asztali beállításokat választva, további ablakot kapsz háttérképekkel. Az Új háttérképek letöltésére kattintva (az ablakon belül), online a letölthető háttérképekhez jutsz.

Ha a telepítésre kattintasz, pillanatok alatt új háttérképet kapsz. Ugyanez igaz a témákra is. Egy widget asztalhoz adása is hasznos lehet. A saját kedvencem a tapadós jegyzetfüzet widget, amely nagyon ügyes, különösen az én memóriámmal. Jobb gombbal az asztalra kattintva és a Widgetek hozzáadását választva kapsz egy listát a jelenleg telepített Widgetekről. Az Új Widgetek letöltése gombra kattintva szempillantás alatt tölthetsz le újakat. Görgesd végig a widgeteket és dobd a widgetet az asztalra.

Ha rákattintasz a nagy sárga tapadós jegyzetfüzetre, beírhatod emlékeztető szöveget, míg az oldalt előcsúsztató gombokkal átméretezheted, beállíthatod vagy forgathatod a tapadós jegyzeted. Az előcsúsztató panelre kattintva mozgathatóvá válik a widget.

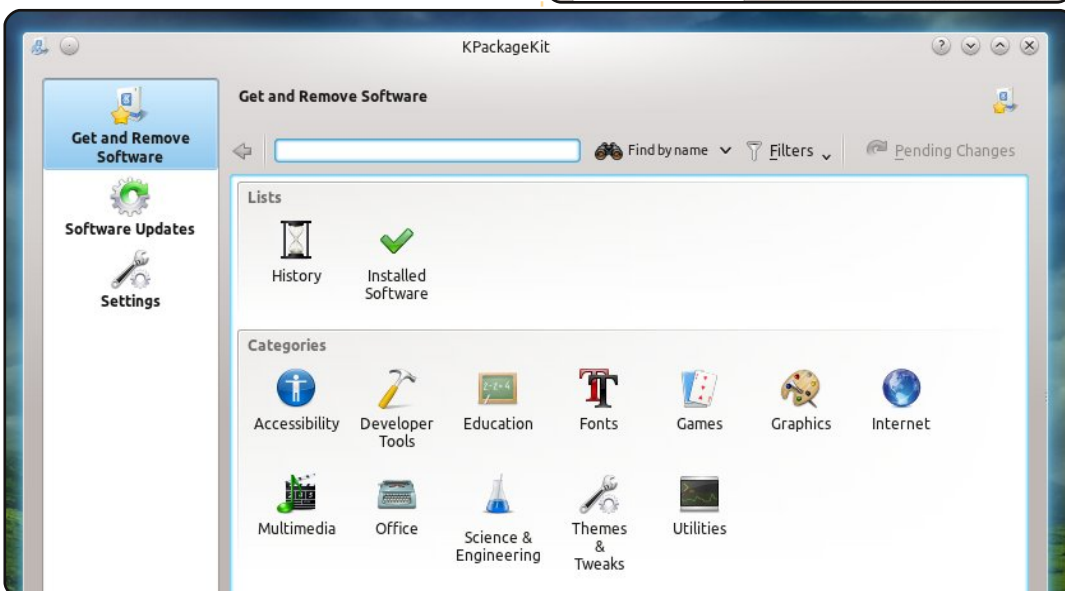
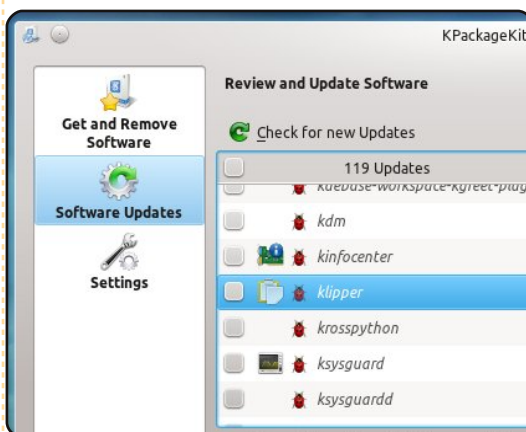
Valójában a képernyő alján lévő teljes tálcát widgetekből áll, így átrendezheted a dolgokat, sőt készíthetsz új tálcát a képernyő tetején, hogy az alsót fenntartsd a még több widgetnek.

A KPackageKit megnyitásakor láthatod, hogy ez teljesen eltér a Synaptic-tól.

Ahogy azon áll, a Szoftverek tele-

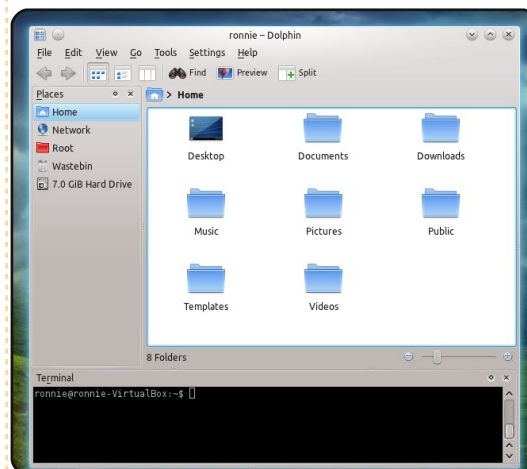
pítése és eltávolítása azt mutatja, milyen szoftvereket telepítettél vagy telepíthetsz kategóriák szerint. De név szerint is kereshetsz. A Szoftverfrissítések felsorolja az elérhető frissítéseket, amit a tálcán megjelenő fogaskerék ikon is jelez.

A Beállítások megmutatják, mely tárolókhoz van hozzáféréseid,

de ha a Források szerkesztésére kattintasz, könnyen hozzáadhatsz egy tárolót.

A Dolphinra visszatérve ízlés szerint konfigurálhatod. A Nézet menüre kattintva paneleket adhatsz hozzá vagy távolíthatsz el (mint pl. a Helyek és az Információk), de olyan paneleket is, mint pl. a Terminal.

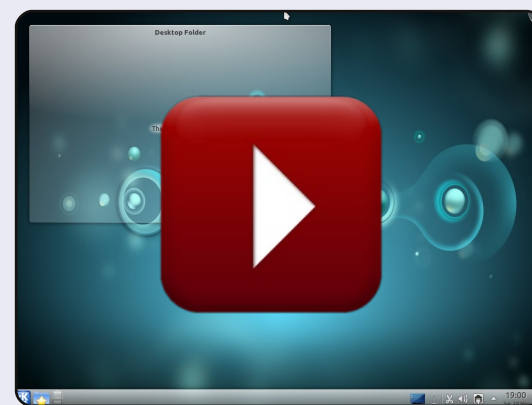

A Nagyítás/Kicsinyítés átméretezi az ikonokat és módosíthatod a nézetmódokat, ki/bekapcsolhatod az előnézeteket. Az Előnézetek szépek és tényleg megengedik, hogy az Információk panelen lévő audio/vidéo fájlokba belenézz.

Csak megkaptam azt a feladatot, amit a KDE tud. Ha Unity mellett hiányolnád a megfelelő asztali környezetet, próbáld ki a KDE-t, főleg a Kubuntut, mivel könnyebb használni, mint gondolnád.

Megjegyzés: A videó, amely az itt olvasottak többségét bemutatja:

<http://www.youtube.com/watch?v=EgQUdPRt7zw>

Ha többet szeretnél tudni a KDE-ről, dobj emailt a ronnie@fullcirclemagazine.org címre és megírom a Második részt arról, hogyan szabható testre a KDE.

kubuntu

Irányelvek

Altalános szabály, hogy a cikk témája valamilyen módon kapcsolódjon az Ubuntuhoz, vagy annak valamelyik változatához (Kubuntu, Xubuntu, Lubuntu, stb).

A cikket bármilyen programmal írhatod. Én az OpenOffice-t ajánlanám, de **KÉRLEK ELLENŐRIZD A HELYESÍRÁST ÉS A NYELVTANT!**

Szerkesztés

Kérlek jelezd a cikkedben, hogy melyik képet hová szeretnéd beilleszteni, de az OpenOffice dokumentumba ne szúrd be a képeket.

Képek

A képeket alacsony tömörítettségű JPG fájlokban várjuk.

Méretezés: ha végképp nem boldogulsz, küldj egy teljes méretű képernyőképet és mi kivágjuk a megfelelő részt.

Ha a „Fókuszban” rovathoz írsz, kövesd az itt látható irányelveket.

A stílussal kapcsolatos szabályok és buktatók egy részletesebb listája a következő linken látható:

<https://wiki.ubuntu.com/UbuntuMagazine/Style> – röviden: amerikai helyesírás, mellőzd a l33t szöveget és a smiley-kat.

Az elkészült cikket az articles@fullcirclemagazine.org email címre küldd.

Ha nem tudsz cikket írni, de sokat lógsz az Ubuntu Fórumokon, küldhetsz érdekes fórumvitákat is, amiket felhasználhatunk.

Nem angol anyanyelvű szerzők

Ha az anyanyelved nem angol, ne aggódj. Írd meg a cikked és a mi lektorunk majd kijavít minden helyesírási és nyelvtani hibát. Így nem csak Te segíthetsz a magazinnak és a közösségnek, hanem mi is segítünk Neked a helyes angol elsajátításában!

FÓKUSZBAN

Játékok/Alkalmazások

Ha játékokról, alkalmazásokról írsz, szíveskedj érthetően leírni:

- a játék nevét
- készítőjének nevét
- ingyenes, vagy fizetni kell a letöltésért
- hol lehet megtalálni (adj meg letöltési- vagy honlapcímet)
- natív linuxos program-e, vagy kell hozzá használni Wine-t?
- milyen osztályzatot adnál rá egy ötös skálán
- pontokba szedett összefoglaló pozitívumokkal és negatívumokkal

Hardver

Hardver esetén kérlek világosan írd le:

- a hardver gyártóját és típusát
- milyen kategóriába sorolnád
- a hardver használata során fellépő hibákat
- könnyű volt-e Linux alatt működésre bírni
- szükség volt-e Windows driverekre
- osztályzatod egy ötös skálán
- pontokba szedett összefoglaló pozitívumokkal és negatívumokkal

Nem feltétel a szakértelem – írd azokról a játékokról, alkalmazásokról és hardverekről, amiket a mindennapi életben használsz.

A Unity az Ubuntu némi-
leg leereszkedő próbálko-
zása egy olyan asztali
környezet megteremté-
sére, ami a használhatóságot tartja
szem előtt. Leginkább a klasszikus
Gnome környezetet részesíti előny-
ben, ami mindig is inkább használha-
tóságra törekedett, mint a kinézet-
re, és évekig jól szolgálta a Linux fel-
használókat. A Gnome 3 a Gnome
Shellel szintén lényeges változások-
at hoz.

A Gnome alapokon nyugvó Gno-
me Shell és Unity asztalok tervezé-
sekor már a kezdetektől fogva a
használhatóság és az új felhaszná-
lók voltak a fő szempont. A Unity
már minden Ubuntu változat része,
míg a Gnome Shell is megtalálható
lesz legtöbbjükben.

Az új felhasználó mindenről vizu-
ális megerősítést vár; egyszerűsé-
get a megjelenítésben, üzenetek-
ben és figyelmeztetésekben; emel-
lett gyors módszerre van szüksége
kedvenc programjainak és fájljai-
nak rögzítéséhez olyan helyen,
ahol egy kattintással elérhetők.
Emellett gyorsan szeretne megtalál-
ni, nos, minden mást is. Ezzel szem-
ben egy rutinos hacker szeretné a

munkakörnyezetét szabadon han-
golni szabadnapi és munkanapi
használatra. Tehát, mit kapnak ők?
Mindkettő olyan asztali parancsér-
telmező és interfész, amelyek kö-
zös Gnome-háttérrel és alkalma-
zásokkal működnek együtt. Látszó-
lag mindkettőt elosztott tervezési
elvek szerint látták el információk-
kal - egymástól függetlenül, mivel
egyidejű fejlesztések. Vegyünk egy
Macintosh indítóképet, egy nagy csi-
pet interfészt a zenelejátszóktól a
telefonokig és súlyos kulturális sok-
kot kapunk az ismertebb asztalok-
hoz képest. Ez a klasszikus Gnome
2-nél több egérmérföldet, valamint
képernyő- és panelváltogatást je-
lent. Mindkettőben sokkal keve-
sebb testreszabható beállítás van,
korlátozva az engedetlen felhaszná-
lókat, akik egyébként megsértenék
a meghatározott szabványt. A töb-
bi szükséges vezérlőelem megtalála-
sa türelmet igényel, hogy
megkeresd a főasztal alatti sok réte-
get.

Panelek és indítóikonok

Mindkét parancsértelmező a képer-
nyő baloldalára helyezi a paneljeit;

a Gnome 3-ban ez a 'Dashboard', a
Unity-ben pedig 'Indító'. A tervezők
úgy hiszik, hogy a legjobban netboo-
kok és más fekvő méretű képer-
nyőkhöz a legjobb, így itt a panelek
rögzítettek. A Gnome 3 minimum
két képernyőt használ; egy munka-
asztalt, amelyben a programok fut-
nak és a teljes képernyős réteget, a
programok beállítására és indításá-
ra szolgáló Gnome Shellt. A Unity
egy felső környezeti menüvel ellát-
ott indítópanelt (vagy dokkolót) al-
kalmaz és minden futó program
egyetlen képernyőn fut, amely min-
dig látható.

A Gnome Shell Dashboardja tel-
jes képernyős és a futó alkalmazá-
sok előnézetét mutatja. Lekicsinyíti
azok bélyegké-
peit, amint több
programot nyit-
nak meg. A „Te-
vékenységek”
című felső pane-
len van egy ke-
resődoboz az
alkalmazások
megtalálására.
A Unity Indítója
kis nyilacskákkal
jelzi a futó alkal-

mazásokat, felváltva a feladatkeze-
lő gombokat. Néhány ember
szerint elegánsak és helytakaréko-
sak, szerintem használhatatlanul ol-
vashatatlanok. Az Indító az
alkalmazásokon túlcsordulását al-
kalmazza úgy, hogy az oszlop alján
egy hatszögletű harmonikát mutat;
ez gyorsan kinyílik, amikor keresni
akarsz benne. Kezdetben azt kíván-
tam, bárcsak jobb módszerem len-
ne ennek kezelésére. A Unity ilyen
'Dash'-féléket nyújt; Az 'Alkalmazás-
területek' egy majdnem teljes kép-
ernyős panel, amely az összes
telepített alkalmazást tartalmazza.
Ez kategóriák szerint szűrhető (ha-
sonlóan a Gnome 2 főmenüjének
kategóriáihoz) és a Dash panelben

jobbra tartalmaz egy keresőmezőt. Szerintem rosszul kezeli az elérhető képernyős ikonokat, mert egy sornyi elemet és a meg nem jelenített elemek számát közlő linket mutat még egyetlen elemnél is.

És ez a problémám mindkét parancsértelmezővel létezik; míg keményen küzdenek, hogy eltávolítsák a lenyíló menüket több képikon és műszerfal javára, a felhasználóra hárítják annak igényét, hogy megtanulják ezeket az új munkamódszereket anélkül, hogy egyszerűbbé tennék a dolgokat. A jobb gombos környezeti menü eltűnt és vele együtt egy jó adag termelékenység is.

Ablakkezelés

Alapértelmezetten egyik interfész sem engedi az ablakok egyéni átméretezését. Ez alapértelmezett vagy maximális. Mindkettő az asztalok sarkaiban lévő forrópontokat használja az ablakok kicsinyítésére, nagyítására vagy mozaikszerű elrendezésére. A Gnome 3 a címsoron lévő gombokat is eltávolítja arra kényszerítve, hogy a forrópontokra hagyatkozz. Mindez erőltetettnek tűnik, valódi előny nélkül korlátozva a felhasználó választási lehetőségét.

Testreszabás

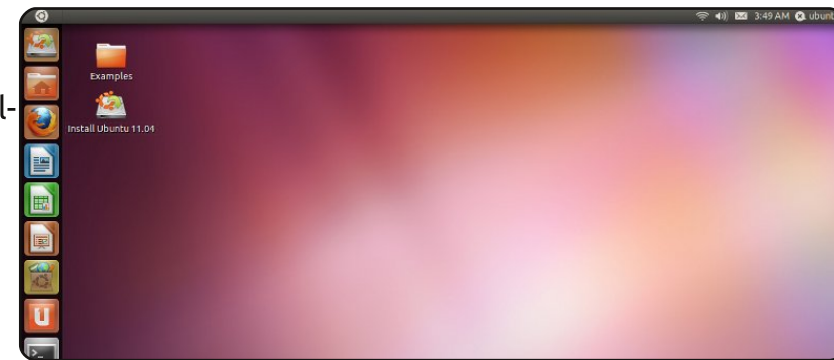
Mindkét interfész rögzített, csupasz, felső paneleket nyújt; kapsz egy órát és egy indikátorgyűjteményt; a hang, az akkumulátorok, a hálózat és a felhasználói fiókinformációk beállító vezérlőelemeit. A Gnome 3 a feladatkijelzőhöz is használ panelt - ez olyasmi, amit a Unity-ban nem kapsz meg. Igen, legalább mindkettőben módosíthatod a színeket és a háttérképeket. A Unity automatikusan elrejtja a panelt (de csak a baloldalt), a Gnome nem. Ezen kívül az asztalod testreszabása is vitatható. kisalkalmazásokat akarsz hozzáadni az asztali paneledekhez, vagy alkalmazásindítókat az asztalodhoz? A Gnome 3 egyáltalán nem ad lehetőséget az asztali ikonok hozzáadására és a Unity keretrendszer elterel ezek használatától.

Ítélet

A Unity a tervezés eleganciájának a határán lehet. Habár a Gnome 3 jobban kezeli a virtuális munkaterületeket, még úgy tűnik, olyan bonyolult helyzetet alakított ki, amelyet az első Beta kiadás óta még soha. A Unity legalább olyan értesítéseket ad, amelyek könnyedek és segítőkészek. A Gnome 3 valami barátságatlan szörnyeteg. Mindket-

tőben problémám van a 'dash'-sel. Egy alkalmazás ikon-tömbből való kikeresése nem olyan dolog, amit bármelyikben rendszeresen tenni akarok. Ellaposították a lenyíló menük hierarchiáját és magunkra hagytak minket a kínai agyagkatonák módjára elrendezett több színű ikonok hordáival. Ez alatt a fájlkezelést nagymértékben érintetlenül és szerethetetlenül hagyták. Igen, tudom, hogy hamarosan a felhőben fogjuk tárolni a „holminkat”, de ez nem most van. A 'most' még a Nautilus fájlkezelőt jelenti, annak minden hibájával és korlátaival.

Úgy tűnik számomra, hogy mindkettő kényelmetlenül a netbook és az okostelefon közé esik, amelyek ikonhálózatokat és nemlineáris műveleteket alkalmaznak. Láttam, hogy úgy hívják ezt, hogy „az okostelefon, egy méret mindenhez jó szemléletmód”. Nem vagyok biztos benne, hogy ez az út vezet a világoralomhoz. Miért kell olyan sok egérművelet az asztalon? Akarom, hogy meg kelljen tanulnom a billentyűkombinációkat? Milyen esetben és miért fárasztam magam azzal,

hogy átváltsak a klasszikus Gnome asztról? Azt kell gondolnom, hogy a KDE 4.x sokkal jobb?

Ha új Linux felhasználó vagy, a parancsértelmezők kiűzik belőled az ördögöt, míg nyugtalaná teszik a tapasztalt hackerek mindennapjait. Működni fog a fiatal és nyitott, csak-azért-is-megcsinálom, a kereséshez értő és on-line élő felhasználóknak. A kicsi, pehelysúlyú gépeken hétköznapi használatra a Unity és a Gnome Shell jól működik. De egy bizonyos fokon az új felhasználó veteránná válik és a termelékenység ledönti a téglafalakat, amelyeket a két rendszer szándékosan emelt. A befejezetlen téglafalakat; a Gnome 3 csökkenti a bonyolultságát; azt is tudom, hogy a Unity gyorsan fejlődik és ez nem a végleges formája. Vajon milyen változások jönnek a valós használatból, ami nyilvános bétateszt?

Orvos és hematológia szakos hallgató vagyok. Chengdu városában élek, Kína dél-keleti részén, ami egy fantasztikus hely nagyszerű ételekkel.

A PC-vel öt éves koromban ismerkedtem meg. Akkoriban a PC nem jelentett mást számomra, mint videójátékot, amibe a floppyt behelyeztem, néhány parancsot beírtam, és mehetett is a játék. Nem tanultam mást, csak néhány DOS parancsot, majd évekkel később, amikor már idősebb lettem, megtanultam programozni a Basic nyelven. Nagyon érdekelt a programozás, így megpróbáltam írni egy olyan programot, amely zenelejátszás közben összetett alakzatokat rajzol. Egyszer egy játékot is megpróbáltam írni, bár végül nem jött össze.

1999-ben vettem meg az első asztali gépemet, egy Intel Celeron 333-ast, 64MB memóriával, 4MB grafikus kártyával. Akkoriban ez a gép nagy divat volt Kínában. Mindenesetre, az ára akkoriban egy átlagos ember egyhavi keresetének

felelt meg. A gépen előtelepített Windows 98 volt, ami természetesen az eladó által feltelepített kalózkópia volt. A hazámban a legtöbb vásárlónak a Microsoft Windows volt az egyetlen választása, máskülönben sokkal többet kellett volna kiadniuk egy Macintosh-ért. A legtöbb ember nem fizetett a szoftverekért, mivel nem kellett többet kifizetnie 1 dollárnál egy Windows kalózmásolatért a bolhapiacokon.

A 21. század elején az Internet berobbant az országomba. Egyre több és több ember töltötte le az illegális Windows rendszereket ghost fájlokba csomagolva. A gépeimre én is Windows XP-t telepítettem akkoriban. Viszont a letöltött fájlokban mindig voltak trójai vírusok és egyéb kártékony programok, amik segítettek az illetékteleket, hogy hitelkártya-információkhoz, jelszavakhoz, emailekhez és Warcraft fiókokhoz és egyéb ké-

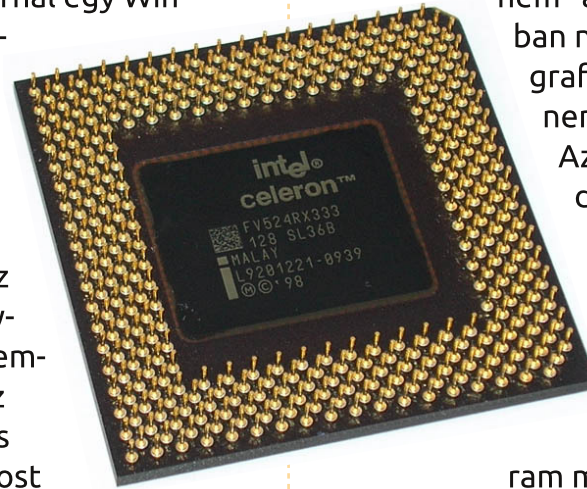
nyes adatokhoz férhessenek hozzá.

A kockázat elkerülés érdekében, kipróbáltam az Ubuntut az asztali gépemen, ami 7.04 vagy 7.10 volt. Az indulóképernyő sokkal szebb volt, min most. Nagy igyekezettel, rengeteg időt töltöttem azazal, hogy beállítsam a rendszert, mielőtt valóban „használatba venném” azt, mivel ekkoriban nagyon sok grafikus beállítás nem volt elérhető.

Az egyik legjobb dolog, hogyha valamilyen speciális szoftverre van szükség, akkor szinte bármilyen program megtalálható és egyszerűen letölthető, és nem kell időt fecsérelni arra, hogy törést keressen hozzá az ember mindenféle oldalakon, majd keresgélje a gyorsabb kiszolgáltatókat. Viszont a rendszer gyakran lefagyott, és végül már el sem tudtam indítani. Megpróbáltam magamtól megjavítani, de nem sikerült, mivel nem igazán is-

mertem a Grubot. Végül feladtam és szégyenszemre visszaváltottam a sokkal kockázatosabb, Windows XP kalózmásolatra.

Körülbelül egy évvel ezelőtt halottam egy Ubuntu kiadásról, ami netbookra lett fejlesztve. Így ismét telepítettem a rendszert, ezúttal már az ASUS EeePC-1000HE gépemre. Ez körülbelül másfél évvel ezelőtt volt. Előtte kipróbáltam a gyártó által adott rendszert és a Moblin 2.0-t (egy netbook rendszer amit az Intel kezdett el fejleszteni, de már összeállt a Meegoval). Egyik rendszer sem győzött meg. Nagyon sok hibája volt a funkcióknak és a megjelenésnek, de nem így az Ubuntunak. Ezúttal az Ubuntu úgy működik ahogy kell, ékes példája ennek, hogy az alábbi sorokat is OpenOffice alól írom. A 8.04-es rendszert azóta már 10.10-re frissítettem. Nagyon meglepődtem és egyben boldog vagyok, hogy a Ubuntu mennyit fejlődött a frissítés közötti időben. Például, már kiválaszthatok akármilyen csomagforrást grafikus felületen is anélkül, hogy be kellene írnom „sudo gedit...”. Nagyon sok hasznos al-

kalmazás, mint a R-Kward (tudományos statisztikák készítéséhez és ennek grafikus felülete), a Chromium böngésző vagy az Adobe PDF olvasó került bele a Szoftverközpontba vagy a Synaptics csomagkezelőbe, így lassan el is felejttem hogyan kell írni a „sudo apt-get...” parancsot :-P. Egy kezdő felhasználó számára rendkívül bonyolult és idegen a parancs-sor használata, még én is csak akkor használom, ha nagyon szükséges. De tudom még használni az OpenOffice szövegszerkesztőjét és a Bibust (egy alkalmazás a könyvek rendszerezéséhez) a tanulmányaim megírásához. Kínai nyelven az IBUS-szal írok, ami sokkal kényelmesebb a SCIM-nél. Használok még a Jembosst (egy csomag biológiai kutatásokhoz), hogy beállítsam a DNS szekvenciákat amint megkaptam őket a laborban, és nem aggódom a trójak vagy más vírusok miatt. Egy másik kiemelkedő dolog az Full Circle Magazin olvasása Chromium alatt (Chrome böngésző Linuxos megfelelője) ami minden könyvjelzőmet szinkronban tartja. És ott van még a „gconf-editor” amivel rengeteg paramétert beállíthatok gedit vagy vi használata nélkül.

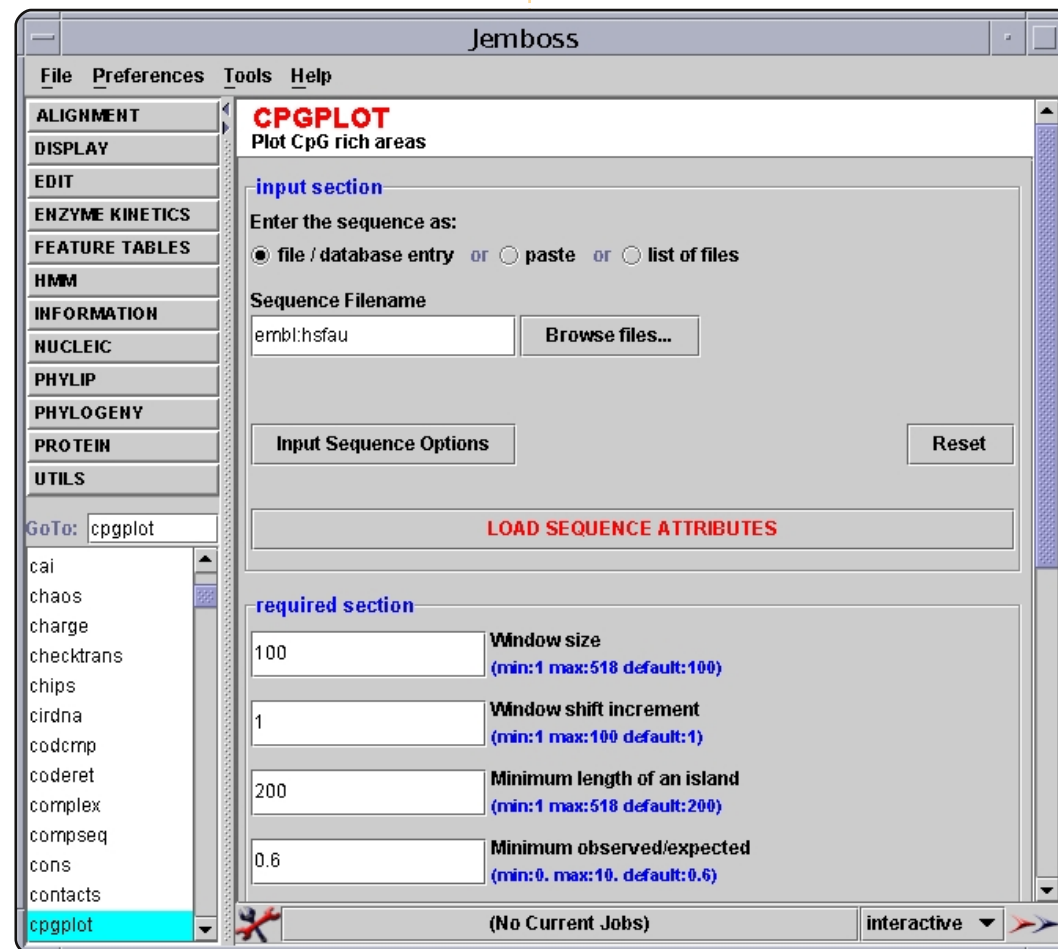
Továbbá, mindazon előnyök mellett amiket fent leírtam, ezalatt az idő alatt az Ubuntu egyre szebb és szebb lett, habár valószínűleg na-

gyon sok régi felhasználónak hiányzik a klasszikus Human téma. Nagyon tetszett a netbook felületet tervező grafikus munkája, mivel az ikonok elég nagyok az átlagos felhasználóknak, élénk színeik vannak és nagyon jól néznek ki. Végül ezt a rendszert is lecseréltem, mivel a gépem lassúnak bizonyult. Visszatértem az eredeti GNOME felülethez. Kiválasztottam egy szép KDE hátteret, amit a Synaptic csomagkezelővel letöltöttem egyik csomagban találtam. Csináltam egy dokkot is amiért azóta rajongtam, mióta megláttam egy iMacen, rákattantam az összes gyakran használt alkalmazást, ahogy az az első képen látszik. Szeretem a gmail gadgetet is. Jól néz ki, és minden bejelentkezésemkor mutatja mennyi olvasatlan levelem van. A rendszerpanelre csak kevés gombot raktam, mivel a kijelző nagyon keskeny. Barnára állítottam a hátteret, mert egyszer-kétszer azért hiányzik a Human téma is. Kettőre csökkentettem a munkaterületek számát, egyet munkára, egyet szórakozásra használok. A kevesebb több, nem? Szerencsére, az integrált videokártya ellenére, működik néhány különleges effekt, például a munkaterületek közti válás, ami olyan, mint a Window 7-ben (lásd 2. kép). Szerintem ez sokkal lazább. Így mindig felvághatok a bará-

taim előtt, ha megmutatom nekik az asztalom. Remélem, hogy ezzel letaglózza őket az Ubuntu és elkezdik használni.

Minden esetre, most nagyon elégedett vagyok a rendszeremmel. El tudod képzelni, hogy mennyi minden újdonság jöhet még? Habár az élet orvosként és hallgatóként nagyon gépies és fárasztó tud lenni, az Ubuntu nagyon sok szórakozást

és izgalmat hoz az életembe.

Az én történetem

Ítra: Knightwise

Megjött a tavasz. Talán még bujkál a tél utolsó nyomai mögött, a nap első sugarai kezdenek rést ütni a borongós fehér és szürke égbolton. Ezt tudom, mert a „napos, de hideg” reggelnek tűnő idő visszatükröződése folyamatosan a képernyőmre vetíti a vakító fényét, miközben engem hívogat, hogy kimenjek és játsszak. A fény szöge alapján tudom, hogy ez a tél jégkirálynőjének és az ő csirkefogó „bimbózó tavasz” barátjának ördögi terve arra, hogy rávegyenek egy sétára... és miután észreveszem, hogy süthet a nap, de még hideg van, visszaroohanjak, hogy melegebben öltözzek, mint egy birodalmi rohamosztagos.

Ma még túlzottan belemerülök a saját kutatásomba, amely meghaladja a felfogóképességemet, mint hogy az anyatermészet kicsábítson. A billentyűzetem mögött hősies keresésbe kezdek, hogy megtaláljam és megszerezsem az automatizált számítástechnika szent grálját: automatizált szkripttel szeretném a legfrissebb podcastjaimat a telefonomra szinkronizálni. Páran

zavartan rosszallnátok kiabálva, hogy „Knightwise, erre vannak programok, mint az iTunes és mások”, és azt kell mondanom, igazatok van. Évekig használtam ezt a hű alkalmazást, hogy letöltsem a felhasználói tartalom aranyát a drága Ipodomra. Miért keresek másikat?

Először is, ez egy kis zöld manó hibája. Na jó, nem pont egy manó, mint inkább egy Droid logó, amely az okostelefonom – a HTC Desire mögötti technológiát jelenti. A „szabadságszerető, nyílt forráskódú, bárki játszhat vele, ó rootolj, rootolj, rootolj!” szinte egy örömlány hívogató szavaiként hatnak, ahogy az eszköz megpróbál belőlem némi „kreatív hackerkedést” kiprovokálni. A második ellenség, a barna kör alakú logó, amely úgy néz rám, mint Mordor szeme, az Ubuntu szerverem. Elrejtöztem a televíziónk mögé, a végtelen lehetőségek, a finomhangolás és a teljeskörű testreszabás titkos birodalmába.

Hatalmas tudatlanság előtt állok, mindössze kíváncsisággal és lelkesedéssel fegyverkezve és azon tűnődöm, át tudom-e hidalni a két

bástya közötti űrt. A távolban a zöld androidos manó táncol az Ubuntu barna hegye körül, mögöttem az Ipodom simul a lábamhoz, ahogy egy óriás fehér Imac és az ezt képviselő zárt forrású technológia árnyékában ülök. Steve, a szürke varázsló próbál azzal vigasztalni, hogy nyugtató szavakat suttog a fülembe: „Miért hagyod el az elkerített kertet? Mindent megtehetsz, amíg az én módszeremmel csinálod”. A szavai csábítóak, nyugtatóak, biztonságosak. Szinte megszüntetik azt a fájdalmat, hogy kézzel kell letöltenem és szinkronizálnom az összes podcastomat az Ipodomra, mielőtt dolgozni megyek. Az iTunes elmegyógyintézet kényszerzubbonya majdnem kényelmesnek érezhető. Majdnem.

De én úgy döntök, hogy az internet úttalan útjain indulok el, hogy elérjem a célokat. Ahhoz, hogy a technológia sárkányát finomhangoljam, beállítsam, feltörjem és programozzam úgy, hogy kiszolgáljon engem és a zöld manómat. Hogy a kisujjamban legyen a barna torony ereje (ez rosszul hangzik) és hogy mester legyek, ne szolga. Kitárom a

fehér királyság alabástrom kapuját. Mögöttem valaki lemészárol egy nyíltforrású unikornist hogy maradásra bírjon, de a halálhörgése elvész a szabad úton, amire léptem.

Az egyetlen térképem ebben az ismeretlen labirintusban „a Google”. Ez a mindenütt jelenlévő jós csak úgy vehető rá a helyes választás közlésére, ha helyes kérdéseket teszel fel. Amikor viszont azt kérdezem merre menjek, egyszerre 20 irányt mutat. „Melyik a helyes irány?” Ordítok. „Mindegyik” – sugja a Google. Így az utasításait követem, hogy újra és újra átalakítsam a kérdésemet, hogy világosabb választ kapjak, de túl sok információ van. A Google egyik irányjelző nyila „Az Ubuntu Fórumok” című gigantikus felületre vezet. Ez a mágikus hely mind a kérdéseket, mind a válaszokat látja (néhányikük száma a 42-t is eléri), de a látogatói láthatatlanok. A felületet teleszórták régi mátrixnyomtatós papírral. Minden „szál” kérdésből áll és emiatt a témával kapcsolatos válaszokkal és javaslatokkal van tele. Órákig tart, mire átrágom magam rajtuk, de nem találok a keresett választ, így

felkapok egy üres papírdarabot és leírom a saját kérdésemet. Visszadobom a papírt a hatalmas kötegbe és várok, míg körülnézek. A zörgő papír hangjára visszanezdek, hogy lássam, hogy egy láthatatlan barát válaszolt a szálamban feltett kérdésemre... Felelek, leteszem a papírt és várok... az eljárás bűvösen ismétlődik. Ki EZ az idegen? Vajon miért akar nekem segíteni?

Lassan, de biztosan kezd világosá válni az általános irány, ahová el akarok jutni. Az ismeretlen könyvtári barátom segítségével egyre világosabban meg tudjuk határozni a kutatásomat. Keresztül sétálok a labirintuson, miközben végtelen levélként hömpölyög mögöttem a fórumszál és más idegenek írják le a válaszaikat és utasításukat, amely szerint haladhatunk. Hirtelen meghallom a fecsegő hangok és zörgő billentyűzetek zaját, a sarkon megtalálom „Az IRC” nevű kocsmát. „Olyan hely, ahol mindig mindenki mindenről beszélget” – súgja a Google, amikor a helyről kérdezem. „A trükk a megfelelő szoba megtalálása”. Így sétálgatok ebben a nagy üzletben, egymás után nyitogatom az ajtókat, bekukucskálok minden szobába. Néhány szoba üres, néhánynak állandó látogatói vannak, akik nem beszélnek, mások fecse-

gő hangon nyüzsögnek. Találok egy szobát, amely a barna torony nevét viseli és belépek. Miután udvariasan Helloval köszönök és meghallgatom a bent folyó beszélgetést, megkérdezem, hogy kérdezhetek-e. „A közlés felesleges” – ordítja valaki a szobában. „A kérdés felesleges, ha egyáltalán tudsz kérdezni”. Majdnem sarkon fordulok és kilépek a viselkedésétől sokkolva, amikor vállon vereget, ad egy virtuális pint bort és azt mondja: „Ok, mi is volt a kérdés?”.

Elmondom az állandó látogatóknak a hősi mesémet. Az útról, amelyet bejártam, a Google által nyújtott iránymutatásokat és meglengetem a papírszálát, amit a könyvtárból hoztam. Ezt a misztikus levelet, amely úgy tűnt, mintha magától íródott volna. Varázsütésre a szobában több látogató megszakítja a társalgásait és elkezd segíteni. Megvitatják, hogy eddig mit értem el, átolvassák a Fórumot, amely még mindig íródik és saját javaslatokat vetettek fel. Bámulom az idegenek lelkesedését és barátságosságát, akik időt szánnak arra, hogy velem együtt megoldják a problémámat.

A válaszaikkal kirohanok az ajtón, egyre közelebb vagyok a célom-

hoz. Úgy tűnik, hogy a megszerzett tudással ötvözött saját lelkesedésem és a kutatásomban segítő emberek közös akarata ledönti a labirintust és a célomhoz vezető egyenes úttá alakítja.

Készen vagyok! Kiáltok a Kocsmában és a könyvtárban lévő embereknek... „IGEN!” – hallom őket kiabálni. Leszámolok az utolsó bosszantó hibákkal, amelyek a kutatásom útjában állnak, elsimítom a szkriptben lévő kód utolsó hibáit és látom, ahogy az utam vége még jobban közeledik. Amint a szkriptben lévő utolsó hibás karaktert kijavítottuk és a kódomat becsúsztatom a Nyíltforrású Királyság kapuja alatt, a zöld manóm várakozva nevet és kuncog. Az óriási kapu kattan és a nyíltforrású királyság kitárul előttem. Hátranézek azt várva, hogy látom a hosszú, lakatlan útszakaszt, amely az ünnepélyes és magányos kutatásom során ide vezetett. Elakad a lélegzetem, mivel mindannyian itt vannak, a könyvtári láthatatlan segítők, az IRC-kocsmái látogatók, a sok lélek, akik leírták a Google által nyújtott nyilatkat. Egy egész sereg mosolygó arc, akik segítettek a célom elérésében. Rávigyorgok arra a buta Frodo srácra, akinek csak öt segítője volt,

míg úgy tűnik, engem ezres hadsereg kísért. Mindannyian szántak egy kis időt és energiát, hogy segítsenek a célom elérésében.

A horizonton látom, hogy „Szürke Jobs” átkot szór, amikor véletlenszerűen utasítja vissza más fejlesztők hozzáférését az alkalmazásbolthoz. „Mivel hétfő van és kék cipő van rajtam.” – kiáltja a később érkező kérdő arcoknak.

Mivel a kódom fut és a zöld manós Androidos telefonom megkapja a podcasting epizódokat a szkripten keresztül, visszatekintek a megtanult dolgokra, a szerzett barátokra és a teljesített célomra. A képzeletem határán egy elvesztett lelket látok térképpel, aki megpróbálja megtalálni az utat a nyíltforrás vidékén. Ő teljesen idegen, mégis odalépek... „Lássuk, mi-
ben segíthetünk”... Kiabálja a hadseregem, ahogy új hadjáratba indul.

Amikor Ubuntu felhasználó lettem, a 9.04-es verzióval kezdtem. Te jó ég... A Red Hat v.2-t juttatta az eszembe: semmi felesleges cicoma, stabilitás, megbízhatóság. De az Ubuntu mára nagyon megváltozott. Én egy Apple-ország közepén élek és az Apple a számítógépek területén egyre inkább veszt az erejéből. A Leopard és a Snow Leopard megjelenése után az Apple-függők elkezdtek elpártolni. Ráadásul ez nem átmeneti dolog volt – az embereknek nem tetszik az Apple. Emiatt sem értem pl. az iToys sikerét. Nem a program gerincével van a baj, az kitűnő. A probléma a szerkezettel van és a tervezők hozzáállásával.

A Microsoft kétségbeesésében egy felszteroidozott iMac-hoz tette hasonlatossá a Windows 7-et. Ez a kékhalál 1998. április 20-i, COMDEX-es debütálása óta a legrosszabb designválasztás volt a Microsofttól és Bill Gates-től. A Windows 7 motorja kitűnő, már ha néhány 12 évesen kívül más is tudja használni. A Windows 2000-re építették. Ismétlem, a motorja kitűnő,

de a designerek egoja itt is túl erős volt.

Az Ubuntunál pedig a levegőben lógott a lehetőség, hogy 2009. április 23-án piaci többséget szerezzen. Persze, voltak a háttérben problémák, amiket azonosítani kellett. De ahelyett, hogy a motort (a kernelt) fejlesztették volna, az Ubuntu hirtelen „témát váltott”, akárcsak a nagyfiúk. Az Ubuntu 10.04 és 10.10 már lassú volt, zárolási hibái voltak és össze is omlott. A vészcsengők berregő zaja elnyomta az Ubuntu alapjait.

Az Ubuntu legújabb verziója, a 11.04 a Unityvel tönkreteszi az Ubuntu aládúcolásait is. A 10.10-es kiadásról visszaváltottam a 9.04-esre. És addig maradok is ennél a verziónál, amíg a Canonical vissza nem tér a gyökerekhez, vagyis egy megbízhatóan működő kernelhez a nyílt forrás-

kóddal működő számítógépek számára. Ezt jeleztem már nyilvános fórumokon, és maradok ennél a 9.04-es kiadásnál. Ezen kívül az újonnan jött Ubuntu felhasználóknak is ezt fogom megmutatni. A későbbi kiadásokkal nem foglalkozom.

A 9.04-es verzió utáni játékszerrek lehet, hogy arra voltak jók, hogy segítsenek a Canonical-nak vagy valamelyik designer arcnak a bankszámláját felpuffasztani. Bármi is legyen az oka – jó- avagy rossz szándékú, vagy éppen teljesen közömbös –, a végeredmény pocskék. **A Full Circle Podcast 19. részében** megjegyezték, hogy az Ubuntu Windows és valószínűleg iMac használókat akar magához édesgetni, de pont emiatt veszteti el a saját felhasználóit. Sajnos ennél pontosabban nem tudom idézni, elég nehéz követni a helyenként hevenyészve összerakott podcast-ot. És ezt úgy mondom, hogy ebben a részben

nagyon sok hasznos dolog van, csak egy kicsit össze kellene rántani.

Jó lenne, ha a 9.04-es kiadás tárhelyeit (hozzáférhetőségeit) újra megnyitnák, és ha már a szoftverdízájn előkerül, akkor legyen benne a 9.04 stabil verziója. A 12. kiadás egyik következő lépése pedig az lehetne, hogy a 11-es verziók ötleteit összezsomagoljuk, úgy vesszük, hogy ez csak egy rossz álom volt és a 9-es verzióktól kellene az egészet újrakezdeni. Mindenesetre ne dobjuk el ezeket az ötleteket, de menjünk tovább.

Mi a helyzet a 10. és 11. verzió újdonságaival?

Ha valaki ragaszkodik hozzájuk, akkor először is ki kell ezeket javítani, továbbá úgy kellene őket reklámozni, mint Ubuntu-mellékiadásokat, vagy add-on-okat. Ha valaki nem akarja ezeket a verziókat használni, gyorsan és fájdalommentesen tudjon visszaváltani róluk.

Az egész digitális tér hangsebeséggel terjed a szélrózsa minden

irányába. Egy olyan platform szükséges a jövőbeni megjelenések alapjához, ami sziklaszilárd és megbízható, pont, mint a 9.04-es. Ami egyvalakinek fantasztikus ötlet, az a másik embernek maga a kénköves pokol. A mai napig nagyon hiányzik pl. a régi IBM Selectric írógépem. Most próbálok épp találni valamit a régi helyett, amit eladtam.

Design a jövőhöz

Véleményem szerint egy felhasználó az alábbiakat várja el a számítógépétől:

- Gyors használat és kiszolgálás.
- Megbízhatóság és hosszú élettartam.
- Megbízható védelem a különböző kémprogramok ellen.
- Valamiféle józan megközelítés a program szerkezetét illetően, vagy legalábbis releváns és könnyen hozzáférhető információ a szoftverről.

Nyilván nem mindenkinek az érdeke, hogy az Ubuntu visszatérjen a gyökerekhez. Egy kellő alapossággal felépített, folyamatosan fejlesztett 9.04-es Ubuntu úgy, hogy a további feature-ök egymás választható opciói lehetnének, teljesen másképp hangzik, mint az, hogy va-

laki úgy dönt, hogy márpedig mindenáron letuszkolja az adott dolgot a többiek torkán.

Milyen legyen a szoftverdízájn?

Emlékezzünk csak, hány régi DOS-os csomag volt. Ezek mind külön bejáratúak voltak, és csak néhány szállal kapcsolódtak az operációs rendszerhez. Így van, a régi dolgok még most is működnek, de maga az ötlet az lenne, hogy teljesen külön bejáratú szoftverek kapcsolódnak a rendszerhez valami olyasmivel, mint a régi .dll file-ok, de most új köntösbe bújtatva.

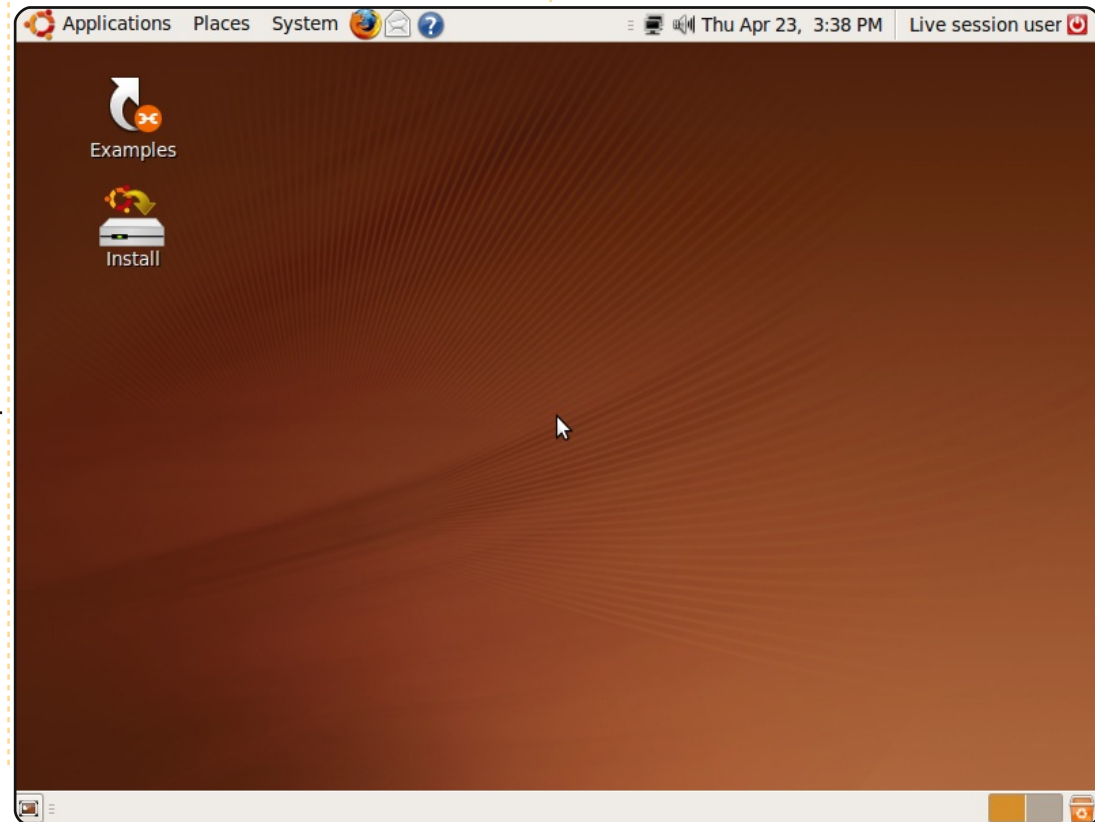
Soha ne feledjük

A végfelhasználó mondja ki úgyis a végső nemet. Nagyon úgy tűnik, hogy a 11-es verzió megbukott. De ne engedjük az Ubuntut vele együtt bukni, csak mert néhány tervező rosszul döntött. A Windows és Mac használók már kezdik érteni, hogy mit is jelent a nyílt forráskód. Meglepően sok számítógépen van már ingyenes szoftver, pl. OpenOffice (a Microsoft Office helyett). Az idő pedig elérkezett a Linuxnak - ha a Linux és az Ubuntu

ehhez a megfelelő alapot szolgáltatja.

Ha az asztali számítógépek túlélnek, akkor a meglévő szoftverrel gyorsan kell működniük, nem pedig úgy, mint egy monstrumnak, amivel küzdeni kell. Az igazi siker akkor fog bekövetkezni, ha a programokat úgy tervezik, hogy a felhasználó világképéhez passzoljon és ne a tervezőéhez. Tisztára mint a régi szép időkben, mikor még a számítógépek lassúak, nehézkesek voltak. Most megint azok, de nem techni-

kai problémák miatt, hanem mert a programtervezés botrányos és a fejlesztőknek ugyan kitűnő ötleteik, de morzsányi élettapasztalataik vannak. Ha együtt dolgozhatnánk, a világ legjobb operációs rendszerét hozhatnánk össze. Néhány programnál hihetetlenül csodás a design, a gyengesége viszont pont az, hogy a hozzáértőknek egyetlen téren sem ad lehetőséget, hogy a layoutot megtervezhessék.

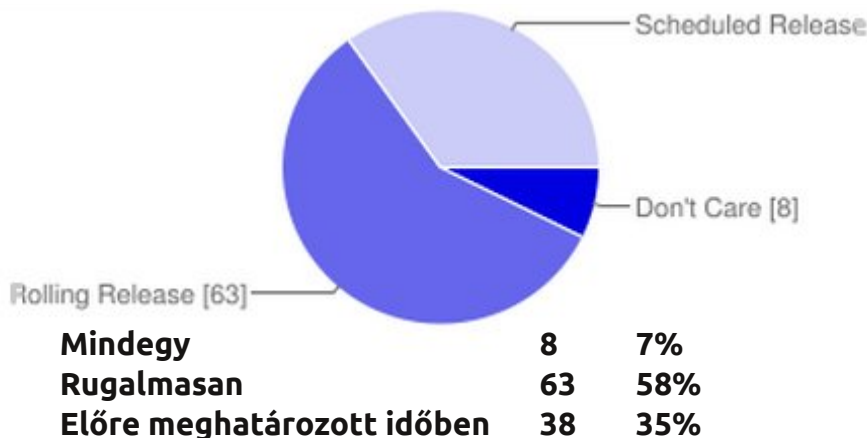

Szerintem...

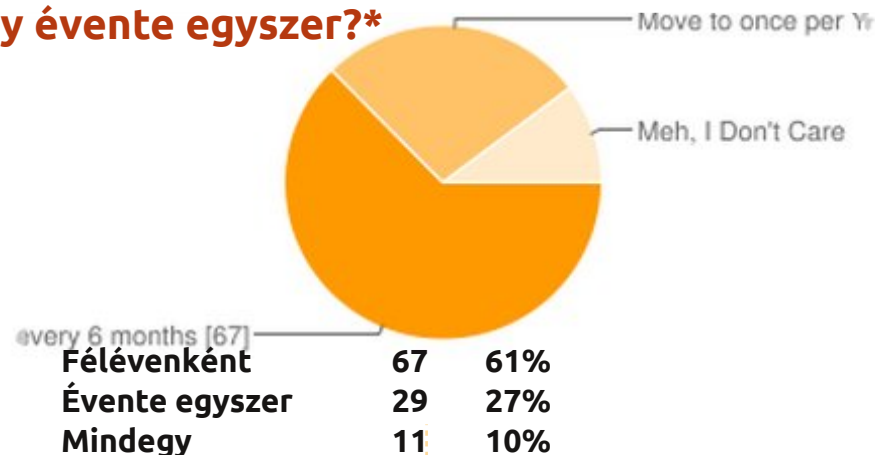
Múlt havi kérdésünk:

Az Ubuntu tartsa a jelenlegi kiadási ütemét, vagy váltson rugalmas kiadásra?

Továbbra is ilyen időközönként jelenjen meg az Ubuntu, vagy inkább rugalmasan, „gördülve”?

Ha szerinted meghatározott időben jelenjen meg az Ubuntu, jelenjen meg továbbra is félévenként, vagy évente egyszer?*

Fontos tudni, hogy az Ubuntu tartja magát a biztonságossághoz. Ha ún. „gördülő” megjelenés lenne, az Ubuntu feláldozná a biztonságot és a hatékonyságot egy csomó hiányos, bugos szoftverért. Én Arch-user vagyok (ami nem előre meghatározott időpontban jelenik meg), és mondhatom, hogy a felmerülő problémák elriasztanának egy csomó Ubuntu-felhasználót és megdőlné az „Ubuntut olyan könnyű használni”-teória is.

Lucas Westermann

Elég egy évben egyszer megjelentetni az Ubuntut. Az emberek már hozzászoktak ahhoz, hogy előre

meghatározott időpontban jelenjen meg, de bőven elég lenne évente egy kiadás... Kevesebb lenne a bajlódás az eszközökkel, a bugok pedig még a megjelenés előtt kijavíthatóak lennének.

syko

A rugalmas megjelenés és az LTS kombójának lenne értelme.

Ha rugalmasan jelenne meg, akkor ez lenne az ultimate Linux-alapú operációs rendszer. Remélem, Mark a rugalmas megjelenés mellett fog dönteni.

Marian

Félévente megjelenik, és olyankor van a Nagy Frissítés. Ez így

teljesen jó. A kisebb update-ek nem olyan érdekesek, az egész nem lesz olyan epic...

Mixabuben

Emiatt akarok teljesen Arch Linux-ra váltani. Imádom az „apt”-ot, de rosszul vagyok attól, hogy félévente mindent újra kell telepítenem. Az upgrade-eknél meg folyton előjön az, hogy valami nem működik. Ráadásul szeretem a választás szabadságát, most pedig a Gnome 3-at választom és a rugalmas megjelenést.

A rugalmas megjelenés lenne az egyetlen alternatíva a jövőre nézve,

Szavazási eredmények:

U.S.A.	17	16%
Nem jelölte meg	16	15%
Egyesült Királyság	13	12%
Kanada	9	8%
Ausztrália	5	5%
Argentína	4	4%
Belgium	4	4%
Franciaország	4	4%
Németország	4	4%
Hollandia	4	4%

* A Rolling Release szavazók időzített kiadásra történő szavazása a szavazás végeredményét befolyásolhatta.

már ha a Linux egyáltalán komolyan részt akar vállalni az asztali számítógépek körüli versenyben. Nem minden Linux-felhasználó akarja folyton update-elni a rendszerét.

Herman

]] Nagyban függ attól a választásom, hogy marad továbbra is a Unity, vagy jön-e a Gnome 3. Én az előre meghatározott megjelenés pártján vagyok.

Csinálják azt, ami a legjobban beválik. Viszont marhára utálok, hogy egy upgrade-nél mindent le kell szednem a gépről. Szóval, nekem a rugalmas megjelenés jobb lenne.

Stephen R. Douglas

]] Nincs szükségünk olyan kiadásra, ami nincs teljesen letesztelve és előkészítve. Az új megjelenéseknél az a legrosszabb, hogy előjön az összes létező probléma. Én nem akarok problémás oprendszert. Ha ilyet akarnék, akkor a Debian unstable-t használnám.

Csak akkor jelenjen meg, ha már teljesen kész, nem kell itt kérdezősködni, hogy mi találjuk meg a probléma kulcsát. Szeretem az Ubuntut és emiatt az LTS kiadásokat részesítem előnyben. Ha az LTS-ek is „problémásak” lesznek, akkor váltok másik disztróra.

Jerry Turba

]] Maradjunk a meghatározott időpontban történő megjelenésnél. Az a kapkodás, ami a Natty/Unity körül is volt, és amiért ez a kiadás ilyen szörnyű lett, a rugalmas megjelenéseket teljesen katasztrofálissá változtatná. A fél év teljesen jó, bár az évenkénti se lenne rossz, ha így tényleg jó irányba változnának a dolgok, és nem a lebutítás irányába, mint most áprilisban. Ha évente jelenne meg új kiadás, sokkal több idő lenne kijavítani a bugokat, nem kellene annyit kapkodni. Ha a legutóbbi kiadás is így jelent volna meg, talán a Unity is sokkal jobb lenne. Most olyan, amilyen, én meg inkább Windows-t használok, mint ezt a Unity-s Natty-t.

Robin Goodfellow

]] Szerintem minden Ubuntu megjelenésben a lehető legkevesebb bugnak kellene lennie. A mostani tendencia - félévenként egy új kiadás - nagyon szűkre szabja az időt az Ubuntu közösségnek, hogy a hibákat kijavítsák. Sokkal több időre volna szükségünk, hogy kijavítsuk a hibákat, hogy így az Ubuntu a tökéletes oprendszer lehessen.

skumara

]] A fix kiadás segíthet a népszerűsítésben, de a folyamatos, rugalmas megjelenés lenne a legjobb, így az

embereknek nem kellene minden alkalommal újratelepíteni a gépüket. (Aki- ket ismerek, azok közül legtöbbszörnek az oprendszer az upgrade során, így újra kell telepíteniük a rendszerüket.)

Salvadesswaran Srinivasan

]] Szerintem nincs ezzel semmi probléma. Mi a baj a mostani rendszerrel? Ha kellene kisebb frissítések, akkor azokat úgyis megkapjuk a frissítéskezelőn keresztül. Aztán félévenként jön a nagy frissítés. Nekem ez így teljesen megfelel. Miért kéne megváltoztatni azt, ami működik?

JFR

]] Szerintem kezelhetőbb lenne, ha folyamatosan jönnének a frissítések kisebb csomagokban.

Dave Nelson

]] A véleményem az, hogy a kettőnek az ötvözete kellene, hogy legyen. Én sokszor manuálisan telepítem bizonyos szoftverek svn-verzióját, mert szükségem van valamelyik funkciójukra, az Ubuntunál pedig gyakran nem a legújabb stabil verzió a hozzáférhető. Egy évenkénti megjelenésnél többet kellene várnom a szoftverek hivatalos update-jeire, de hogyha lenne közben folyamatos frissítés is, akkor ez a probléma megoldódna. Javasolom az előirány-

zott frissítést a nagy update-ekhez (mint pl. a Gnome 3 vagy a Unity esetében), és a folyamatos, rugalmas megjelenést a kisebbekhez. Így könnyebben kiküszöbölhető lenne az, ami most a 11.04-es verziónál volt, mert nézzünk szembe a tényekkel: ez a verzió a Linux „Windows Vistá”-ja vagy „Windows ME”-je. Túl hamar jelent meg a Unity és még a klasszikus mód sem működik igazán. Megszoktam már a Linuxnál a minőséget, és a hibák mindig nagyon szemet szúrnak. Ha ilyen megint elő fog fordulni, átváltok Debian-ra.

Bart

]] Ha a fejlesztők fenn tudják tartani a féléves ütemet, akkor szerintem nem kéne áttérni a folyamatos kiadásra. Ha van egy előirányzott időpont a megjelenésre, akkor lehet előre tudni, hogy mikor jön az új kiadás. Ez már önmagában nagy segítség a rendszergazdáknak ahhoz, hogy előre eltervezzék a frissítés módját és a rollout-okat.

Tom

]] Előre meghatározott időpontban történő megjelenés és kizárólag LTS – de az legyen olyan biztos, mint egy szikla! A 6 hónap bőven elég az alfa- és bétatesztekhez, úgyhogy én a magam részéről kizárólag LTS-eket használok :)

CLI

|| Az Arch-nál meg a Linux For-sight-nál bevált a folyamatos release, szerintem így kéne ezt csinálni. Sokkal hatékonyabb és flexibilisebb, könnyebben lehet oda-vissza változtatni, így pedig sokkal könnyebben lehet a felmerülő problémákat megoldani.

Conrad Linde

|| Debian van a másik gépemem, az pedig folyamatosan frissül. Így sokkal egyszerűbb dolgozni vele. Az apt-get dist-upgrade vagy az upgrade sokkal gyorsabb és egyszerűbb, mint a teljes rendszerfrissítés. Egyszerűen lehetne kezelni a folyamatos kiadásokat úgy, ahogy a CUT projekt a Debianon vagy a MintUpdate a LMDE-n csinálja: akkor jelennek meg a tárhelyen az új csomagok, amikor már elég stabilak ahhoz, hogy a végfelhasználók telepítsék őket.

lame duck

Szerintem folyamatos frissítés legyen.

|| A Unity-t már úgymint lenyomták a torkunkon, miért is ne csináljunk megint valami ökörséget?

anon

|| Az utóbbi 4 évben a legtöbb nagyobb frissítés mind elavult volt az összes *buntu-verzió. Minden egyes fix kiadásnál kapok egy elavult verziót. Most már több, mint 150

tárolóm van, amit próbálok folyamatosan frissíteni, továbbá a synaptic-on kívül rakok össze vagy telepítek a fő programok közül 10-et, mint pl. a Gimp, a LibreOffice, stb.

R. Geleick

Mindkettő jó lenne, szóval miért ne lehet-

|| ne az LTS-t előre meghatározott időben megjelentetni, a normál kiadásokat meg folyamatosan?

Bourlas

Szerintem a félig folyamatos megjelení-

|| tés, mint amit pl. a Chakra Linux-nál alkalmaznak, az lehetne a legjobb. Mindenki igényének megfelelően, mert csak egyszer kellene telepíteni, aztán az alkalmazáscsomagok „azonnal” frissítve lennének, miközben a rendszercsomagokat (videókártyák, kernel, stb.) még egy darabig tesztelnék, végül update-elnék.

Nick

Az előre meghatározott időben törté-

|| nő megjelenés lehetőséget ad a hosszabb kísérletezésre és így tisztábban látszik a különbség a korábbi verziókhöz képest.

A havi megjelenés viszont túl sok a Canonical-nek. Mindig kapkodás van a megjelenések előtt. Ha évenként egyszer jelenne meg, nem lenne ekkora a nyomás és minőségibb lenne a kiadás.

Szerintem tartsuk meg az LTS-t is,

mert azok fontosak.

Paddy Landau

Sokkal kényelmesebb lenne a rugalmas

|| megjelenés, mert így nyilván sokkal többet tesztelnék a megjelenéseket, mielőtt hozzáférhetővé tennék őket. Ennek az az előnye, hogy pontosan akkor kapod meg a legújabb verziót, amikor az készen van, és nem kell hat hónaponként újrarakni a gépet. Én valahol a kettő között vagyok, és ehhez nem kevés ppa tárolóhelyet használok, hogy meglegyenek a legújabb szoftverfrissítések.

Jó lenne az is, ha kétféle kiadás lenne, az LTS mondjuk azoknak, akik szeretik a stabilitást, meg a támogatottságot, és lenne rugalmas megjelenés az LTS-ek között, hogy minden program frissítése eljusson a felhasználóhoz.

Marc

Sziasztok, szerintem a félévenkénti

|| megjelenés sokkal inkább olyan, mint egy versenyfutás az idővel, és egyáltalán nem úgy tűnik, mintha egy bugmentes verzió készülne.

anon

Szerintem legyen ezután is előre meg-
|| határozott időben a megjelenés. Mindegy, hogy félévente vagy évente, a lényeg az, hogy döntsék el, hogy nézzenek ki az LTS-ek (lehetőleg a józan ész határain belül). A köz-

benső megjelenéseknél meg koncentráljanak egy vagy két feature-re és a bugok javítására. Most is főleg ez folyik. De én jobban örülnék, ha az elkövetkező egy-két megjelenésnél inkább a bugokra koncentrálnának. Söpörjék ki őket, főleg a régóta meglévő bugokat, azok közül is elsősorban a Paper Cut-ot.

Patrick D.

Még rugalmas megjelenés esetén is jó

|| lenne, ha tudnánk DVD-ről (illetve nulláról) telepíteni (pl. új PC esetén, vagy ha már nagyon régóta nem frissítettük a rendszert).

Aloysius

Az előre bejelentett megjelenésnek az

|| az előnye, hogy megbízható. Az a fajta fegyelem, ami a megjelenés időpontjának betartásával jár, teszi azzá az Ubuntut, ami, valamint elősegíti a fejlődését is.

Art Gunn

Az Ubuntu már eljutott arra a pont-

|| ra, hogy nem igényel félévenkénti megjelenést. Szerintem bőven elég akkor kijönni új kiadással, amikor különösen nagy változtatást akarnak eszközölni. És akkor nem lenne ez a nyomás a hathónaponkénti megjelenéssel.

Harry Webb

Pont azt nem szeretem az Ubuntu-

ban, hogy az új kiadások-ig kell az elavult programokat használni. Ez főleg akkor zavaró, amikor az új szoftver nem illik bele az új környezetbe, mint pl. a Vim 7.3 a Maverick-be. Persze a ppa-val ezt gyakran meg lehet oldani, de ez meg azért kényelmetlen olykor, mert nem lehet egy nagy tárolóhelyet használni. Azért is, mert a ppa-k sokszor csak jönnek és mennek.

Patrick

Mivel az Ubuntu fejlesztői most valószínűleg a Unity bugjainak javíthatásával vannak elfoglalva, nem is kéne új verzió hozzájuk. Ehhez pl. pont jól jönne a rugalmas megjelenés.

Russell

A rugalmas megjelenés nagyon előnyös az instabil rendszereknek. Ugyanakkor ha az ember egy széles körben használt csomagot akar kiadni a kezéből, akkor tudni kell, milyen verziójú eszközök és könyvtárak állnak rendelkezésre.

anon

Teljesen mindegy. Már a 11.04 előtt sem nagyon lehetett válogatni, ez el is riasztott pár embert. Ilyen sok negatív kommentet még egyetlen kiadás sem kapott. Szerintem itt úszott el az az elképzelés, hogy a jövőben majd tablet-szerűen használ-

hatjuk a számítógépeinket.

Bullet

Ha tudjuk, mikor jelenik meg egy-egy verzió, sokkal egyszerűbben lehet otthon és munkahelyen is előre tervezni. A rugalmas megjelenés kaotikussá tenné egy olyan rendszert, ami egyébként kitűnően működik.

Anthony Papillon

Ha rugalmas megjelenés lenne, akkor végre olyan érzésem lehetne, hogy anélkül is működik az operációs rendszerem, hogy hathavonta le kelljen gyulnom a gépet. Egy-egy teljes telepítés után törvényszerűen jön mindennek az újratelepítése, meg beállítgatni a dolgokat úgy, hogy olyanok legyenek, ahogy korábban megszoktam. Ez már önmagában több órás munka.

Chris

Nekem Ubuntu 10.10 van és mérföldkeivel gyorsabb, mint a KDE 4.x. Én szívből kívánom, hogy bár lenne a 10.10 rugalmas megjelenésű.

harold

Szerintem a rugalmas megjelenés azoknak lenne főleg jó, akik egyszerűen csak dolgozni szeretnének a gépükkel és nem akarják félévente azzal vesztegetni az idejüket, hogy újratelepítsék a gépüket. Én pl. emiatt szeretem a PCLinuxOS-t. Már két éve,

hogyan fel tettem az egyik gépemre és nem is akarom lecserélni. Egy másik gépemem ugyanezen okból Mint Debian fut. (Persze ettől még lementem az összes Ubuntu kiadást.)

Chuck Pilger

Jobban szeretem az előre meghatározott időben való megjelenést, mert szeretem, ha stabil a számítógépem.

Filippo Locatelli

Laptopom van és nekem emiatt nagyon sokat számít a bootolási idő. Nekem az lenne a hetedik mennyország, ha a rugalmas megjelenést sikerülne összekombinálni a gyors bootolással. (Emiatt gondolkodtam sokat a Linux Mint Debian Edition-ön, de hallottam, hogy elég lassan bootol.) Nagyon sok extra programot használok, ezért a félévenkénti újratelepítés nekem nem kifejezetten előnyös. (fogalmam sincs, mostanság hogy vannak az upgrade-ek)

Tobie

Hát, ha Mark Shuttleworth még több felhasználóra vágyik, akkor pont ezt kellene csinálnia. Az átlagfelhasználó Józsika ugyanazt szeretné, mint a Windows service pack-ekkel vagy a Linux Enterprise-szal – egyszer feltelepíti és a továbbiakban egyszerűen tudja frissíteni, éveken keresztül. Én már elég rég-

óta vagyok Linux-felhasználó, ezért engem nem zavar egyik változat sem, de aztán meg rengeteget töröm a fejem, hogyan is használjam a szoftvereimet.

Len Gingrich

Az előre meghatározott időben történő megjelenés miatt annyi a bug, mert mindenkit szorít a határidő. A rugalmas megjelenés javítana ezen.

teemac

A rugalmas kiadás azt is jelentené, hogy sokkal kisebb lenne a nyomás a fejlesztőkön és nem kellene olyan valamit kiadni a kezükből, ami még kész sincsen. De a fejlesztők úgy döntöttek, hogy nem tudnak, vagy nem akarnak a 11.10-es kiadásig várni, így belepakolták a dolgokat a 11.04-be. Igaz, hogy tele van bugokkal és egészen nyilvánvalóan nincs még készen. A rugalmas megjelenéssel sokkal több idő lenne a bugokat kigyomláni.

Steve Guard

A pillanatnyi fejlesztési szintet figyelembe véve a fél éves megjelenési határidő kicsit kevés. Fordítsanak inkább több időt a tesztekre és a bugokra.

Eduardo

Álljanak át a rugalmas megjelenésre,

Szerintem...

„ a Unity-t pedig sürgősen felejtsek el! Tényleg jó lenne az új programokat (pl. LibreOffice) minél előbb megkapni, de azért ez ne legyen már egyenlő a visszafejlődéssel. **Alice Cooper**

Lehetőségem van évente kétszer upgrade-elni – és én ennél több időt

„ nem is akarok erre fordítani. Ez egy kompromisszum – régi alkalmazások és hatékonyság.

Ulrich

Linux Mint Debian Edition-t (LMDE) használok és ez a legjobb disztró, amit valaha is próbáltam. Nem lesz

„ egyszerű a Linux Debiannak, ha le akarja körozni a Mint-et, de a Debian Rolling Release már egy lépés a tökéletesség felé.

killmess

Stabilitás és NEM instabil megjelenések. Pont a stabilitása miatt választot-

„ tam annak idején az Ubuntut, egyébként meg Fedorát választotam volna, mert náluk nincs LTS-megjelenés. Ha az Ubuntu a rugalmas

megjelenést választja, vagy a Mint LTS-re váltok, vagy visszatérek a Debianhoz. **nDR01d**

Nekem az előre meghatározott időben történő megjelenés tetszik jobban, mert

„ imádom azt az izgalmat, amit a tesztelés és a futtatás alatt érzek. Emellett kreativitásra is ösztönöz, hogy lássam, mit lehet kihozni a meglévő dolgokból. Szerintem a rugalmas megjelenés főleg a bugok javításáról szólna.

Robert Ngalu

Szerintem a megjelenés pont jó úgy, ahogy most van. Nem kell annyit várni az új szoftverre, de ha valakinek fontos a sta-

„ bilitás, akkor megmaradhat az LTS-verziónál. Meg vagyok győződve arról, hogy a rugalmas megjelenés túlságosan is tönkretenné a stabilitást. Ha már annyira kell az új program (pl. a Firefox 5 vagy bármi más), akkor még mindig ott a PPA.

Kerstin

Az 51. kiadás kérdése:

Melyik disztribúciót használod és melyik ablakkezelővel?

A választ az alábbi oldalon adhatod meg: <http://bit.ly/j1b0qd>

Think Beyond the Borders.

It's set of Free tools to Manage and Organize Optical Discs.

Cdrtools Burn Engine
Highly portable CD/DVD/BluRay command line recording software.

MySQL Database
The world's most popular open source database system.

Qt4 Cross Platform
Cross Platform application framework that is widely used for developing application software.

Hardware Abstract Layer
Use HAL (Hardware Abstract Layer) to found and detects hardware devices.

Burn and Copy Optical Discs

Silon Empire Can Burn and Copy Optical Discs with help of the cdr-tools engine.

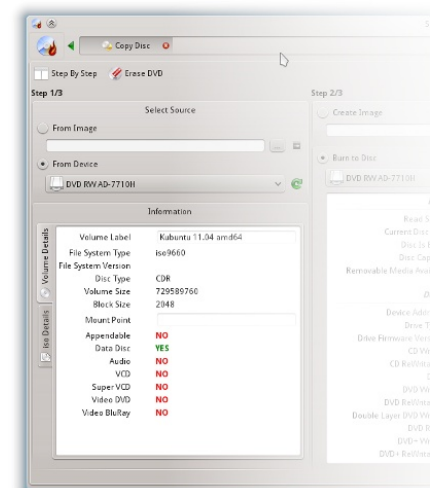
Because The Disc Burner of the Silon Empire builds on the low level layers, Silon can Manage and Queuing overlapping burn or copy processes. It's an Intelligent System.

Burn and Copy Optical discs is possible with two applications that run on Silon.

Silon Copy-Disc Application can Copy Disc to Disc, Disc to Image (iso file system) or Image to Disc. Also Silon Data-Disc Burner Can Make Data Optical disc or Data Iso Image. Burning on the fly supported.

Also Silon Can Erase or Formatting ReWritable Discs perfectly.

Support All type of Discs

Silon support all standard type of the optical discs like CD, DVD (DVD+R or DVD-R) and Blu-Ray. When you insert your disc in the device, Silon Automatically detect all about your discs.

Re-Writable Discs Supported Also.

<http://getsilon.org>

Image Mounter

Mount/Unmount Discs Images with help of fuseiso technology. It's fast, easy and high quality mounting. Also you can drag and drop many image and see how silon mounting all of that Quickly.

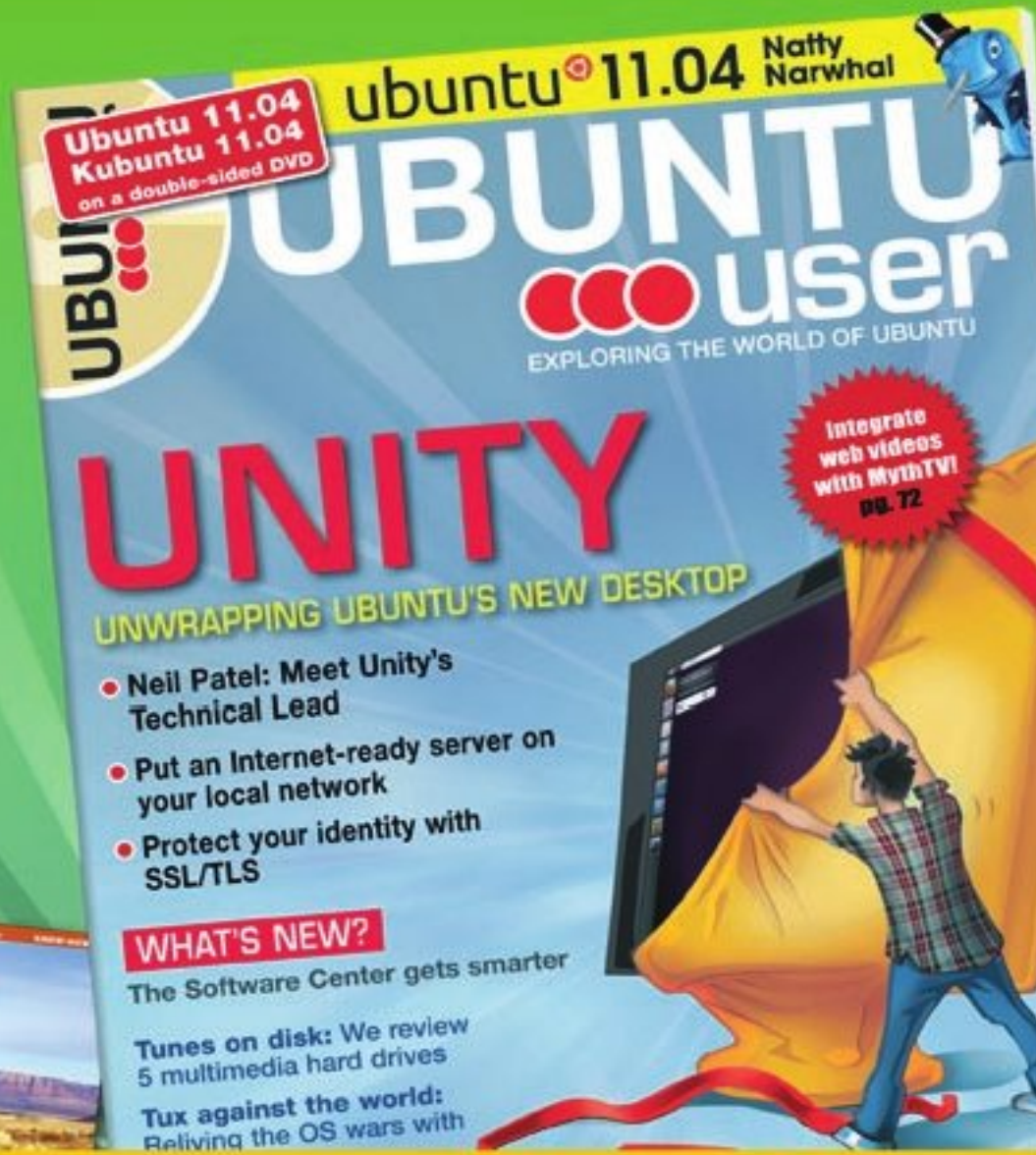
It's Support iso, nrg, bin, mdf and img file formats.

MORE UBUNTU!

Can't get enough Ubuntu?
We've got a whole lot more!

Ubuntu User is your roadmap to the Ubuntu community. In the pages of **Ubuntu User**, you'll learn about the latest tools, best tricks, and newest developments in the Ubuntu story.

DON'T MISS ANOTHER ISSUE!

UBUNTU-USER.COM/SUBSCRIBE-NOW

FOLLOW US ON

TWITTER: UBUNTUSER

FACEBOOK: UBUNTUSERMAG

Belegondoltak már abba, milyen lehet bejelentkezni a számítógépünkbe - az arcunkkal? Úgy hangzik, mint valami sci-fi, de ma már ez is lehetséges a PAM Face Authentication nevű programmal. Egy webkamera segítségével beszkenne az arcunkat és jelszó begépelése nélkül beenged a gépünkbe. A jelszót el lehet felejteni. Az alkalmazást részben a Google Summer-of-Code 2008 keretében fejlesztették ki openSUSE rendszerre. A Google Summer-of-Code 2009-re már a KDE és a Pardus disztribúcióknál is hozzáférhető lett a program.

Az alkalmazás hivatalos weboldalán, a pam-face-authentication.org-on megtalálhatóak a telepítési instrukciók. Itt most forráskóddal fogjuk feltelepíteni – tapasztalataim szerint az Ubuntuhoz és Kubuntuhoz rendelt csomag nem működik a disztribúció legújabb verzióinál. Akinek esetleg korábbi verzió van telepítve, annak most szerencséje van. Ők egyszerűen telepítsék fel a hozzáférhető csomagot. A gspca és az uvc webkamerák driverjei eleve benne van-

nak a kernelben, így nem kell külön telepíteni őket.

Kezdjük is a telepítést.

Telepítés

Először is telepítsük az összes tartozékot. Ha a meglévő dokumentáció segítségével próbálkozunk, hamar észrevesszük, hogy a dolog nem igazán működik. A probléma a nem létező csomagokkal van! A megoldás az, hogy a libhighgui4-et írjuk át libhighgui2.1-re. A kijavított parancsok az alábbiak:

```
sudo apt-get install build-essential cmake qt4-qmake libx11-dev libcv-dev libcvaux-dev libhighgui2.1 libhighgui-dev libqt4-dev libpam0g-dev checkinstall
```

Ha telepítettük a tartozékokat, jöhet a következő lépés. Ez pedig a letöltés, összeállítás és az alkalmazás telepítése. Egymás után gépeljük be az alábbi parancsokat:

```
cd /tmp && wget http://pam-face-authentication.googlecode.com/files/pam-face-authentication-0.3.tar.gz
```

```
tar xzf pam-face-authentication-0.3.tar.gz && cd pam-face-authentication-*
```

```
mkdir build && cd build
```

```
cmake -D CMAKE_INSTALL_PREFIX=/usr ..
```

```
make
```

```
sudo make install
```

Konfiguráció

Ha arcfelismeréssel szeretnénk bejelentkezni a rendszerünkbe, akkor először tároljuk el az arcunkat a rendszerbe. Nyissunk egy terminált és írjuk be: qt-facetrainer, vagy pedig klikkeljünk az Applications > Lost and Found > Qt Face Trainer-re. Kövessük az instrukciókat.

Utána készítsünk egy fájlt, ami

```
conversion from string constant to 'char*'
/tmp/pam-face-authentication-0.3/src/eyesDetector.cpp:30:37: warning: deprecated
conversion from string constant to 'char*'
[ 71%] Building CXX object CMakeFiles/qt-facetrainer.dir/src/tracker.cpp.o
[ 75%] Building CXX object CMakeFiles/qt-facetrainer.dir/src/verifier.cpp.o
/tmp/pam-face-authentication-0.3/src/verifier.cpp: In member function 'char* verifier::createSetDir()':
/tmp/pam-face-authentication-0.3/src/verifier.cpp:40:172: warning: format '%d' expects type 'int', but argument 9 has type 'long int'
/tmp/pam-face-authentication-0.3/src/verifier.cpp:40:172: warning: format '%d' expects type 'int', but argument 10 has type '__suseconds_t'
[ 78%] Building CXX object CMakeFiles/qt-facetrainer.dir/src/utils.cpp.o
[ 81%] Building CXX object CMakeFiles/qt-facetrainer.dir/src/qtUtils.cpp.o
[ 84%] Building CXX object CMakeFiles/qt-facetrainer.dir/src/webcamImagePaint.cpp.o
[ 87%] Building CXX object CMakeFiles/qt-facetrainer.dir/include/moc_faceTrainer.cxx.o
[ 90%] Building CXX object CMakeFiles/qt-facetrainer.dir/include/moc_faceTrainerAdvSettings.cxx.o
[ 93%] Building CXX object CMakeFiles/qt-facetrainer.dir/include/moc_aboutBox.cxx.o
[ 96%] Building CXX object CMakeFiles/qt-facetrainer.dir/qrc_graphics.cxx.o
Linking CXX executable qt-facetrainer
[ 96%] Built target qt-facetrainer
Scanning dependencies of target xwindowFaceAuth
[100%] Building C object CMakeFiles/xwindowFaceAuth.dir/src/xwindowFaceAuth.c.o
Linking C executable xwindowFaceAuth
[100%] Built target xwindowFaceAuth
nedim@ubuntu:/tmp/pam-face-authentication-0.3/build$
```

Pam Arcfelismerés

tartalmazza a plug-in információt. Írjuk be egymás után az alábbi parancsokat:

```
cat << EOF | sudo tee
/usr/share/pam
-configs/face_authentication
/dev/null
```

```
Name: face_authentication_profile
Default: yes
Priority: 900
Auth-Type: Primary
Auth:
[success=end default=ignore]
pam_face_authentication.so enableX
EOF
```

Ezután az alábbi paranccsal engedélyezzük a plug-in-t:

```
sudo pam-auth-update
--package face_authentication
```

Készen is vagyunk a telepítés-sel. Akik idáig autologinnel jelentkeztek be a gépükbe, azok a System Administration > Login Screen > Convenience re ráklikkelve szedjék ki az Enable Auto-Login-ból a pipát.

Felmerülő problémák

Tesztelés során néhányszor nem ismert fel a program, és ez eléggé frusztráló volt. Hál' Istennek ilyen

esetben még mindig lehetséges a jelszóval való belépés. Előfordult az is, hogy noha a webkamera csatlakozva volt, az alkalmazás mégis figyelmeztetett, hogy a kamera nincs bedugva.

Gondolom, Önökben is felmerült a kérdés a cikk olvasása közben, hogy vajon lehetséges-e becsapni ezt az arcfelismerő alkalmazást. Nos, javaslom, hogy a kedves Olvasó ezt saját maga próbálja ki.

Pozitívumok:

Egyszerű használat.

Negatívumok:

Elavult dokumentáció, helyenként bugos, az arcfelismerés nem mindig pontos.

Általános értékelés

Mivel az ilyen típusú alkalmazásokból ez az egyetlen, ami Linux alatt fut, így elég jól működik. Akár össze is lehet hasonlítani a kereskedelmi forgalomban megjelenő hasonló programokkal. Pillanatnyilag egyik ilyen szoftver sem ismeri fel minden egyes alkalommal 100%-osan az arcot. Viszont pár év múlva már elképzelhető, hogy ez lesz az

alapértelmezett bejelentkezési mód. Addig viszont nincs értelme telepíteni. Előbb-utóbb úgyis rop-pant frusztráló lesz az arcfelismerés instabilitása.

A legjobb tulajdonsága az, hogy ingyenes.

Egy video a PAM Arcfelismerő programról itt látható:
<http://www.youtube.com/watch?v=PhReOgyprLg>

Univerzális telepítő

Nem épp most volna itt az ideje, hogy a Unity körüli felhajtás helyett az összes disztrófejlesztő preferenciától függetlenül azzal foglalkozna inkább, hogy egy univerzális telepítőt hozzanak létre, mely működik minden esetben, ahelyett, hogy próbálnának lenyűgözni?

Ha a Linux tényleg meg akarja előzni a Windows-t (márpedig a Windows tényleg megpróbálja megsemmisíteni a nyílt forráskódot), akkor muszáj figyelembe vennie a Windows céltudatosságát, ami az igazi indok, ami miatt uralják a piacot. Na, nagyon erősen hiszem, hogy az igazi egység hiánya az, ami miatt a Linux disztribúciók hátramaradnak. Lehetnek a disztrók különbözőek anélkül, hogy csökönnyösek lennének. Egy univerzális rendszertelepítő sok embert hozhatna a fedélzetre. Bárki, aki kipróbált különböző disztrókat, ismeri a problémákat, melyhez ez a diverzitás vezethet a telepítés során. A különböző telepítési procedúrák csak a geekeknek érdekesek, akik szeretnek barkácsolni.

ni. A legtöbb ember szerete hamar túlesni ezen, ennyi. Ha tetszik nekik, akkor rendben van, de amit nem akarnak, vagy nincs szükségük rá, attól meg kell szabadulni.

Billie

A szoftverek fejlesztése

Azt hiszem, a legfontosabb kérdés, amit a felhasználóknak feltehetünk, az nem az operációs rendszerről szól, hanem azokról a szoftvekről, amik futnak rajta.

Azt hiszem, a lehető legjobb operációs rendszer az, amit a felhasználók még csak észre sem vesznek, nem toladó, és nem akadályoz (például, mikor egy NTFS meghajtóról akarok másolni a Windows 7-es notebookomra, és hibaüzeneteket kapok arról, hogy túl hosszúak a fájlnevek).

Szóval, a végfelhasználóknak címzett kérdések köre (legalábbis számomra) többé-kevésbé korláto-

zott (és leginkább az interfészre vonatkozik, mely ugyan fontos, de nem annyira).

Következésképpen, az igazán nagy kérdések a szoftverkönyvtár fejlesztésére vonatkoznak. Részemről a legnagyobb gond az OpenOffice / LibreOffice táblázatkezelési képességei, melyek az Excel mögött maradnak. Elengedhetetlen volna egy nemlineáris megoldó bevezetése, ami elősegítené a diagramkezelést és az Excel addonok portolását. (Mint például Xnumber és Xmatrix, amik alapvetőek mérnöki számításokhoz).

Giulio

Milyen új szolgáltatások?

Biztos, hogy a Linux felhasználói felületeknek ennyire törekedni kell arra, hogy a Windows-ra hasonlítsanak?

Amiért ezt írom, az az, hogy a Unity-vel és a Gnome 3D törekvése-

Csatlakozzatok:

- facebook.com/fullcirclemagazine
- twitter.com/#!/fullcirclemag
- linkedin.com/company/full-circle-magazine
- ubuntuforums.org/forumdisplay.php?f=270

ivel már igazán úgy néz ki, mint a Microsoft. Szép, szép, de van értelme? Metacity-t használok, mert megengedi sok más használhatósági szolgáltatás mellett azt is, hogy egymás mellé helyezünk ablakokat, amiket egy kis "feszítésre" lehet csak elmozdítani egymás mellől. Ez egyszerűvé teszi az ablakok sorbarakását úgy, hogy nem kapunk ínhüvelygyulladását. Úgyhogy egy kicsit aggódom amiatt, hogy a közösség dobni szeretné a 2D-t, és annak ügyes megközelítéseit.

Roy

Unity bütykölés

Úgy látom, sok olvasónak gondjai támadtak a Unity bütykölésével. Általános beállításokhoz ezt az oldalt találtam: <http://www.webupd8.org/2011/04/things-to-tweak-fix-after-installing.html>. Sok más dolog közt, itt megtalálható az is, hogyan távolítsuk el a munkaterület ikont, ami miatt az egyik olvasó panaszkodott.

A Compiz beállításához telepítjük fel a compizconfig-settings-manager-t, ami nincs telepítve alapból, és arra való, hogy megváltoztassunk pár dolgot. Azoknak mondom, akik amiatt panaszkodtak, hogy át kell tûrniük az egész programlistát a keresett program után, hogy lehet használni a régi kategóriákat is, mint Eszközök, Oktatás, stb. Nem nyilvánvaló, merre vannak ezek. Ott van valahol a jobbfelső részen a Dash-ben (ahol a programokat keresheted). Kell ott legyen egy lefele mutató nyíl is, bár nincs előttem a saját számítógépem jelen pillanatban. Szintén a Dash-ben, csak kezd el gépeli a program nevét, és meg fog jelenni néhány lehetőség.

Sue Newland

Otthoni Fotószerver

Szeretém megragadni az alkalmat, hogy elmondjam, mennyire szeretem a magazinotokat és hogy minden számból tanulhatok.

Ma este feltelepítettem az SSH-t az asztali gépemen és megpróbáltam elérni a laptopomról azt. Ha ez sikerült, akkor szólok a lányomnak, hogy próbálja meg elérni, ha ez sikerül, akkor beállítok galériákat a fotókból, amiket az évek során csináltam, köztük többezret az első unokámról. Szintén megadom az oldalt a nővéremnek és az unokatestvéremnek, hogy lássam, hogyan működik, és ha sikeres, akkor talán megadhatom egy pár közelebbi barátomnak is, akikkel szeretném megosztani a fotókat. Van egy pár galéria programom, mint a jAlbum, amivel csináltam már weblapokat vindózon. Van egy Linux verzió is és elég jó. Kipróbálom a gallery-t is, hogy lássam, mi a különbség. Azt hiszem, izgalmas lesz otthon üzemeltetni egy szerveret a fotóimmal.

Michael

Mivan, nincs Xen?

Tekintve, hogy nemrég landolt a teljes Xen támogatás a kernelben, egy kicsit csalódtam, hogy meg sem említettétek a Xen-t a Full Circle virtuális gépes cikkében.

A Xen bevallottan eléggé más, mint a többi termék amit említettek, és nem annyira felhasználóbarátnak mondott. Mindenesetre, érdemes volna megemlíteni, legalább a különbségek szintjén.

SloggerK

Kinde és Google Earth gubancok

Néhány hónapja úgy döntöttem, hogy veszek néhány ebookot az Amazontól, szóval letöltöttem a Kindle for PC programot (Windows verzió) de nem települt fel az alap Wine-nal. Egy kis keresgélés után rájöttem, hogyan kell megcsinálni Ubuntu 10.10 alatt, 3-as Wine-nal, a béta verzióval.

```
sudo add-apt-repository  
ppa:ubuntu-wine/ppa && sudo  
apt-get update && sudo apt-  
get install wine1.3
```

Mivel volt már Amazon fiókom, a regisztráció nem okozott problémát, és amikor frissítettem 11.04-re, vissza tudtam szerezni az összes könyvem, csak az "Archived" gombra kellett kattintani.

A 10.10-től gondjaim támadtak a Google Earth feltelepítésével. Letöltöttem a .deb fájlt a Google-től, a Gdebivel telepíték, és csak túlméretes szövegdobozokat kapok. Ez megjavult a Microsoft True Type betűtípus telepítésével. (`sudo apt-get install msttcorefonts`). Úgy fest, a Google Earth-nek szüksége van erre.

Brian Cockley

Néhány héttel ezelőtt a Wolfire Games kiadta a már nagyon várt harmadik Humble Bundle-t, amely ezúttal a „Humble Frozenbyte Bundle” névre hallgat. Akárcsak a múltkor, a csomag most is jól teljesít: egy hét alatt több, mint 900 000 \$-os bevételt hozott, a Linux pedig a 11,82 \$-os átlagos eladási árral a második legjobban teljesítő platform lett. A Trine a Frozenbyte 5 kiadott játékának egyike, amely korábban sikeres játék volt Windows-on, Mac-en és PS3-on is, most pedig Linux felhasználók számára is elérhetővé vált.

Egy oldalra gördülő aktív platformerről van szó, amely középkori fantasy világban játszódik. A történet szerint három karaktert irányíthatunk: a Varázslót, a Lovagot és a Tolvajt. Mindhárman egy különleges ereklyét birtokolnak, a „Trine”-t, amelyet ha megérintenek, egy lényé válnak. Ez az egyesített létforma teszi lehetővé, hogy a játékos menet közben válthasson a három karakter között és hogy teljesítse a feladatokat a különböző pályákon. A történet nagyon élvez-

hető, menet közben pedig többet is megtudhatunk erről a bizonyos „Trine”-ről és azt is, hogy karaktereink hogyan szabadulhatnak meg tőle.

A Trine játékmenete kivételes – még úgy is, hogy valójában egy 2D platformerhez van szerencsénk. Ahogy ez már korábban elhangzott, karaktert válthatunk minden pályán, hogy megoldjuk a rejtélyeket és hogy a különböző találkozásokat megfelelően kezeljük.

A Lovag nevéhez hűen az erős karakterünk, amelyet leginkább a harcok során tudunk majd jól alkalmazni. A rejtvények megoldása során is használhatjuk a Lovagot, például nagy és nehéz tárgyak emelésénél és mozgatásánál, de a rejtvényfejtés mégis inkább a Varázsló szakterülete: a tárgyak emelgetését és járható platformok idézését kitűnően meg tudja oldani.

A Tolvaj eredményesen használható a harcok során, ellenfeleit kilőtt nyílvesszőkkel tudja sebezni. Fürgeségének és a nála lévő horognak köszönhetően könnyen fel tud jutni a magaslatokra is. Minden szint szerkezete következetes és a

teljesítéshez mindhárom karakter képességeire szükség van.

A rejtvények általában könnyűek, leginkább a járkáláson és bizonyos tárgyak idézésén van a hangsúly, figyelembe véve a játék fizikáját. Idővel a feladatok kicsit bonyolódnak, de a megoldások keresése továbbra is szórakoztató. A meglehetősen hosszú hadjáratmódban a játék tehát sok elpusztítandó szörnyet, megoldandó rejtélyt és megszerzendő tárgyat kínál számunkra.

A Trine már szinte könyörög a többjátékos-módot, hiszen a há-

rom karaktert akár három különböző játékos is vihetné a feladatok megoldása során. Míg a PC-s és a PS3-as változatban erre volt is mód (LAN-on, illetve Local Play-en keresztül), nagy vétek hogy ez kimaradt a Linux változathoz. Az egyjátékos mód végigjátszása után a játék nem kínál további szórakozási lehetőségeket, ugyanazt a rejtvényt másodszor megoldani már nem túl érkézfeszítő...

A Trine grafikája, a hangok és a játék hangulata tökéletes. A változatos textúrák és szintek biztosítják a lehangzó látványt. A

készítők figyeltek a részletekre, így például a megvilágítás és az árnyékok megjelenítése is fokozza a játék élvezhetőségét. A zene, valamint a különböző hangeffektusok igazi Indie-hatást keltenek. Jelenleg a Trine a legjobb Linux-on futó játék: nagyon jó minőségű grafikával és fejlett fizikai motorral rendelkezik.

Azoknak tehát, akik Linux alatt szeretnének játszani, a Trine az egyik legjobb választás. A gondos tervezés eredményeképpen minden pályán van lehetőség harcra, rejtvényfejtésre és ugrálásra úgy, hogy a szint teljesítéséhez mindhárom karaktert fel kell használnunk. Nagy kár, hogy a játék nem rendelkezik többjátékos-móddal, mert így a hadjárat végigjátszása után a Trine már nem kínál túl sok lehetőséget számunkra. Minden esetre ez egy nagyon élvezhető játék lett, ezért minden Linux játékosnak ajánlom, hogy próbálja ki.

Pontszám: 8/10

Előnyök:

Pompás grafika
Egyedi játékmenet

Hátrányok:

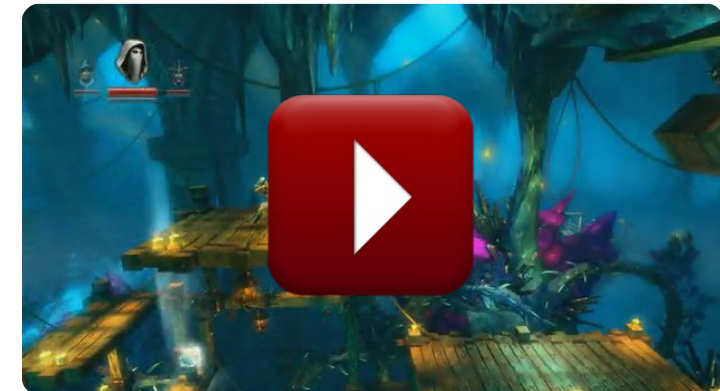
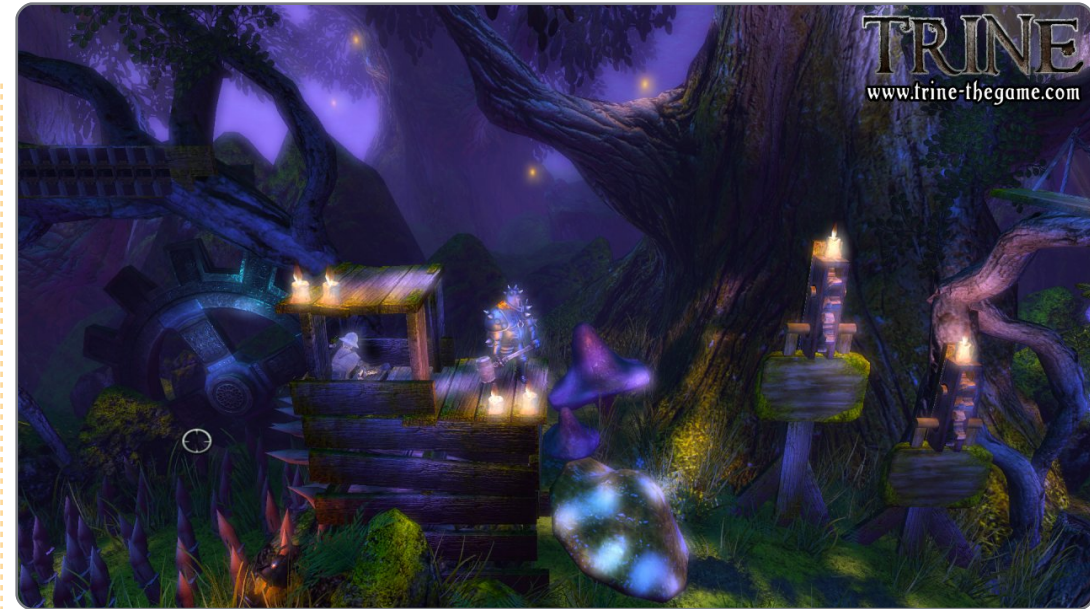
Többjátékos mód hiánya

Rendszerkövetelmények:

2Ghz CPU
512MB RAM
1GB HDD szabad hely
ATI Radeon X800/nVidia GeForce 6800 vagy jobb

Ed Hewitt, vagyis chewit (mikor játszik) egy lelkes PC és konzol játékos. A Full Circle Podcast társ-házigazdája!

Itt egy videó a játékmenetről:

<http://www.youtube.com/watch?v=LXdwRmiZam4>

TRINE

Kávé

Összeállította: Gord Campbell

Ha Ubuntuval kapcsolatos kérdéseid vannak, küldd el őket a questions@fullcirclemagazine.org címre és Gord válaszolni fog rá valamelyik későbbi számban. Kérjük, annyi információt küldj a problémáddal kapcsolatban, amennyit csak tudsz!

K Az Asus laptopom Natty-vel 60°C felett nyújtja a legjobb teljesítményt. Néha 80°C-ra is felmegy, ha a Firefox-ban több fül is meg van nyitva. Van úgy, hogy túlhevül és magától leáll.

V (Köszö, **Jackn!**) Én mostanság 65°C-nál többet nem tapasztalok. Két FF add-on-t használok (AdBlock és FlashBlock), meg kipucolom a ventilátorokat (<http://www.notebookreview.com/default.asp?newsID=4020>) Ezen kívül kitámasztom a laptop hátsó felét, így a ventilátorok nem tudnak túlhevülni.

K A számítógémem gyártója új verziójú BIOS-t adott ki. Egyáltalán nem használok Windowst - hogy tudom update-elni a BIOS-t?

V Klikk ide:
<http://www.linuxinsight.com/how-to-flash-motherboard-bios-from-linux-no-dos-windows-no-floppy-drive.html>

K A videók néha kékes színárnyalatra váltanak és úgy is maradnak, amíg nem indítom újra a gépet. Nvidia videokártyám van.

V Klikk ide:
<http://www.wiredrevolution.com/ubuntu/fix-blue-tinted-video-in-ubuntu>

K Az Ubuntu 11.04-ben ha megnyitok egy ablakot, és egy bizonyos méretet ha elér, automatikusan maximális nagyságra vált. Hogy tudnám ezt az auto-maximalizálást valahogy kiiktatni?

V Telepítsd a CompizConfig Settings Manager-t (ccsm). Indítsd el, menj be az Ablakkezelés-be. Válaszd ki a „Grid”-et. Az „Edges” fülön lehet állítani a „Resize Actions”-t és a „Thresholds”-t.

K Milyen hardver kell ahhoz, hogy a gépem fuzion a Unity?

V A Canonical már megadta a szükséges paramétereiket: <https://wiki.ubuntu.com/DemystifyingUnityGraphicsHardwareRequirements>

K Hogyan tudok a LibreOffice-ben egy prezentációhoz aláfestő zenét csatolni?

V Régi, de még mindig beválí:
<http://answers.yahoo.com/question/index?qid=20080527003902AAYuk1N>

K Most raktam a gépembe új merevlemez. A lemezkezelő beolvassa és formattáltam is. Hogy tudnám hozzáférhetővé tenni?

V Ha megnyitod a „Helyek” közül bármelyiket, a bal oldalon ott kell lennie egy sornak, hogy „nnn GB Filesystem” (az nnn az új merevlemez mérete). Kattints rá és máris tudsz mappákat készíteni és fájlokat másolni.

K Távoli asztalt használok Ubuntu 10.10-ben, hogy pár Windows 2008-as szerverhez csatlakozni tudjak. Hogy tudok fájlokat ide-oda mozgatni a gépem és a szerverek között?

V (köszönet a válaszáért **e79**-nek az Ubuntu Forums-on) Az Ubuntu szoftverközpontból telepítsd a Remmina-t. Az első konfigurációs ablakban jelöld ki egy „Share Folder”-t. Ha a „Computer”-t navigálsz a szerverre, akkor tudsz fájlokat másolni a Share Folder-be.

K Hogy találom meg a saját hálózatomon belül a számítógépeim IP-címét?

V (köszönet a válaszáért **Ernesto RD**-nek az Ubuntu Forums-on) A Helyekben kattints a Hálózat-ra.

Ott láthatod a hálózatod összes gépét. Nyiss egy terminált és írd be ezt a parancsot:

```
nmblookup [számítógép neve]
```

Ki fogja írni az adott gép IP-címét.

K A /home mappát szeretném egy másik lemezre átvinni.

V A választ megtalálsz a közösségi dokumentációban:

<https://help.ubuntu.com/community/Partitioning/Home/Moving>

K Mi a neve a Conky konfigurációs fájljának?

V .conkyrc - a Saját mappában található.

K Egy raw DV file-t szeretnék H.264-be konvertálni ffmpeg-gel. Ezzel a parancssal szoktam:
`ffmpeg -i dvgrab-001.dv -acodec faac -vcodec h264 -f flv test.flv`
és egy ilyen hibaüzenetet ír ki: „Unknown encoder 'h264”.

V Használd így: `-acodec libfaac` és `-vcodec libx264`

K Van egy 3.5"-es floppy meghajtóm Ubuntu 11.04 Natty Narwhallal. Ha beteszek egy floppyt a meghajtóba és ráklikkelek a Számítógép-re, azt írja ki „Unable to mount location, no media in the drive”

V (köszönet a válaszáért **Coffecat**-nek az Ubuntu Forums-on) Tedd be a floppyt a meghajtóba, nyiss egy terminált és írd be ezt a parancsot:

```
udisks --mount /dev/fd0
```

Linux alatt egyébként is kicsit másképp működik a floppy. Ha drag-and-drop módszerrel akarsz a floppyra

fájlokat másolni, azok nem kerülnek azonnal a lemezre, hanem a cache memóriában maradnak. Ezért, mielőtt kivennéd a lemezt a meghajtóból, kattints jobb egérgombbal az ikonjára az asztalon és válaszd le. A fájlok ekkor fognak másolódni, utána már kiveheted a lemezt a meghajtóból.

K Hogy tudom telepíteni a Sun (Oracle) Java JRE-t?

V Kattints ide: <http://sites.google.com/site/easylinuxtipsproject/java>

K Lehet valahogy mp3 fájlokat aac-be konvertálni?

V Kattints a Rendszer /Adminisztrációban a Synaptic csomagkezelőre. A keresőbe írd be, hogy „sound converter”, válaszd ki, kattints az „Alkalmaz”-ra. A „Hang és videó” menüben fog megjelenni. A beállításokban kell megjelölnöd a célformátumát.

K Szeretnék két monitorral dolgozni. Kell hozzá vennem még egy videokártyát?

V A legtöbb mai videokártyának több kimenete is van. Kapcsold ki a gépedet, csatlakoztasd mindkét monitort. Valószínűleg mindkettő ugyanazt a kimenetet fogja mutatni. A Rendszer/Beállításokban kattints a monitorokra és változtasd meg a beállításokat.

K Mi az a GTK?

V A gtk.org weboldalról: „GTK+ avagy a GIMP Toolkit egy többplatformos eszközkészlet grafikus felhasználói felületek készítéséhez. A GTK+-t bármilyen programozási projekthez lehet használni, a kis, egyszerű eszköztől a komplett alkalmazásokig.

Ötletek és technikák

A fájltulajdonlás bosszúságai

N álam ez meglehetősen egyszerűen működik: minden számítógépen ugyanaz a felhasználó neve, nincsenek csiricsaré alkalmazásaim, a mapparendszereim is egyszerű. Senki sem gondolná, hogy a fájltulajdonlás bármikor is bosszúságot okozna, igaz?

Pedig bekövetkezett. A laptopomon csatlakoztam az asztali gépem megosztott mappájához. Csináltam egy „miro” nevű almappát és belemásoltam pár médiafájlt. Az asztali gépen le tudtam játszani a fájlokat hiba nélkül, de amikor törölni akartam őket, leesett az állam. A Nautilusban megnéztem a fájl tulajdonságait, és ott az állt, hogy a root a tulajdonosuk és nem a gord.

Tudtam, hogy milyen paranccsal tudom megváltoztatni a fájl tulajdonosát, így nyitottam egy terminált és beírtam a tulajcsere-parancsot:

```
chown
```

A következő parancs magától értetődött:

```
chown --help
```

Végigolvastam a képernyőn megjelenő írást. Eléggé homályos, de volt ott legalább pár példa. Ezeket a parancsokat használtam:

```
cd shared
```

```
sudo chown -cR gord miro
```

A „-c” jelzi a chown-nak hogy mutasson minden változást, amit esz-

közöl. Az „R” (rekurzív) jelentése: nemcsak a „miro” mappa változik, hanem minden, ami benne van. Szépen kilistázott minden egyes fájlt, meg magát a mappát is, és végül azt mondta, hogy a lista minden egyes tagjának immár gord a tulajdonosa. Pont, ahogy akartam!

Az én asztalom

Íme egy lehetőség, hogy megmutasd a világnak az asztalodat vagy a PC-d. Küldj képernyőképeket és fényképeket a misc@fullcirclemagazine.org e-mail címre. Kérlek mellékelj egy rövid, szöveges leírást az asztalodról, a saját gépedről vagy az asztalod ill. a PC-d bármely egyéb érdekességeiről.

Ubuntut használok immár a 6.06 kiadás óta. Nagyszerű op.rendszer. Még mindig tanulom a Linuxot, és különösen az Ubuntut.

Jelenleg a laptopomon a 10.04 kiadást használom.

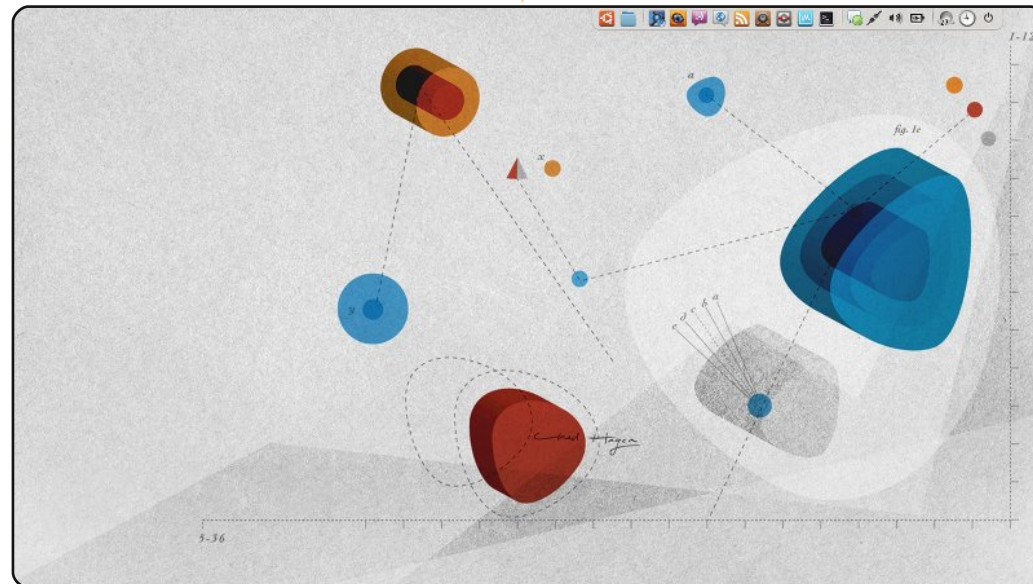
Egy Toshiba Satellite A305SD AMD Turion 64 mobil Dual Core CPU-val (én a 32 bites változatot telepítettem).

4 GB 800 Mhz RAM

ATI 3200 VGA kártya van a gépben.

Screenleteket használok, és CairoDock az alsó panelen, az asztalom háttere pedig Marvel Comic.

Jorge Rozo

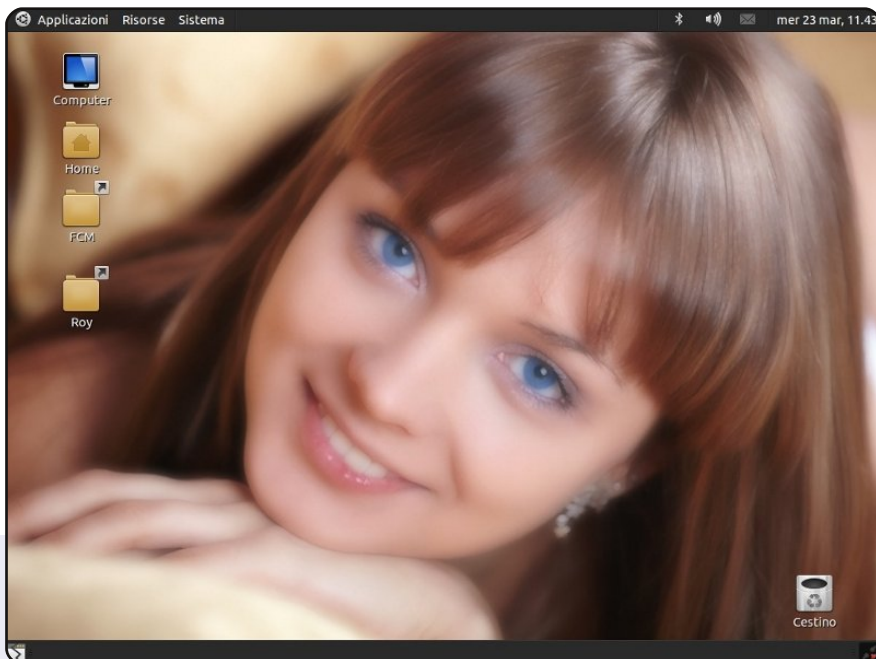

Ubuntut használok a Hardy Heron óta. Szeretem az asztalomat maximális méretben használni, a megszokott alkalmazásokat használom böngészéshez, fájl megosztáshoz, képek szerkesztéséhez, közösségi hálózathoz és a kommunikációhoz.

Ez a kép a HP Pavilion dv3t laptopról készült, amelyen Ubuntu 10.10 fut. Ebben egy Intel Core 2 Duo és 4 GB RAM van. A képernyő felbontás 1366x768. Nagy rajongója vagyok ennek a márkának, ezért a háttérképem is HP, amely egy exkluzív művészi kép (amely elérhető a Facebook-on). Az AWN legfőbb alkalmazásom a Faenza Variant Cupertino ikonokkal kiegészítve.

A design lehetővé teszi a képernyő maximális kihasználását függőleges és vízszintes irányban egyaránt. Az ikonok ahogy látjátok a következők, Google Chromium, Mozilla Firefox 4 beta, Life-re hírolvasó, Skype, Gwibber, Pidgin, Virtualbox és Rythmbox (Desktop Art pluginnal kiegészítve).

Jean Austin Rodriguez

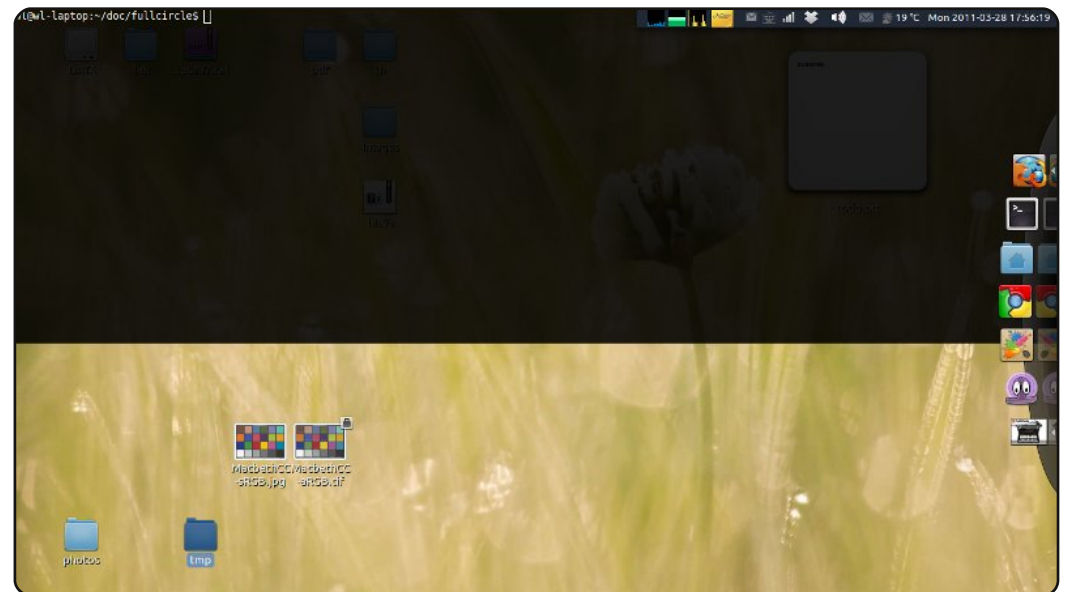
20 éves olasz fiatalember vagyok, aki az 10.10 kiadástól használ Ubuntu-t. (Igen, kezdő vagyok.) Az asztalom nagyon egyszerű, de én kedvelem; először a DarkRoom témát telepítettem amely barna volt, és elkezdtem használni a sötét színeket. Az ikonok Faenza alapúak, amelyek a gnoome-look.org származnak (emlékeztetnek az iOS-re), és a háttérkép egyszerűen gyönyörű!!!

Jelenleg Maverick-et használok a 8 éves gépemem:

- Intel Pentium4 @ 2.53GHz
- 512 MB RAM
- Nvidia GeForce4 mmx440 with 128 MB
- 14" Samsung Monitor 1024x768
- DVD lejátszó

Minden kitűnően működik a kezdetektől fogva, kivéve a grafikus kártyát, de tervezem, hogy egy nap megoldom a problémát.

Rosario Lombardo

Ubuntut használok a 6.06 kiadás óta, jelenleg a 10.10-et használom az új gépemem. Az asztalom talán kicsit furán néz ki.

Először a panel: nem szeretem az alapértelmezett menüt és a feladatlistát, ezért ezt kissé átalakítottam. Ez az ötlet nagyon tetszik. Másodsor, AWN-t használok, hogy egyben legyen az indítópult és a feladatlista; amit áttettem a képernyő jobb oldalára, mert így illeszkedik leginkább a széles monitoromhoz és az automatikus elrejtés jól működik együtt az AWN-el. Harmadszor, nem helyeztem el sok ikont/screenletet/widgetet az asztalomem, mivel jelenleg nem sokszor pillantok az asztalomemra. A háttérkép az Ubuntu alapértelmezett képe, amelyből 20 db rendszeres időközönként váltakozik.

És végül a terminál, ami guake, elrejték mindent kivéve a terminált (természetesen), mivel ezt többet nézem mint az asztalomem. :)

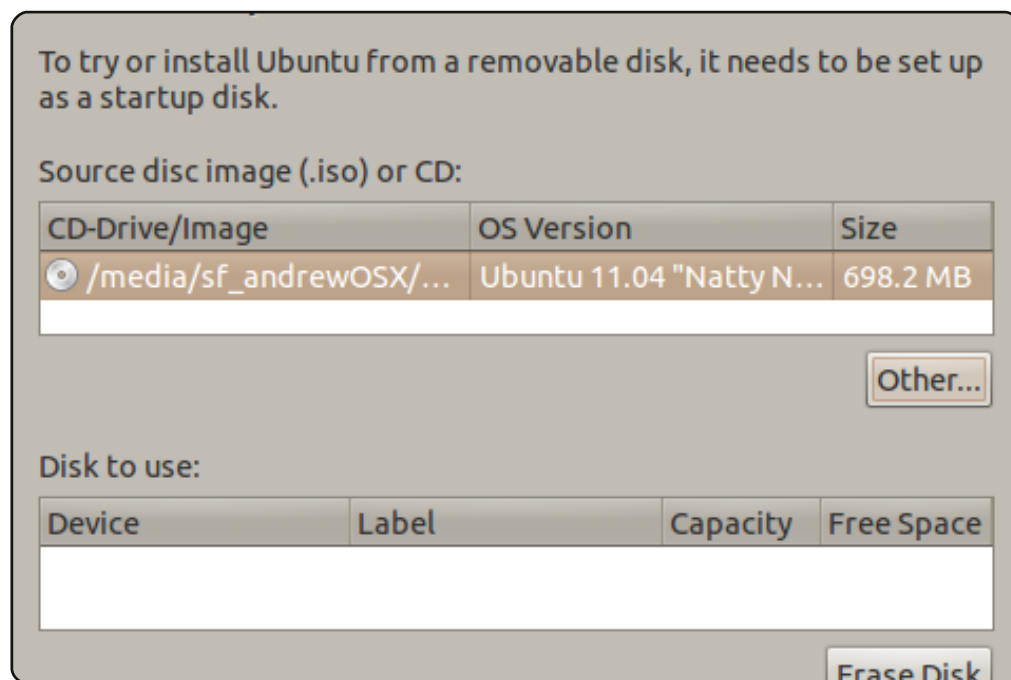
Lu

Ubuntu Live USB creator

Weboldal: <https://launchpad.net/usb-creator>

A legegyszerűbb megoldás az Ubuntu USB eszköze helyezésére a beépített „Indítólemez-készítő”, vagy hivatalos nevén az Ubuntu Live USB creator. Ezt a legkönnyebb használni, csak adj meg egy Ubuntu-alapú iso vagy img (Kubuntu, Xubuntu..stb) fájlt, csatlakoztass egy flash meghajtót és indítsd el. Támogatja továbbá egy tároló létezését, mely megtartja az adatokat és beállításokat újraindítás után is.

Az Ubuntu Live USB Creator előre telepítve van a legtöbb Ubuntu változatban. Ha mégsem, akkor használd az usb-creator-gtk vagy usb-creator-kde csomagokat az asztali környezetednek megfelelően.

Universal USB Installer

Weboldal:

<http://www.pendrivelinux.com/universal-usb-installer-easy-as-1-2-3/>

Ha Windows-od van, de Linux-ra akarsz váltani, akkor próbáld ki a pendrivelinux.com féle univerzális USB telepítőt. A Canonical is ezt javasolja az Ubuntu letöltő oldalán Windows és Mac felhasználóknak, és jó okkal. Több mint 80 operációs rendszert támogat (beleértve az olyan jól ismert Linux disztribúciókat mint az Ubuntu, vagy kevésbé ismerteket mint a Peppermint Linux, vagy a rendszer helyreállító eszközöket mint az Acronis Rescue CD, de még a Windows 7 DVD-t is ismeri). Mint a Canonical terméke, ez is támogatja a fájlok megtartását újraindítás után.

Az Universal USB Installer megszerzéséhez csak kattints a letöltés linkre a weboldalon.

LinuxLive USB Creator

Weboldal: <http://www.linuxliveusb.com/>

A fentihez hasonló eszköz Windows felhasználóknak Linux-ra való átálláshoz a LinuxLive USB Creator, vagy ahogy néha rövidítik LiLi. Úgy reklámozzák hogy „kezdőknek és profiknak”, haladó beállításokat egyszerűen csomagolva a kezdőknek. A tudása széles skálán mozog, ideértve a fájlok megőrzését újraindítás után, automatikus frissítés, a kiválasztott ISO automatizált letöltése, illetve rengeteg operációs rendszert támogat. Legegyedibb módon, támogatja a VirtualBox-ot. Hordozható változatát telepíti a népszerű virtualizációs szoftvernek, tehát bármelyik választott rendszert futtathatod Windows alatt. Természetesen közvetlenül, az eszköztől is indíthatod a számítógéped.

A LinuxLive USB Creator telepítéséhez használd a telepítőt a weboldalukról.

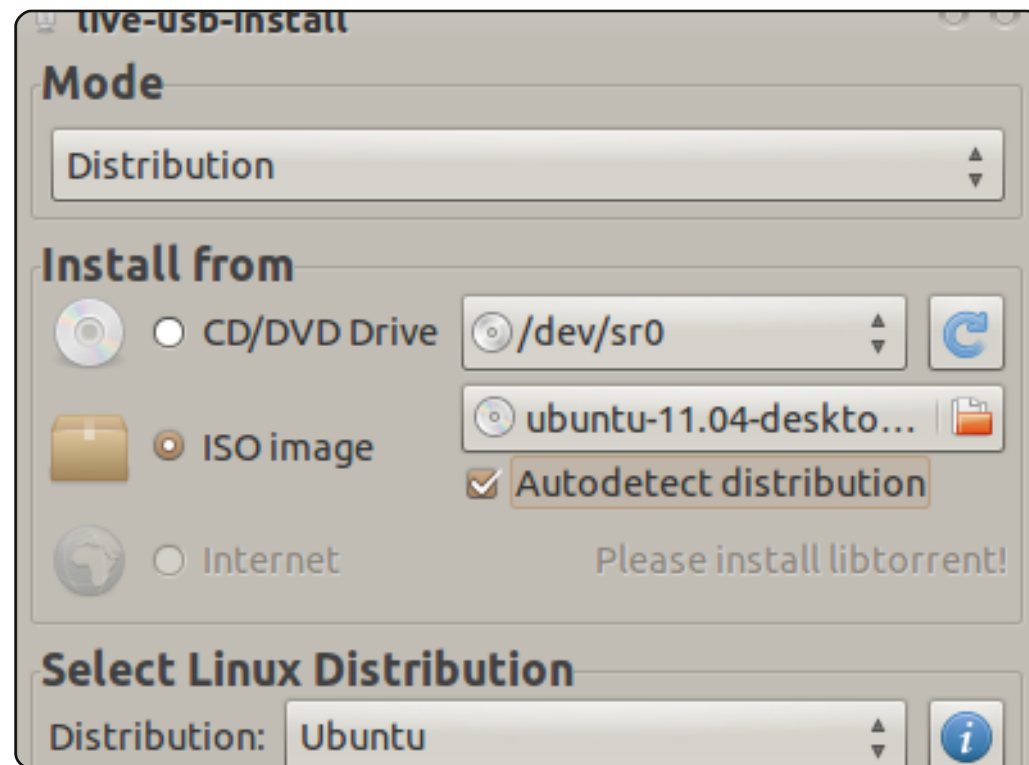

LiveUSB Install

Weboldal: <http://live.learnfree.eu/>

A LiveUSB Install egy Ubuntu variáns, az USU Linux fejlesztői által készített project. A többiek nagy részétől eltekintve egyaránt támogatja a Linux-ot és a Windows-t is, tehát azok az Ubuntu felhasználók akik más variánsokat akarnak kipróbálni, könnyen megtehetik. Támogatja az alap funkciókat, mint az adatok megtartását újraindítás után és az automatikus letöltést. Ami különlegessé teszi, az a hivatalosan több mint 100 disztribúció támogatása, de sokkal többel kellene működnie.

A LiveUSB telepítéséhez használd a Debian csomagot a letöltő oldalán.

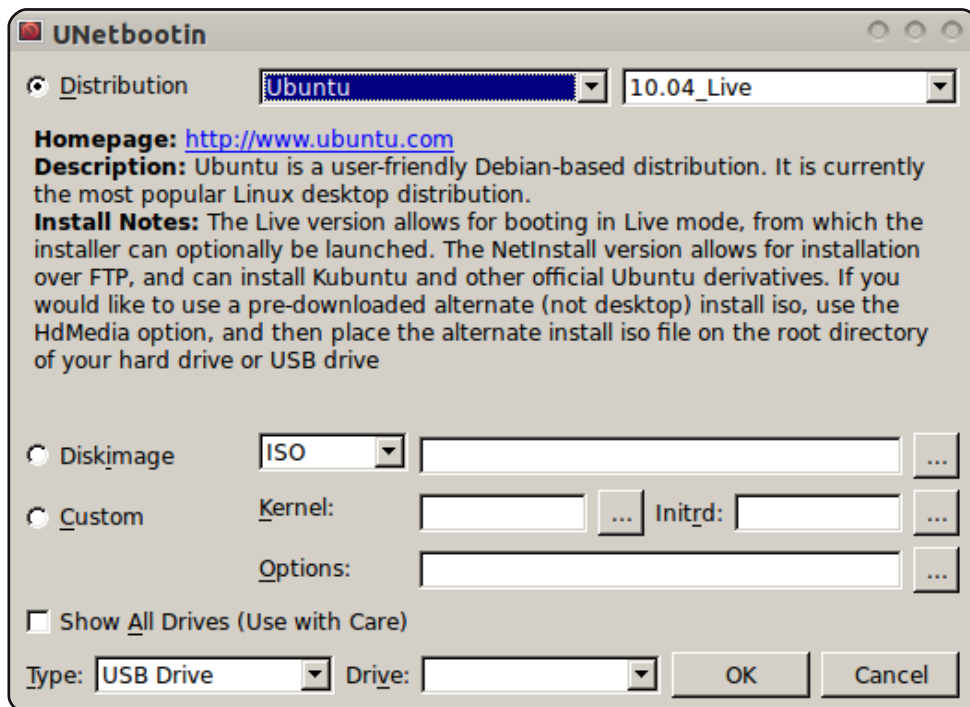

UNetbootin

Weboldal: <http://unetbootin.sourceforge.net/>

Az egyik legérettebb program a listán az UNetbootin, ugyanis az egyik legöregebb a Live USB telepítők között. Teljesen kereszt platformos (Windows, Mac OS X és Linux rendszereken fut) és rendes lemez kezeléssel rendelkezik (ne olyan automatikusra gondolj mint a többiekénél). Az egyik legegységibb funkciója a merevelemez telepítő. Ha egy disztribúciót akarsz telepíteni de nincs USB meghajtód és nem akarsz kiírni CD-re, használhatod az UNetbootin-t takarékos telepítéshez.

Az UNetbootin telepítéséhez használd az unetbootin csomagot a universe tárolóból.

Az **Ubuntu UK podcastet** az Egyesült Királyság Ubuntu Linux közösségének tagjai készítik.

Célunk, hogy aktuális és hasznos információkat osszunk meg az Ubuntu Linux felhasználókkal szerte a világon. Az Ubuntu Linux és a Szabad Szoftverek minden területével foglalkozunk, és mindenkinek szólunk a kezdő felhasználótól egészen a tapasztaltabb programozóig, a parancssortól a legújabb grafikus kezelőfelületig.

A műsort az Ubuntu UK közössége készíti, az adásra vonatkozik az Ubuntu Code of Conduct, így bármilyen életkorú hallgató számára ajánlott.

<http://podcast.ubuntu-uk.org/>

ubuntu uk podcast

Download

Elérhető MP3/OGG formátumban Miro-n és iTunes-en keresztül vagy közvetlenül az oldalról.

Közreműködnél?

Az olvasóközönségtől folyamatosan várjuk a magazinban megjelenítendő új cikkeket! További információkat a cikkek irányvonalairól, ötletekről és a kiadások fordításairól a <http://wiki.ubuntu.com/UbuntuMagazine> wiki oldalunkon olvashatsz. Cikkeidet az alábbi címre várjuk: articles@fullcirclemagazine.org

A **magyar fordítócsapat** wiki oldalát itt találod:

<https://wiki.ubuntu.com/UbuntuMagazine/TranslateFullCircle/Hungarian>

A magazin eddig megjelent **magyar fordításait** innen töltheted le: <http://www.fullcircle.hu>

Ha írni akarsz a magyar fordítócsapatnak, akkor erre a címre küldd: fullcirclehu@gmail.com

Ha **hírt** szeretnél közölni, megteheted a következő címen: news@fullcirclemagazine.org

Véleményed és Linux-os **tapasztalataidat** ide küldd: letters@fullcirclemagazine.org

Hardver és szoftver **elemzéseket** ide küldhetsz: reviews@fullcirclemagazine.org

Kérdéseket a „Kérdések és Válaszok” rovatba ide küldd: questions@fullcirclemagazine.org

Az én asztalom képeit ide küldd: misc@fullcirclemagazine.org

... vagy látogasd meg **fórumunkat**: www.fullcirclemagazine.org

A FULL CIRCLE-NEK SZÜKSÉGE VAN RÁD!

Egy magazin, ahogy a Full Circle is, nem magazin cikkek nélkül. Osszátok meg velünk véleményeiteket, desktopjaitok kinézetét és történeteiteket. Szükségünk van a Fókuszban rovatához játékok, programok és hardverek áttekintő leírására, a Hogyanok rovatban szereplő cikkekre (K/X/Ubuntu témával); ezenkívül, ha bármilyen kérdés, javaslat merül fel bennetek, nyugodtan küldjétek a következő címre: articles@fullcirclemagazine.org

A Full Circle Csapata

Szerkesztő - Ronnie Tucker
ronnie@fullcirclemagazine.org

Webmester - Rob Kerfia
admin@fullcirclemagazine.org

Kommunikációs felelős - Robert Clipsham
mrmonday@fullcirclemagazine.org

Podcast - Robert Catling
podcast@fullcirclemagazine.org

Full Circle Magazin

Magyar Fordítócsapat

Koordinátor:

Pércsy Kornél

Fordítók:

Dorozsmai Ágnes

Palotás Anna

Pércsy Kornélia

Csikós Donát

Gusztin Rudolf

Hélei Zoltán

Kiss Gábor

Kovács Roland

Somogyi András

Szabó Péter

Takács László

Tömösközi Máté Ferenc

Lektor:

Balogh Péter

Korrektor:

Heim Tibor

Szerkesztő:

Kovács Róbert

51. szám cikkeinek leadási határideje:
2011. július 10, vasárnap

51. szám megjelenési ideje: 2011.
július 29, péntek

Nagy köszönet a Canonicalnek és a fordítócsapatoknak világszerte, továbbá Thorsten Wilms-nek a jelenlegi Full Circle logóért.

